

FACULTATEA
DE ȘTIINȚE
ALE VIEȚII
ȘI DEZVOLTARE
UMANĂ

VINERI
22
MAI

2026

format
hibrid

DANUBIUS VITAE - SCIENTIFIC CONFERENCE ON LIFE AND HUMAN DEVELOPMENT SCIENCES

Innovation, Resilience and Interdisciplinary Perspectives
in Contemporary Life Sciences

Universitatea Internațională Danubius

Termene și înscrieri:

trimiterea rezumatelor în format Word până pe 01.05.2026
printr-un formular online

ORGANIZATORII EVENIMENTULUI

Event organizers

**UNIVERSITATEA INTERNAȚIONALĂ
DANUBIUS**

Danubius International University

**FACULTATEA DE ȘTIINȚE ALE VIEȚII ȘI
DEZVOLTARE UMANĂ**

School of Human Advancement and Life Sciences

**DEPARTAMENTUL DE PSIHOLOGIE ȘI
ASISTENȚĂ SOCIALĂ**

Department of Psychology and Social Work

SPONSORUL PREMIILOR
AWARD PARTNER

EDITURA PRIOR
Prior Publishing
office@prior.ro
www.prior.ro

PARTENERI AI EVENIMENTULUI
EVENT PARTNERS

ONIX MEMORIAM SRL
www.florariabliss.ro

PSY REFLECT
Împreună, mai departe

**PSY REFLECT CĂPĂȚÎNĂ ȘI
MITITELU SCPP**

Asociația
psihologilor consilieri
și psihoterapeuți
de cuplu și familie
TOMIS CONSTANȚA

APCPCF TOMIS CONSTANȚA

ACE AFTERSCHOOL

**ASOCIAȚIA SPRIJIN PENTRU
SUFLET - CENTRUL SPECIAL CLUB
THERAPY GALAȚI-BRĂILA**

MOZAK

Comitetul organizatoric
Organizing Committee

Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana
Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
BOBOC Aura-Brigitte (studentă Psihologie, III)
IACOB Diana Alexandra (studentă Psihologie, III)
BAYER Antonia (studentă Psihologie, II)
BELICIU Oana-Roxana (studentă Psihologie, I)

Comitetul științific
Scientific Committee

Conf. univ. dr. SAVA Nicu-Ionel
Lect. univ. dr. TRICĂ Adrian
Conf. univ. dr. TUREAC Cornelia-Elena
Conf. univ. dr. MOCANU Lăcrămioara
Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana
Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
Lect. univ. dr. IONAȘCU Grigore
Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
Lect. univ. dr. NEDELCU Ana-Maria
Conf. univ. dr. CHIRU Cristina Maria

Evenimentul începe la ora 09.00/ The event will begin at 09.00 AM

Cameră virtuală PLEN;

<https://zoom.us/j/93395827387?pwd=PWVLLdIimfwx6MzArP4pvawnjaAbK9.1>

Meeting chat link

<https://zoom.us/jc/93395827387>

Meeting ID: 933 9582 7387

Passcode: 038290

Interval Orar	Activitate / Titlu Prezentare	Speaker
09:00-09:10	Discurs introductiv	Conf. univ. dr. SAVA Nicu-Ionel, Decan FSVDU
09:10 - 09:20	Discurs introductiv	Prof. univ. dr. ARITON Viorel - Prorector pentru Activitate Didactică și Cercetare Științifică (interimar)
09:20 - 09:35	When Digital Boundaries Break: A Meta-Analysis of Online Infidelity and Couple Satisfaction	Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana

Interval Orar	Activitate / Titlu Presentare	Speaker
09:35 – 09:50	Efectele stilurilor parentale hiperprotectiv și neimplicat asupra dezvoltării personalității copiilor	Studentă: POPA (BOBOC) Aura-Brigitte

LUCRĂRI PREZENTATE ÎN PLEN

1. Lect. univ. dr. asociat **FILIMON** Diana. [*Când granițele digitale se destramă: O meta-analiză privind infidelitatea online și satisfacția maritală*](#)
2. **POPA (BOBOC)** Aura-Brigitte (studentă specializarea Psihologie, anul III). [*Efectele stilurilor parentale hiperprotectiv și neimplicat asupra dezvoltării personalității copiilor*](#)

SECȚIUNEA 1. PSIHLOGIE (PSIHLOGIE IF, CONVERSIE PROFESIONALĂ – PSIHLOGIE)

Panelul 1 (A-I) - SALA B12

Link camera virtuală: <https://meetings.univ-danubius.ro/rooms/e5i-nm6-ie9-y1a/join>

NR.	STUDENT	TITLUL COMUNICĂRII ȘTIINȚIFICE	AN	COORDONATOR
1	AGAFIȚEI Daniela	Impactul metodei Tomatis asupra atenției și reglării emoționale în TSA	I	Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana
2	ANDONIE Lucia	Pubertatea, corelații între dezvoltarea biologică și cea psihologică	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
3	ANTOHE Gina Simona	Relația dintre trăsăturile de personalitate și nivelul de stres academic la studenți	III	Lect. univ. dr. POPA Ecaterina
4	ARHIP Amalia	Inteligența emoțională în gestionarea conflictelor	-	Conf. univ. dr. MOCANU Lăcrămioara
5	BAYER Antonia	Dincolo de ecran: profiluri psihologice emergente ale victimelor cyberbullying-ului în rândul adolescenților	II	Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana

6	BĂDIANU Lăcrămioara- Andreea	Tema: rolul jocului educațional în dezvoltarea cognitivă a copiilor cu dizabilitate intelectuală	III	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
7	BĂLEANU Ioana- Gabriela	Autocontrolul și reglarea emoțională în funcție de profilul de personalitate Big Five	III	Lect. univ. dr. POPA Ecaterina
8	BOGDAN Marcelica	Corelația dintre valorile personale și satisfacția față de alegerea carierei	III	Conf. univ. dr. SAVA Nicu-Ionel
9	BOSOVICI Cristian Ovidiu	Particularități ale dezvoltării imaginii de sine și a integrării sociale la elevii cu deficiențe auditive comparativ cu cei cu deficiențe mintale	-	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
10	BRATU Marlena	Modificări pozitive ale personalității adolescenților care necesită ajutor specializat de kinetoterapie	III	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
11	BRATU (PETREA) Simona-Daniela	Strategii didactice pentru integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă	I	Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana
12	BUGEAC Violeta- Lăcrămioara	Comunicarea eficientă ca predictor al adaptării și funcționării psiho-sociale	I	Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana
13	CĂRĂUȘ Ancuța Loredana, CERNEI Carolin	De la laborator la societate: inovație interdisciplinară în științele vieții	III	Conf. univ. dr. MOCANU Lăcrămioara
14	CERNEI Carolina, BUGACIU Diana (Petrone)	Reziliența ca paradigmă în științele vieții moderne	III	Conf. univ. dr. MOCANU Lăcrămioara
15	CIOBANU Andreea- Mihaela	Manifestarea tardivă a simptomelor ADHD la femeile de vârstă mijlocie: rolul mecanismelor de compensare și al tranzițiilor dezvoltării	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
16	CÎRCOTĂ Laura- Mihaela	Ciclul violenței domestice: de la dependență emoțională la re-victimizare	III	Lect. univ. dr. TRICĂ Adrian
17	COMĂNELEA Marilena	Rolul motivației în rezolvarea sarcinilor complexe	-	Conf. univ. dr. MOCANU Lăcrămioara
18	COMĂNESCU Ionela Cesiana	Adolescența. Explorand tainele adolescenței	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga

19	DANCIU Maria-Andreea	Mecanismele transmiterii traumei transgeneraționale și impactul asupra dezvoltării identității adulte	I	Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana
20	DANCIU Nicoleta	Relația dintre stilul de conducere și satisfacția profesională a angajaților	III	Lect. univ. dr. TRICĂ Adrian
21	DATCU Marta-Laurenția	Percepția justiției și a pedepsei la adolescenți între moralitate și conformism social	III	Lect. univ. dr. TRICĂ Adrian
22	DOLEA Mihaela-Cătălina	Titlul lucrării: stresul și motivația elevilor în mediul școlar liceal: manifestări incipiente și mecanisme de coping	III	Lect. univ. dr. POPA Ecaterina
23	DRAGOMIR (PÎRVU) Sabina Theodora	Personalitatea și inteligența emoțională ca predictor ai satisfacției relaționale	II	Lect. univ. dr. POPA Ecaterina
24	DRANGA Manuela	Manifestări ale burnout-ului la profesori și factorii școlii care îl accentuează sau îl reduc	II	Lect. univ. dr. POPA Ecaterina
25	GALATANU (PĂDURARU) Gabriela-Nușa	Asocieri între stiluri de atașament ale profesorilor și mecanisme de coping utilizate în situații stresante	II	Lect. univ. dr. POPA Ecaterina
26	GAVRILESCU Raluca Maria	Adolescența „perioada marilor schimbări”	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
27	GRIGOROAIA Cornel	Profilul psihologic al agresorului domestic: o analiză comparativă între sexe	III	Lect. univ. dr. TRICĂ Adrian
28	HACH Alexandra	Perspective contemporane asupra tratamentului TOC	II	Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana
29	IACOB Diana Alexandra	Relația dintre inteligența emoțională și calitatea vieții la tinerii adulți	III	Lect. univ. dr. TRICĂ Adrian
30	SÎRBU Florina	Perioada școlară mică 6/7 – 11 ani	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Panelul 2 (L-V)- SALA B14

Link camera virtuală: <https://meetings.univ-danubius.ro/rooms/y5h-hpo-1dz-eqp/join>

1	LEOPA Ioana Violeta	Relația dintre stilurile de atașament și simptomele anxioase la tinerii adulți	III	Conf. univ. dr. Nicu-Ionel SAVA
2	LUNGU Andreea-Alexandrina	Relația dintre comunicarea asertivă și satisfacția maritală	III	Conf. univ. dr. SAVA Nicu-Ionel
3	MĂLAI (CĂPĂȚÎNĂ) Alexandra Cristiana	Relația dintre credința religioasă și nivelul de reziliență psihologică la adulți	III	Lect. univ. dr. TRICĂ Adrian
4	MERLUȘCĂ Anca Gabriela	Strategii de stimulare a gândirii logice la elevii cu deficiență mintală ușoară	III	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
5	MIROSLAV (DUMITRU) Mirela	Personalitatea și controlul impulsurilor la adolescenți	III	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
6	MOCANU Oana-Andreea	Bazele neuropsihologice ale comportamentului uman - legătura dintre creier și procesele psihice	II	Conf. univ. dr. Lăcrămioara MOCANU
7	NEATU Liliana Monica	Personalitate și reglarea emoțională în tulburările afective	III	Lect. univ. dr. POPA Ecaterina
8	NECULAI Gabriela	Relația dintre integrarea senzorială și dezvoltarea abilităților de comunicare la copiii cu TSA	I	Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana
9	NICODIM Iulia	Motivația angajaților și cultura organizațională: factori psihologici și implicări profesionale	III	Lect. univ. dr. TRICĂ Adrian
10	POALELUNGI Oana	Asocierea dintre trăsăturile de personalitate și atitudinea față de psihoterapie	III	Conf. univ. dr. SAVA Nicu-Ionel
11	PLOPEANU Florin	Beneficiul practicării sportului în dezvoltarea fizică și psihică a copiilor	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
12	POPA Eduard	Mecanismele neuro-fiziologice ale buclei Uroboros în tulburările de anxietate. O	Extern	Lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

		abordare integrativă între somatizare și percepția realității		
13	POPEANU Dora Tania	Particularități ale dezvoltării imaginii de sine și a integrării sociale la elevii cu deficiențe auditive comparativ cu cei cu deficiențe mintale	II	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
14	POPOVICI Monica	Particularitățile dezvoltării în copilăria mică la copilul cu deficiență mintală	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
15	PORTASE Geanina	Proiect: mediul online, cyberbullying-ul și stima de sine a adolescenților	III	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
16	SIMION Diana-Ramona	Creierul în era scroll-ului: influența rețelelor sociale asupra atenției, emoțiilor și imaginii de sine	I	Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana
17	SOLOMON Alina-Elena, PETREA Larisa-Mihaela	Expresivitatea emoțională în mediul digital: rolul simbolurilor vizuale în comunicarea adolescenților	I	Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana
18	SPIRIDON Raluca-Mariana	Mecanismele psihologice ale adicției și rolul intervenției terapeutice în recuperare	I	Conf. univ. dr. MOCANU Lăcrămioara
19	STANCIU Cătălina	Relația dintre utilizarea aplicațiilor bazate pe inteligență artificială și performanța academică	III	Conf. univ. dr. SAVA Nicu-Ionel
20	STATE Mirela Luminița	Comportamentul infracțional - între coordonatele biologice, epigenetice și psihoneuroimunologice	III	Lect. univ. dr. TRICĂ Adrian
21	ȘTEFAN Narcisa	Rolul artei în exprimarea și procesarea emoțiilor: o perspectivă asupra catharsisului	I	Conf. univ. dr. SAVA Nicu-Ionel
22	TUREAC Raluca	Relația dintre trăsăturile de personalitate și comportamentele prosociale la tinerii adulți	III	Lect. univ. dr. POPA Ecaterina
23	VIȘAN Diana Luminița	Evoluția psihică între tradiție și tehnologie: o analiză comparativă a stadiilor dezvoltării (Piaget, Freud, Erikson, Kohlberg)	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga

SECȚIUNEA 2. ASISTENȚĂ SOCIALĂ (ASISTENȚĂ SOCIALĂ IF)

Panelul 1 (A-G) – SALA B13

Link cameră virtuală: <https://meetings.univ-danubius.ro/rooms/lrg-myy-vis-qyb/join>

NR.	STUDENT	TITLUL COMUNICĂRII	AN	COORDONATOR
1	ANGHELACHE Elena, FLORICICA Gabriela Tomiță	Între frică și speranță: intervenția socială în sprijinul victimelor violenței domestice	III	Lect. univ. dr. habil. TUȘA Enache
2	BALAUȚĂ Nicoleta	Sărăcia ca problemă structurală: cauze, manifestări și impact	III	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
3	BOGDAN Alina Maria	Comunitățile de tip cătun și vulnerabilitățile socio-economice	III	Lect. univ. dr. habil. TUȘA Enache
4	BUDACA Andreea- Lavinia	Etapile procesului de adopție	II	Asist. univ. drd. ZLATE Nadia
5	BULANCEA Mihaela- Otilia, VIERU Mihaela	Bătrânețea în umbra sărăciei. Sănătatea psihică a vârstnicilor din urbanul mare 2024-2026	III	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
6	BURCIOAGĂ Paula- Dorina	Cooperarea dintre asistenții sociali și cadrele medicale în comunitățile supuse sărăciei extreme	III	Lect. univ. dr. habil. TUȘA Enache
7	CĂLIN Cătălina, LARIONOVA Nicu	Discriminarea rasială	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
8	CONDORACHE Veronica	Abordarea integrată a suportului psihoemoțional și intervenției sociale	III	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
9	CONDUR Vasile, TOMIUC Raluca Maria	Fundamente teoretice privind tulburările anxioase la elevi	III	Conf. univ. dr. MOCANU Lăcrămioara
10	CUIBAR Maria, COMAN Daniel-Anton	Empatia – implicații în viața socială	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga

11	DAMIAN Mioara	Parcursul biografic al bărbaților ce se confruntă cu sărăcia extremă	III	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
12	DRANGA Andreea	Rolul serviciilor de asistență socială comunitară în prevenirea abandonului școlar	III	Lect. univ. dr. habil. TUȘA Enache
13	GATIU Maria-Alexandra	Sărăcia și excluziunea socială în comunitățile rurale	III	Conf. univ. dr. TUREAC Cornelia-Elena
14	GHERMAN Zorina	Studiul de față analizează răspunderea penală a minorului și rolul intervenției educative	II	Lect. univ. dr. habil. TUȘA Enache
15	GHEORGHIU Magdalena	Supervizarea în serviciile de asistență socială	II	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
16	GÎLCĂ Ana-Maria	Prevenire – Identificare – Acțiune în asistența socială	II	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
17	GROZAVU Florentina	Copii instituționalizați în România (2024-2025)	III	Conf. univ. dr. TUREAC Cornelia-Elena
18	MOCANU Maria	Conformismul social - influente si efecte asupra individului	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
19	TANU Olga Loredana	Prejudecata	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Panelul 2 (I-V) – SALA B15

Link cameră virtuală:

<https://meetings.univ-danubius.ro/rooms/x7v-n4c-jcg-vv5/join>

1	IVAN Mirela Loredana	Rolul asistentului social în prevenirea abandonului școlar în învățământul primar	III	Conf. univ. dr. TUREAC Cornelia-Elena
2	MANOLACHI Liliana	Impactul psiho-emoțional al adopțiilor asupra copiilor adoptați	III	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
3	MIHAI Marian, CHIABURU Georgiana, ȘANDRU Alina	Instituția răspunderii penale a minorului	II	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
4	CIUBOTARU Andra-Ștefania, ȘANDRU Alina-Mioara	Modele de intervenție ale asistenței sociale privind gestionarea depresiei: comparație între depresia la adolescenți și la adulți	II	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
5	MILITARU Ionuț Gabriel	Calitatea vieții copiilor instituționalizați în perioada 2024-2026	III	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
6	MURARU Simona, ZBRANCA Domnica-Petronela	Empatia – implicații în viața socială	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
7	MUSTAȚĂ Nicoleta, ONEL Oana Daniela	Sărăcia în rândul populației vârstnice din urbanul mare: aspecte specifice	III	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
8	NAHOI Dănuț-Ionuț	Vulnerabilitățile sociale și economice ale familiilor monoparentale	III	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
9	ONEL Oana Daniela	Violența îndreptată împotriva copiilor din mediul rural și urban	III	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
10	PĂTRAȘCU (CIULIN) Maria	Conceptul de devianță școlară	III	Lect. univ. dr. habil. TUȘA Enache

11	ROTARU Gabriela	Strategii de prevenire a infecțiilor cu transmitere sexuală	III	Lect. univ. dr. habil. TUȘA Enache
12	SANDU Aurelian-Iulian NEGREA Laura-Cristina, RAZLOVEANU Cătălina, DRAGAN Aida	Implicarea comunității în viața unei persoane aflate în dificultate	II	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
13	SCUTARU Cristina	Comportamente și practici sociale specifice comunităților afectate de sărăcia extremă	II	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
14	SÎRGHI Adrian	Rolul asistentului maternal în procesul de adopție	II	Conf. univ. dr. TUREAC Cornelia Elena
15	SÎRGHE Ion Cătălin	Vulnerabilitățile sociale și economice ale familiilor care au copii cu dizabilități intelectuale	III	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian
16	ȘANDRU Ana-Maria, CIRIBAȘA Andreea- Diana	Agresivitatea	I	Lect. univ. dr. SUSANU Neaga
17	ȘOLDAN Mădălina-Elena, DÎRJA Florian	Rolul educației sanitare în îmbunătățirea calității vieții în comunitățile rurale...	III	Lect. univ. dr. Iulian MITRAN
18	TENCHIU Lavinia, TENCHIU Daniela	Rolul serviciilor de asistență socială în comunitățile sărace și izolate	III	Lect. univ. dr. habil. TUȘA Enache
19	VOINEA Mihaela, LICA Mirela-Simona	Inegalități sociale și spațiale: zidurile orașului și izolarea satului	III	Lect. univ. dr. MITRAN Iulian

STRUCTURA CONFERINȚEI

LUCRĂRI PREZENTATE ÎN PLEN

SECȚIUNEA 1. PSIHOLOGIE (PSIHOLOGIE IF, CONVERSIE PROFESIONALĂ – PSIHOLOGIE)

Panelul 1 (A-I)

Sala B12

Cameră virtuală: <https://meetings.univ-danubius.ro/rooms/e5i-nm6-ie9-y1a/join>

Coordonatori: lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana

lect. univ. dr. IONAȘCU Grigore

Email: dianafilimon@univ-danubius.ro

grigoreionascu@univ-danubius.ro

Panelul 2 (L-T)

Sala B14

Cameră virtuală: <https://meetings.univ-danubius.ro/rooms/y5h-hpo-1dz-egp/join>

Coordonatori: lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Email: adrian.trica@univ-danubius.ro

neli_susanu@univ-danubius.ro

SECȚIUNEA 2. ASISTENȚĂ SOCIALĂ (ASISTENȚĂ SOCIALĂ IF)

Panelul 1 (A-G)

Sala B13

Cameră virtuală: <https://meetings.univ-danubius.ro/rooms/lrg-myy-vis-qyb/join>

Coordonatori: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

lect. univ. dr. NEDELUCU Ana-Maria

Email: iulianmitran@univ-danubius.ro

Ana-Marianedelcu@univ-danubius.ro

Panelul 2 (I-V)

Sala B15

Cameră virtuală: <https://meetings.univ-danubius.ro/rooms/x7v-n4c-jcg-vv5/join>

Coordonatori: conf. univ. dr. TUREAC Cornelia

conf. univ. dr. CHIRU Cristina

Email: tureaccornelia@univ-danubius.ro

mariaacristinachiru@univ-danubius.ro

LUCRĂRI PREZENTATE ÎN PLEN

1. Lect. univ. dr. asociat **FILIMON Diana**. [Când granițele digitale se destramă: O meta-analiză privind infidelitatea online și satisfacția maritală](#)
2. **POPA (BOBOC) Aura-Brigitte** (studentă specializarea Psihologie, anul III). [Efectele stilurilor parentale hiperprotectiv și neimplicat asupra dezvoltării personalității copiilor](#)

SECȚIUNEA 1. PSIHLOGIE (PSIHLOGIE IF, CONVERSIE PROFESIONALĂ – PSIHLOGIE)

Panelul 1

Coordonatori: lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana
lect. univ. dr. IONAȘCU Grigore

Link cameră virtuală:

1. **AGAFIȚEI Daniela**. [Procesarea auditivă în TSA: rolul heritabilității și implicații pentru atenție, reglare emoțională și intervenția prin metoda Tomatis](#)
2. **ANDONIE Lucia**. [Pubertatea, corelații între dezvoltarea biologică și cea psihologică](#)
ANTOHE Gina Simona. [Relația dintre trăsăturile de personalitate și nivelul de stres academic la studenți](#)
3. **ARHIP Amalia**. [Inteligența emoțională în gestionarea conflictelor](#)
4. **BRATU (PETREA) Simona-Daniela**. [Strategii didactice pentru integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă](#)
5. **CĂRĂUȘ Ancuța Loredana**, **CERNEI Carolin**. [De la laborator la societate: inovație interdisciplinară în științele vieții](#)
6. **CERNEI Carolina**, **BUGACIU Diana**. [Reziliența ca paradigmă în științele vieții moderne](#)
7. **CIOBANU Andreea-Mihaela**. [Manifestarea tardivă a simptomelor ADHD la femeile de vârstă mijlocie](#)
8. **CÎRCOTĂ Laura-Mihaela**. [Ciclul violenței domestice: de la dependență emoțională la re-victimizare](#)
9. **COMĂNELEA Marilena**. [Rolul motivației în rezolvarea sarcinilor complexe](#)
10. **COMĂNESCU Ionela Cesiana**. [Adolescența. Explorand tainele adolescenței](#)
11. **BADIANU Lăcrămioara Andreea**. [Rolul jocului educațional în dezvoltarea cognitivă a copiilor cu dizabilitate intelectuală](#)
12. **BĂLEANU Ioana Gabriela**. [Autocontrolul și reglarea emoțională în funcție de profilul de personalitate Big Five](#)
13. **BAYER Antonia**. [Dincolo de ecran: Profiluri psihologice emergente ale victimelor adolescenților de cyberbullying](#)
14. **BĂDIANU Lăcrămioara- Andreea**. [Rolul jocului educațional în dezvoltarea cognitivă a copiilor cu dizabilitate intelectuală.](#)
15. **BOGDAN Marcelica**. [Corelația dintre valorile personale și satisfacția față de alegerea carierei](#)

16. **BOSOVICI Cristian Ovidiu.** *Particularități ale dezvoltării imaginii de sine și a integrării sociale la elevii cu deficiențe auditive comparativ cu cei cu deficiențe mintale*
17. **BUGEAC Violeta Lăcrămioara.** [Comunicarea eficientă ca predictor al adaptării și funcționării psiho-sociale](#)
18. **DANCIU Maria Andreea.** [Mecanismele transmiterii traumei transgeneraționale și impactul asupra dezvoltării identității adulte](#)
19. **DANCIU Nicoleta.** [Relația dintre stilul de conducere și satisfacția profesională a angajaților](#)
20. **DATCU Marta Laurența.** [Percepția justiției și a pedepsei la adolescenți: între moralitate și conformism social](#)
21. **DOLEA Mihaela Cătălina.** [Stresul și motivația elevilor în mediul școlar liceal: manifestări incipiente și mecanisme de coping](#)
22. **DRAGOMIR (PÎRVU) Sabina Theodora.** [Personalitatea și inteligența emoțională ca predictor ai satisfacției relaționale](#)
23. **DRANGA Manuela.** [Manifestări ale burnout-ului la profesori și factorii școlii care îl accentuează sau îl reduc](#)
24. **GALAȚANU (PĂDURARU) Gabriela Nușa.** [Asocieri între stiluri de atașament ale profesorilor și mecanisme de coping utilizate în situații stresante](#)
25. **GAVRILESCU Raluca Maria.** *Adolescența „perioada marilor schimbări”.*
26. **GRIGOROAIA Cornel.** [Profilul psihologic al agresorului domestic: o analiză comparativă între sexe](#)
27. **HACH Alexandra.** [Perspective contemporane asupra tratamentului TOC, de la protocoale clasice la terapia bazată pe proces](#)
28. **IACOB Diana Alexandra.** [Relația dintre inteligența emoțională și calitatea vieții la tinerii adulți](#)
29. **SÎRBU Florentina.** [Perioada școlară mică 6/7 – 11 ani.](#)

Panelul 2

Coordonatori: lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Link cameră virtuală:

1. **LEOPA Ioana Violeta.** [Relația dintre stilurile de atașament și simptomele anxioase la tinerii adulți](#)
2. **LUNGU Andreea Alexandrina.** [Relația dintre comunicarea asertivă și satisfacția maritală](#)
3. **MĂLAI (CĂPĂȚÎNA) Alexandra Cristiana.** [Relația dintre credința religioasă și nivelul de reziliență psihologică la adulți](#)
4. **MERLUȘCĂ Anca Gabriela.** [Strategii de stimulare a gândirii logice la elevii cu deficiență mintală ușoară](#)
5. **MIROSLAV (Dumitru) Mirela.** [Personalitatea și controlul impulsurilor la adolescenți](#)

6. **MOCANU Oana Andreea.** [Bazele neuropsihologice ale comportamentului uman – legătura dintre creier și procesele psihice](#)
7. **NEATU Liliana Monica.** *Personalitate și reglarea emoțională în tulburările afective*
8. **NECULAI Gabriela.** [Relația dintre integrarea senzorială și dezvoltarea abilităților de comunicare la copiii cu TSA](#)
9. **NICODIM Iulia.** [Motivația angajaților și cultura organizațională: factori psihologici ai implicării profesionale](#)
10. **PLOPEANU Florin.** [Beneficiul practicării sportului în dezvoltarea fizică și psihică a copiilor](#)
11. **POPA Eduard.** [Mecanisme neuro-fiziologice ale buclei Uroboros în tulburările de anxietate](#)
12. **POPEANU Dora Tania.** *Particularități ale dezvoltării imaginii de sine și a integrării sociale la elevii cu deficiențe auditive comparativ cu cei cu deficiențe mintale*
13. **POPOVICI Monica.** [Particularitățile dezvoltării în copilăria mică la copilul cu deficiență mintală](#)
14. **SPIRIDON Raluca-Mariana.** [Mecanisme psihologice ale adicției și rolul intervenției terapeutice în recuperare](#)
15. **ȘTEFAN Narcisa.** [Rolul artei în exprimarea și procesarea emoțiilor](#)
16. **VIȘAN Diana Luminița.** [Evoluția psihică între tradiție și tehnologie](#)
17. **POALELUNGI Oana.** [Asocierea dintre trăsăturile de personalitate și atitudinea față de psihoterapie](#)
18. **PORTASE Geanina.** [Mediul online, cyberbullying-ul și stima de sine](#)
19. **SIMION Diana Ramona.** [Creierul în era scroll-ului: influența rețelelor sociale](#)
20. **SOLOMON Alina-Elena, PETREA Larisa-Mihaela.** [Expresivitatea emoțională în mediul digital](#)
21. **STANCIU Cătălina.** [IA și stima de sine la tinerii adulți](#)
22. **STATE Mirela Luminița.** [Comportamentul infracțional – coordonate biologice](#)
23. **TUREAC Raluca.** [Personalitatea și comportamentele prosoziale](#)

LUCRĂRI PREZENTATE ÎN PLEN

Când granițele digitale se destramă: O meta-analiză privind infidelitatea online și satisfacția maritală

When Digital Boundaries Break: A Meta-Analysis of Online Infidelity and Couple Satisfaction

Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana

Abstract

Infidelitatea online (IO) este tot mai frecvent recunoscută ca un factor de risc pentru satisfacția în relația de cuplu. Această meta-analiză reprezintă primul demers de examinare sistematică a asocierii dintre IO și satisfacția diadică, explorând totodată potențiali moderatori precum tipul de IO (excitare partenerială vs. excitare solitară), genul, vârsta, statutul relației și caracteristicile metodologice. Au fost incluse 59 de eșantioane independente (N = 49.480) provenind din 13 țări. Rezultatele au indicat o corelație negativă semnificativă statistic între IO și satisfacția în cuplu ($r = -.09$, $p = .007$), demonstrând că un nivel ridicat de implicare în comportamente de infidelitate online este asociat cu o satisfacție relațională scăzută. Analizele de moderare au relevat faptul că majoritatea variabilelor demografice și relaționale (genul, vârsta, statutul și durata relației, tipul de intimitate, arousal-ul, IO comportamentală vs. intențională și instrumentele psihometrice utilizate) nu au modulat semnificativ intensitatea acestei asocieri. Totuși, variabilele legate de publicație (ex. anul apariției) au fost semnificative, studiile recente raportând asocieri negative mai pronunțate. De asemenea, caracteristicile eșantionării (ex. modalitatea de recrutare) au fost semnificative, oferind perspective pentru cercetări ulterioare. Aceste rezultate subliniază impactul relațional al IO asupra unor populații și contexte diverse, susținând conceptualizarea acesteia ca predictor constant al diminuării satisfacției în cuplu. Concluziile accentuează necesitatea unor strategii de prevenție și intervenție axate pe încălcarea barierelor digitale și pe creșterea rezilienței relaționale în era digitală. Această meta-analiză aduce clarificări empirice asupra impactului IO și oferă direcții pentru practica clinică și cercetarea academică. Cuvinte cheie: infidelitate online; satisfacția cuplului; meta-analiză; moderator.

Abstract

Online infidelity (OI) is increasingly recognized as a threat to romantic relationship satisfaction. This meta-analysis is the first to systematically examine the association between OI and couple satisfaction and to explore potential moderators such as type of OI (partnered-arousal vs. solitary-arousal), gender, age, relationship status, and methodological characteristics. A total of 59 independent samples (N = 49480) from 13 countries were included. Results revealed a statistically significant negative association between OI and couple satisfaction ($r = -.09$, $p = .007$), indicating that higher engagement in OI is linked to lower relationship satisfaction. Moderator analyses showed that most demographic and relational variables (gender, age, relationship status, relationship length, type of intimacy, arousal, behavioral vs. intentional OI, and measurement tools) did not significantly affect the strength of this association. However, publication-based characteristics (e.g., year of publication) emerged as significant with more

recent studies reporting stronger negative associations. Furthermore, sample-related characteristics (e.g., recruitment sample) were also significant and suggested avenues for future research. These results underscore the relational impact of OI across diverse populations and contexts, supporting its conceptualization as a consistent predictor of reduced couple satisfaction. Findings emphasize the need for prevention and intervention strategies addressing digital boundary violations and enhancing relational resilience in the digital age. This meta-analysis provides empirical clarity on OI's impact and offers direction for clinical practice and future research.

Efectele stilurilor parentale hiperprotectiv si neimplicat asupra dezvoltării personalității copiilor

The Effects of Overprotective and Uninvolved Parenting Styles on Children's Personality Development

POPA (BOBOC) Aura-Brigitte
Studentă specializarea Psihologie, anul III
Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Lucrarea analizează relația dintre două stiluri parentale contrastante, hiperprotectiv și neimplicat și dezvoltarea personalității copilului. Tema se înscrie în aria psihologiei dezvoltării și pornește de la ideea că mediul familial și modul în care părinții se raportează la copil influențează semnificativ formarea echilibrului emoțional, a autonomiei și a comportamentului relațional. Cercetarea a urmărit să evedențieze modul în care aceste stiluri parentale se reflectă în dimensiunile personalității copilului și să compare profilurile obținute în funcție de stilul parental dominant. Studiul a fost realizat pe un eșantion format din 45 de părinți și 45 de copii cu vârste între 9 și 15 ani, dintre care 20 de băieți și 25 de fete. Pentru evaluarea stilurilor parentale a fost utilizat Chestionarul privind stilul parental (Robinson, Mandelco, Olsen & Hart, 1995), iar pentru evaluarea personalității copilului a fost folosit Chestionarul Eysenck Junior, fundamentat pe modelul PEN al lui Hans J. Eysenck. Stilul parental hiperprotectiv s-a asociat cu extraversie mai scăzută, nevrotism mai ridicat și psihotism mai scăzut, în timp ce stilul parental neimplicat s-a asociat cu extraversie și psihotism mai ridicate și cu nevrotism mai scăzut. Analiza comparativă a confirmat existența unor diferențe semnificative statistic între copiii proveniți din contexte parentale predominant hiperprotective și cei proveniți din contexte predominant neimplicate, în raport cu toate cele trei dimensiuni ale personalității investigate. Datele obținute susțin ideea că stilurile parentale nu reprezintă simple modalități educaționale, ci contexte relaționale cu impact semnificativ asupra dezvoltării copilului. Lucrarea oferă repere utile pentru consilierea parentală și pentru intervențiile psihologice orientate spre susținerea unei dezvoltări armonioase, reafirmând importanța echilibrului dintre protecție, autonomie și disponibilitate afectivă în relația părinte-copil.

Abstract

This paper analyses the relationship between two contrasting parenting styles—overprotective and uninvolved—and the development of a child's personality. The theme falls within the field of developmental psychology and is based on the idea that the family environment and the way parents relate to their child significantly influence the development of their emotional balance, autonomy, and relational behavior. The research aims to highlight how these parenting styles are reflected in the dimensions of the child's personality and to compare the profiles obtained based on the dominant parenting style. The study was conducted on a sample of 45 parents and 45 children aged 9 to 15, including 20 boys and 25 girls. The Parenting Style Questionnaire (Robinson, Mandelco, Olsen & Hart, 1995) was used to assess parenting styles, and the Eysenck Junior Questionnaire, based on Hans J. Eysenck's PEN model, was used to assess the child's

personality. The overprotective parenting style was associated with lower extraversion, higher neuroticism, and lower psychoticism, while the uninvolved parenting style was associated with higher extraversion and psychoticism and lower neuroticism. The comparative analysis confirmed the existence of statistically significant differences between children from predominantly overprotective parenting contexts and those from predominantly uninvolved contexts, across all three dimensions of personality examined. These findings support the notion that parenting styles are not merely educational approaches, but relational contexts with a significant impact on child development. This study offers useful guidelines for parental counseling and psychological interventions focused on supporting healthy development, reaffirming the importance of balance between protection, autonomy, and emotional availability in the parent–child relationship.

LUCRĂRI PREZENTATE ÎN CADRUL SECȚIUNILOR

Procesarea auditivă în TSA: rolul heritabilității și implicații pentru atenție, reglare emoțională și intervenția prin metoda Tomatis

Auditory Processing in ASD: The Role of Heritability and Implications for Attention, Emotional Regulation, and Intervention through the Tomatis Method

AGAFIȚEI Daniela

Coordonator: lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana

Abstract

Procesarea auditivă reprezintă un aspect esențial în înțelegerea tulburărilor din spectrul autist (TSA), influențând dezvoltarea limbajului, atenția și reglarea emoțională. Lucrarea analizează relația dintre particularitățile procesării auditive, rolul heritabilității și impactul intervențiilor bazate pe stimulare auditivă, cu accent pe metoda Tomatis. Persoanele cu TSA prezintă frecvent dificultăți de integrare senzorială, precum hipersensibilitate la sunete, filtrare deficitară a zgomotului de fond și procesare inefficientă a limbajului. Aceste particularități afectează comunicarea și adaptarea la mediu. Din perspectivă neurobiologică, sunt implicate arii cerebrale auditive și rețele funcționale, în special rețeaua de saliență, responsabilă de selecția stimulilor relevanți. Disfuncțiile acesteia contribuie la dificultăți de atenție și autoreglare emoțională. De asemenea, lucrarea evidențiază rolul factorilor genetici în organizarea sistemelor senzoriale și în manifestările TSA. În acest context, metoda Tomatis este prezentată ca o intervenție complementară, bazată pe stimulare auditivă, care poate susține reorganizarea funcțională a circuitelor neuronale. Rezultatele din studii și observații clinice indică îmbunătățiri în atenție, reglare emoțională și comportament adaptativ. Concluzia subliniază importanța unei abordări integrate, care combină perspectivele neurobiologice cu intervenții personalizate pentru optimizarea funcționării persoanelor cu TSA.

Abstract

Auditory processing is a key component in understanding Autism Spectrum Disorder (ASD), with significant effects on language development, attention, and emotional regulation. This paper explores the relationship between atypical auditory processing, heritability, and the impact of auditory-based interventions, focusing on the Tomatis method. Individuals with ASD often exhibit sensory integration difficulties, including hypersensitivity to sounds, poor background noise filtering, and inefficient language processing. These challenges affect communication and adaptive behavior. From a neurobiological perspective, auditory brain regions and functional networks—particularly the salience network—play a central role in processing and prioritizing stimuli. Dysfunction in this network contributes to attention and emotional regulation difficulties. The study also highlights the influence of genetic factors on the development and organization of sensory systems in ASD. Within this framework, the Tomatis method is presented as a complementary intervention based on structured auditory stimulation, supporting neural reorganization and improved auditory processing. Clinical observations and studies suggest improvements in attention, emotional regulation, and adaptive responses. The paper concludes by emphasizing the importance of an integrated approach that combines neurobiological understanding with personalized interventions to enhance outcomes for individuals with ASD.

Pubertatea, corelații între dezvoltarea biologică și cea psihologică

Puberty: Correlations Between Biological and Psychological Development

ANDONIE Lucia

Coordonator: lect. univ.dr. SUSANU Neaga

Abstract

Pubertatea reprezintă o etapă complexă a dezvoltării umane, caracterizată prin transformări biologice, psihologice și sociale semnificative, care marchează trecerea de la copilărie la adolescență. Această perioadă implică activarea axei hipotalamo–hipofizo–gonadale, determinând modificări hormonale, accelerarea creșterii somatice, maturizarea sexuală și schimbări ale funcționării emoționale și cognitive. Debutul și evoluția pubertății sunt influențate de factori genetici, de mediu, nutriționali și socioeconomi, existând variații considerabile între indivizi. Apariția precoce sau întârziată a pubertății poate fi asociată cu dificultăți emoționale, probleme comportamentale, scăderea stimei de sine și o vulnerabilitate crescută față de afecțiuni fizice și psihice. Prezentul studiu își propune să analizeze mecanismele fiziologice implicate în pubertate, principalele stadii ale dezvoltării puberale și provocările psihosociale specifice acestei perioade. De asemenea, lucrarea evidențiază importanța sprijinului familial, a educației pentru sănătate și a intervențiilor multidisciplinare în promovarea unei dezvoltări sănătoase a adolescentului și în prevenirea complicațiilor asociate tulburărilor pubertare. Înțelegerea caracterului multifactorial al pubertății este esențială pentru îmbunătățirea stării de sănătate a adolescenților și facilitarea adaptării acestora în această etapă critică a vieții.

Abstract

Puberty represents a complex stage of human development, characterized by significant biological, psychological, and social changes that mark the transition from childhood to adolescence. This period involves the activation of the hypothalamic–pituitary–gonadal axis, leading to hormonal changes, accelerated somatic growth, sexual maturation, and alterations in emotional and cognitive functioning. The onset and progression of puberty are influenced by genetic, environmental, nutritional, and socioeconomic factors, with considerable variation among individuals. Early or delayed puberty may be associated with emotional difficulties, behavioral problems, decreased self-esteem, and increased vulnerability to physical and mental health disorders. The present study aims to analyze the physiological mechanisms involved in puberty, the main stages of pubertal development, and the psychosocial challenges specific to this period. Furthermore, the paper highlights the importance of family support, health education, and multidisciplinary interventions in promoting healthy adolescent development and preventing complications associated with pubertal disorders. Understanding the multifactorial nature of puberty is essential for improving adolescents' health and facilitating their adaptation during this critical stage of life.

Relația dintre trăsăturile de personalitate și nivelul de stres academic la studenți

Relationship Between Personality Traits and the Level of Academic Stress in Students

ANTOHE Gina Simona

Coordonator: lect. univ. dr. POPA Ecaterina

Abstract

Aceasta cercetare are ca scop analiza relației dintre trăsăturile de personalitate, strategiile de coping și nivelul de stres academic în rândul studenților. Studiul se bazează pe modelul Big Five al personalității și are ca obiectiv identificarea modului în care dimensiuni precum nevrotismul, extraversiunea și conștiinciozitatea influențează nivelul stresului perceput, precum și relația acestora cu strategiile de coping utilizate. Cercetarea a fost realizată pe un eșantion de 50 de studenți, cu vârste cuprinse între 19 și 23 de ani. Datele au fost colectate prin intermediul unui chestionar compozit, alcătuit din itemi adaptați din instrumente validate științific: NEO-FFI pentru evaluarea trăsăturilor de personalitate, Perceived Stress Scale pentru măsurarea stresului perceput și Coping Strategies Inventory pentru evaluarea strategiilor de coping, diferențiate în coping activ și coping evitant. Pentru analiza datelor a fost folosit programul SPSS Statistics, fiind calculate scoruri compozite pentru fiecare variabilă și aplicate corelații Pearson pentru testarea ipotezelor. Au fost evidențiate următoarele relații între variabilele studiate: nevrotismul este corelat pozitiv cu stresul academic și cu utilizarea strategiilor de coping evitant, în timp ce extraversiunea și conștiinciozitatea sunt corelate negativ cu stresul și pozitiv cu strategiile de coping activ; copingul activ este asociat cu un nivel mai scăzut de stres, iar copingul evitant cu un nivel mai ridicat de stres academic. Studiul subliniază rolul semnificativ al trăsăturilor de personalitate și a strategiilor de coping în perceperea stresului academic precum și importanța diferențelor individuale de personalitate în dezvoltarea intervențiilor menite să îmbunătățească strategiile de coping și să reducă nivelul de stres academic. Cuvinte cheie: trăsături de personalitate, stres academic, strategii de coping, studenți, modelul Big Five.

Abstract

This research aims to analyze the relationship between personality traits, coping strategies and academic stress levels among students. The study is based on the Big Five personality model and aims to identify how dimensions such as neuroticism, extraversion and conscientiousness influence the level of perceived stress, as well as their relationship with the coping strategies used. The research was conducted on a sample of 50 students, aged between 19 and 23 years. The data were collected through a composite questionnaire, made up of items adapted from scientifically validated instruments: NEO-FFI for assessing personality traits, Perceived Stress Scale for measuring perceived stress and Coping Strategies Inventory for assessing coping strategies, differentiated into active coping and avoidant coping. PSS Statistics was used for data analysis, with composite scores calculated for each variable and Pearson correlations applied to

test hypotheses. The following relationships between the studied variables were highlighted: neuroticism is positively correlated with academic stress and the use of avoidant coping strategies, while extraversion and conscientiousness are negatively correlated with stress and positively with active coping strategies; active coping is associated with a lower level of stress, and avoidant coping with a higher level of academic stress. The study emphasizes the significant role of personality traits and coping strategies in the perception of academic stress as well as the importance of individual personality differences in the development of interventions aimed at improving coping strategies and reducing the level of academic stress. Keywords: personality traits, academic stress, coping strategies, students, Big Five model.

Strategii didactice pentru integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă

Teaching Strategies for the Integration of Children with Special Educational Needs in Mainstream Education

BRATU (PETREA) Simona-Daniela

Coordonator: lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana

Abstract

Lucrarea analizează rolul strategiilor didactice în integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă, din perspectiva educației incluzive. Abordarea teoretico-aplicativă evidențiază importanța strategiilor interactive și diferențiate în adaptarea procesului educațional la diversitatea nevoilor elevilor. Rezultatele cercetării indică faptul că strategiile centrate pe elev și pe cooperare contribuie semnificativ la îmbunătățirea performanțelor școlare și la dezvoltarea competențelor socio-emoționale. În pofida dezvoltării cadrului conceptual și normativ al educației incluzive la nivel european, literatura de specialitate evidențiază o discrepanță persistentă între politicile educaționale și aplicarea acestora în practică. O limitare importantă a cercetării actuale constă în insuficiența studiilor empirice focalizate pe eficiența concretă a strategiilor didactice în contextul sud-european, caracterizat prin constrângeri instituționale, resurse limitate și niveluri variabile de pregătire a cadrelor didactice pentru incluziune. Studiul de față contribuie la reducerea acestei lacune, oferind date aplicative relevante și direcții de optimizare a intervenției educaționale.

Abstract

This paper examines the role of teaching strategies in integrating students with special educational needs (SEN) into mainstream education within an inclusive framework. The theoretical and applied approach highlights the importance of interactive and differentiated strategies in addressing learner diversity. The findings indicate that student-centered and cooperative strategies significantly enhance academic performance and socio-emotional development. Despite the expansion of inclusive education frameworks across Europe, the literature reveals a persistent gap between educational policies and their practical implementation. A major research gap concerns the limited empirical evidence on the actual effectiveness of teaching strategies in Southern European contexts, where institutional constraints, limited resources, and uneven levels of teacher training continue to affect inclusive practices. This study contributes to addressing this gap by providing relevant empirical insights and practical recommendations for improving educational interventions.

De la laborator la societate: inovație interdisciplinară în științele vieții

From Laboratory to Society: Interdisciplinary Innovation in Life Sciences

CĂRĂUȘ Ancuța Loredana

CERNEI Carolina

Coordonator: conf. univ. dr. MOCANU Lăcrămioara

Abstract

Relația dintre cercetarea de laborator și impactul societal a devenit una dintre provocările definitorii ale științei contemporane. În științele vieții, această relație este deosebit de complexă, deoarece drumul de la o descoperire biologică la o aplicație clinică sau tehnologică validată implică nu doar expertiză științifică, ci și discernământ etic, navigare instituțională și colaborare interdisciplinară. Prezentul articol examinează mecanismele prin care inovația interdisciplinară în științele vieții se transformă în rezultate concrete pentru societate, având la bază cadre teoretice dezvoltate de cercetători români și internaționali. Susținem că decalajul translational — distanța dintre ceea ce produce știința și ceea ce primește efectiv societatea — poate fi redus în mod semnificativ prin abordări interdisciplinare structurate, care reunesc biologia moleculară, ingineria biomedicală, bioinformatica, științele sociale și politicile de sănătate publică. Sunt analizate în profunzime două axe majore ale convergenței interdisciplinare: integrarea biologiei computaționale cu medicina clinică și integrarea cercetării din domeniul științelor vieții în cadre sociale și etice mai ample. Articolul concluzionează că inovația sustenabilă în științele vieții necesită nu doar punți metodologice între discipline, ci și o schimbare culturală în cadrul instituțiilor de cercetare, orientată spre deschidere, responsabilitate și implicare societală.

Abstract

The relationship between laboratory research and societal impact has become one of the defining challenges of contemporary science. In life sciences, this relationship is particularly complex because the path from a biological discovery to a validated clinical or technological application involves not only scientific expertise but also ethical judgment, institutional navigation, and cross-disciplinary collaboration. The present article examines the mechanisms by which interdisciplinary innovation in the life sciences translates into concrete societal outcomes, drawing on theoretical frameworks developed by Romanian and international researchers. We argue that the translational gap — the distance between what science produces and what society actually receives — can be meaningfully reduced through structured interdisciplinary approaches that bring together molecular biology, biomedical engineering, bioinformatics, social sciences, and public health policy. Two major axes of interdisciplinary convergence are analyzed in depth: the integration of computational biology with clinical medicine, and the embedding of life sciences research within broader social and ethical frameworks. The article concludes that sustainable innovation in life sciences demands not only methodological bridges between disciplines but also a cultural shift within research institutions toward openness, accountability, and societal engagement.

Reziliența ca paradigmă în științele vieții modern

Resilience as a Paradigm in Modern Life Sciences

CERNEI Carolina

BUGACIU Diana

Coordonator: conf. univ. dr. MOCANU Lăcrămioara

Abstract

Reziliența a apărut progresiv ca unul dintre cele mai fertile constructe teoretice ale științelor moderne ale vieții, generând un interes susținut în domenii precum psihologia, biologia, neuroștiințele și sănătatea publică. Această lucrare își propune să examineze reziliența nu doar ca pe o abilitate practică sau o trăsătură individuală, ci ca pe o paradigmă comprehensivă — o modalitate de a înțelege modul în care sistemele vii, de la celule până la comunitățile umane, fac față adversității, se adaptează și, în cele din urmă, se transformă sub presiune. Bazându-se pe contribuțiile cercetătorilor români și internaționali, articolul explorează fundamentele biologice ale rezilienței, dimensiunile sale psihologice și implicațiile acesteia pentru practica terapeutică și educațională. Susținem ideea că reziliența nu este nici o proprietate fixă, nici un ideal romantic, ci un proces dinamic, dependent de context, care se desfășoară pe parcursul întregii vieți. Lucrarea concluzionează că o înțelegere paradigmatică a rezilienței necesită dialog interdisciplinar și integrarea experienței subiective cu indicatori obiectivi și măsurabili ai funcționării adaptive.

Abstract

Resilience has progressively emerged as one of the most fertile theoretical constructs of the modern life sciences, generating sustained interest across psychology, biology, neuroscience, and public health. This paper aims to examine resilience not merely as a practical skill or individual trait, but as a comprehensive paradigm — a way of understanding how living systems, from cells to human communities, cope with adversity, adapt, and ultimately transform under pressure. Drawing on contributions from Romanian and international researchers, the article explores the biological underpinnings of resilience, its psychological dimensions, and its implications for therapeutic and educational practice. We argue that resilience is neither a fixed property nor a romantic ideal, but a dynamic, context-dependent process that unfolds across the lifespan. The paper concludes that a paradigmatic understanding of resilience demands interdisciplinary dialogue and the integration of subjective experience with objective, measurable indicators of adaptive functioning.

Manifestarea tardivă a simptomelor ADHD la femeile de vârstă mijlocie

Late Manifestation of ADHD Symptoms in Middle-Aged Women

CIOBANU Andreea-Mihaela

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

ADHD este din ce în ce mai recunoscut ca o tulburare neurodezvoltativă persistentă pe parcursul vieții, însă rămâne frecvent subdiagnosticat la femeile adulte. În jurul vârstei de mijloc, multe femei solicită evaluare clinică în urma unei accentuări aparente a simptomelor, fenomen care reflectă mai degrabă decompensarea mecanismelor adaptative dezvoltate anterior decât un debut tardiv al tulburării. Prezenta lucrare examinează rolul strategiilor de mascare, al tranzițiilor dezvoltării și al factorilor neurobiologici în manifestarea simptomelor ADHD la femeile de peste 40 de ani. Analiza integrativă a literaturii din psihologia dezvoltării, psihiatria clinică și neuroendocrinologie evidențiază faptul că mecanisme precum perfecționismul, hiperorganizarea și supracontrolul comportamental permit o adaptare funcțională în perioada adultă timpurie, însă devin dificil de susținut în contextul stresului cumulativ și al modificărilor hormonale asociate perimenopauzei. Scăderea nivelului de estrogen poate influența funcționarea dopaminergică, contribuind la accentuarea disfuncțiilor executive și a disreglării emoționale. În consecință, simptome anterior compensate sau subclinice dobândesc relevanță clinică. Înțelegerea ADHD la femeile de vârstă mijlocie ca proces de demascare simptomatică, și nu ca debut tardiv, este esențială pentru un diagnostic corect și pentru dezvoltarea unor intervenții terapeutice adaptate particularităților de gen și dezvoltare.

Abstract

ADHD is increasingly recognized as a lifelong neurodevelopmental disorder; however, it remains frequently underdiagnosed in adult women. Around midlife, many women seek clinical evaluation following an apparent intensification of symptoms, a phenomenon that reflects the decompensation of previously established adaptive mechanisms rather than a late onset of the disorder. This paper examines the role of masking strategies, developmental transitions, and neurobiological factors in the manifestation of ADHD symptoms in women over the age of 40. An integrative review of the literature from developmental psychology, clinical psychiatry, and neuroendocrinology suggests that compensatory mechanisms such as perfectionism, hyperorganization, and behavioral overcontrol may support functional adaptation during early adulthood, but become increasingly unsustainable under cumulative psychosocial stress and hormonal changes associated with perimenopause. Declining estrogen levels may affect dopaminergic functioning, contributing to the exacerbation of executive dysfunction and emotional dysregulation. Consequently, previously compensated or subclinical symptoms may acquire clinical significance. Understanding ADHD in middle-aged women as a process of symptomatic unmasking rather than late onset is essential for accurate diagnosis and the development of gender-sensitive therapeutic interventions.

Rolul jocului educațional în dezvoltarea cognitivă a copiilor cu dizabilitate intelectuală

The role of educational play in the cognitive development of children with intellectual disabilities

BADIANU Lăcrămioara Andreea

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Dizabilitatea intelectuală este un profil de funcționare care necesită o abordare personalizată. Jocul reprezintă principala modalitate prin care copilul explorează, experimentează și interiorizează normele realității înconjurătoare. Jocul este un motor al dezvoltării polivalente prin funcțiile sale- cognitivă, motrică, afectivă și socială. Jocul constituie contextul ideal pentru intervenția educațională. Jocul stimulează procesele psihice elementare și superioare. Lucrarea își propune să evedențieze și să demonstreze că prin joc educațional orice barieră de de învățare cauzată de dizabilitate intelectuală poate fi diminuată, favorizând autonomia personală și integrarea socială. Partea teoretică a lucrării explorează intersecția dintre psihopedagogia specială și metodologia jocului, analizând modul în care particularitățile cognitive ale copiilor cu dizabilitate intelectuală pot fi abordate prin activități ludice structurate. Fundamentarea teoretică demonstrează că jocul educațional, atunci când este proiectat conform nevoilor specifice ale copilului, devine un instrument terapeutic capabil să restructureze schemele cognitive și să stimuleze potențialul de învățare al acestuia.

Abstract

Intellectual disability is a functioning profile that requires a personalized approach. Play is the main way in which the child explores, experiences and internalizes the norms of the surrounding reality. Play is a motor of multifaceted development through its functions - cognitive, motor, affective and social. Play constitutes the ideal context for educational intervention. Play stimulates elementary and higher mental processes. The paper aims to highlight and demonstrate that through educational play any learning barrier caused by intellectual disability can be diminished, favoring personal autonomy and social integration. The theoretical part of the paper explores the intersection between special psychopedagogy and game methodology, analyzing how the cognitive particularities of children with intellectual disabilities can be addressed through structured playful activities. The theoretical foundation demonstrates that educational play, when designed according to the child's specific needs, becomes a therapeutic tool capable of restructuring cognitive schemas and stimulating their learning potential.

Dincolo de ecran: Profiluri psihologice emergente ale victimelor adolescenților de cyberbullying

Beyond the Screen: Emerging Psychological Profiles of Adolescent Cyberbullying Victim

BAYER Antonia

Coordonator: lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana

Abstract

Cyberbullying-ul reprezintă o formă de agresivitate între colegi aflată în rapidă evoluție, adolescenții fiind deosebit de vulnerabili datorită implicării lor intensive în mediile digitale. Acest studiu își propune să identifice și să conceptualizeze profilurile psihologice emergente ale victimelor adolescente ale cyberbullying-ului, subliniind tendințele actuale în cercetarea psihologică. Folosind o abordare integrativă de tip revizuire, lucrarea sintetizează descoperirile empirice recente privind factorii de risc individuali, inclusiv stima de sine scăzută, anxietatea socială, disreglarea emoțională și modelele maladaptive de utilizare a rețelelor sociale. În plus, studiul explorează interacțiunea dintre contextele psihosociale offline și comportamentele online în modelarea vulnerabilității la victimizarea cibernetică. Constatările susțin o perspectivă multidimensională, sugerând că victimele adolescente prezintă profiluri psihologice eterogene, mai degrabă decât un model singular de vulnerabilitate. Lucrarea avansează domeniul prin propunerea unui cadru nuanțat pentru înțelegerea victimizării prin cyberbullying, subliniind importanța strategiilor personalizate de prevenire și intervenție. Aceste perspective contribuie la dezvoltarea de modele psihologice mai eficiente, alinate cu realitățile digitale contemporane.

Abstract

Cyberbullying represents a rapidly evolving form of peer aggression, with adolescents being particularly vulnerable due to their intensive engagement with digital environments. This study aims to identify and conceptualize emerging psychological profiles of adolescent cyberbullying victims, emphasizing current trends in psychological research. Using an integrative review approach, the paper synthesizes recent empirical findings on individual risk factors, including low self-esteem, social anxiety, emotional dysregulation, and maladaptive patterns of social media use. Additionally, the study explores the interaction between offline psychosocial contexts and online behaviors in shaping vulnerability to cyber victimization. The findings support a multidimensional perspective, suggesting that adolescent victims display heterogeneous psychological profiles rather than a singular pattern of vulnerability. The paper advances the field by proposing a nuanced framework for understanding cyberbullying victimization, highlighting the importance of personalized prevention and intervention strategies. These insights contribute to the development of more effective psychological models aligned with contemporary digital realities.

Rolul jocului educațional în dezvoltarea cognitivă a copiilor cu dizabilitate intelectuală

The Role of Educational Games in the Cognitive Development of Children with Intellectual Disabilities

BĂDIANU Lăcrămioara- Andreea

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Dizabilitatea intelectuală este un profil de funcționare care necesită o abordare personalizată. Jocul reprezintă principala modalitate prin care copilul explorează, experimentează și interiorizează normele realității înconjurătoare. Jocul este un motor al dezvoltării polivalente prin funcțiile sale- cognitivă, motrică, afectivă și socială. Jocul constituie contextul ideal pentru intervenția educațională. Jocul stimulează procesele psihice elementare și superioare. Lucrarea își propune să evidențieze și să demonstreze că prin joc educațional orice barieră de învățare cauzată de dizabilitate intelectuală poate fi diminuată, favorizând autonomia personală și integrarea socială. Partea teoretică a lucrării explorează intersecția dintre psihopedagogia specială și metodologia jocului, analizând modul în care particularitățile cognitive ale copiilor cu dizabilitate intelectuală pot fi abordate prin activități ludice structurate. Fundamentarea teoretică demonstrează că jocul educațional, atunci când este proiectat conform nevoilor specifice ale copilului, devine un instrument terapeutic capabil să restructureze schemele cognitive și să stimuleze potențialul de învățare al acestuia.

Abstract

Intellectual disability is a functional profile that requires a personalized approach. Play represents the main way through which the child explores, experiments with, and internalizes the norms of the surrounding reality. Play is a driving force of multidimensional development through its cognitive, motor, emotional, and social functions. It provides the ideal context for educational intervention and stimulates both basic and higher psychological processes. This paper aims to highlight and demonstrate that, through educational play, any learning barrier caused by intellectual disability can be reduced, thus promoting personal autonomy and social integration. The theoretical part of the paper explores the intersection between special psychopedagogy and play-based methodology, analyzing how the cognitive characteristics of children with intellectual disabilities can be addressed through structured playful activities. The theoretical framework demonstrates that educational play, when designed according to the child's specific needs, becomes a therapeutic tool capable of restructuring cognitive patterns and stimulating the child's learning potential.

Autocontrolul și reglarea emoțională în funcție de profilul de personalitate Big Five

Self-control and emotional regulation according to the Big Five personality profile

BĂLEANU Ioana Gabriela

Coodonator: lect. univ. dr. POPA Ecaterina

Abstract

Studiul prezent analizează relațiile dintre autocontrol, strategiile de reglare emoțională și profilul de personalitate Big Five. Personalitatea reprezintă trăsăturile individului care determină modul unic în care acesta gândește, simte și acționează în raport cu mediul extern. Modelul de personalitate Big Five este utilizat pentru măsurarea și descrierea trăsăturilor de personalitate, fiind un cadru științific larg utilizat în domeniul psihologiei. Astfel, modelul Big Five descrie personalitatea umană prin cinci dimensiuni: deschidere, conștiinciozitate, extraversiune, agreabilitate și nevrotism. În studiul de față, accentul este pus pe cele două dimensiuni: conștiinciozitate și nevrotism. Autocontrolul reprezintă abilitatea individului prin care acesta, în ciuda unor tentații, distrageri sau stări de aversiune pe termen scurt, reușește să urmărească obiectivele generale stabilite. Reglarea emoțională poate fi definită drept procesul prin care individul influențează ce emoții are, când le are, cum le trăiește și cum le exprimă. Drept strategii de reglare emoțională, au fost alese: o strategie de reglare emoțională adaptativă – reevaluarea cognitivă – și o strategie de reglare dezadaptativă – suprimarea expresivă. Lotul participanților este format din 150 de subiecți cu vârste cuprinse între 30 și 45 de ani. Studiul a fost realizat cu ajutorul a 3 teste standardizate: Inventarul Big Five – IPIP-50 (NEO-PI-R), Brief Self-Control Scale (BSCS) și Emotion Regulation Questionnaire (ERQ), însumând un număr de 73 de itemi. Analiza rezultatelor a demonstrat o corelație între autocontrol, reglarea emoțională și profilul de personalitate Big Five, confirmând ipotezele: autocontrolul se corelează pozitiv cu reevaluarea cognitivă și negativ cu suprimarea expresivă;

- există o corelație pozitivă semnificativă între conștiinciozitate și autocontrol;
- nevrotismul se corelează negativ cu autocontrolul;
- nevrotismul se corelează negativ cu reevaluarea cognitivă;
- autocontrolul mediază relația dintre trăsăturile de personalitate (conștiinciozitate și nevrotism) și reglarea emoțională

Lucrarea de față aduce un plus și întărește studiile deja realizate pe această temă.

Abstract

The present study analyzes the relationships between self-control, emotional regulation strategies and the Big Five personality profile. Personality provides the individual's traits that determine the unique way in which he thinks, feels and acts in relation to the external environment. The Big Five personality model is used to measure and describe personality traits, being a scientific framework widely used in the field of psychology. Thus, the Big Five model describes human personality through five dimensions: openness, conscientiousness, extraversion, agreeableness and

neuroticism. In the present study, the emphasis is placed on the two dimensions: conscientiousness and neuroticism. Self-control provides the individual's ability through which he, despite some attempts, distractions or short-term aversion states, manages to pursue the general goals of stability. Emotional regulation can be defined as the process by which the individual influences what emotions he has, when he has them, how he experiences them and how he expresses them. As emotional regulation strategies, the following were chosen: an adaptive emotional regulation strategy – cognitive reappraisal – and a maladaptive regulation strategy – expressive suppression. The group of participants consists of 150 subjects aged between 30 and 45 years. The study was conducted using 3 standardized tests: the Big Five Inventory – IPIP-50 (NEO-PI-R), the Brief Self-Control Scale (BSCS) and the Emotion Regulation Questionnaire (ERQ), totaling 73 items. The analysis of the results demonstrated a correlation between self-control, emotional regulation and the Big Five personality profile, confirming the hypotheses:

- self-control correlates positively with cognitive reappraisal and negatively with expressive suppression;
- there is a significant positive correlation between conscientiousness and self-control;
- neuroticism correlates negatively with self-control;
- neuroticism correlates negatively with cognitive reappraisal;
- self-control mediates the relationship between personality traits (conscientiousness and neuroticism) and emotional regulation

The present work adds to and strengthens the studies already conducted on this topic.

Corelatia dintre valorile personale si satisfactia fata de alegerea carierei

The correlation between personal values and satisfaction with career choice

BOGDAN Marcelica

Coordonator: conf. univ. dr. SAVA Nicu Ionel

Abstract

Satisfacția în carieră reprezintă o dimensiune fundamentală a bunăstării profesionale, fiind deosebit de relevantă în profesiile vocaționale caracterizate prin implicare emoțională intensă și orientare spre ajutorarea celorlalți, cum este profesia de asistent medical. Acest studiu investighează relația dintre valorile personale și satisfacția față de alegerea carierei în rândul asistenților medicali care lucrează într-o maternitate din România, examinând modul în care anumite orientări valorice (altruiste, de autoactualizare, hedoniste/materialiste și de securitate) se corelează și prezic satisfacția privind decizia fundamentală de a îmbrățișa profesia de asistent medical. A fost realizat un studiu transversal, corelațional, pe un eșantion de 60 de asistenți medicali de la Maternitatea „Sf. Apostol Andrei” Galați. Participanții au completat Rokeach Value Survey (RVS), care măsoară 36 de valori personale (18 terminale și 18 instrumentale), Scala de satisfacție față de alegerea carierei (10 itemi) și un chestionar demografic cuprinzător. Datele au fost analizate utilizând corelații Pearson, regresie multiplă ierarhică și ANOVA pentru a testa patru ipoteze privind relațiile dintre categoriile de valori și satisfacția în carieră.

Abstract

Career satisfaction represents a fundamental dimension of professional well-being, being particularly relevant in vocational professions characterized by intense emotional involvement and a focus on helping others, such as the nursing profession. This study investigates the relationship between personal values and satisfaction with career choice among nurses working in a maternity hospital in Romania, examining how certain value orientations (altruistic, self-actualization, hedonistic/materialistic, and security-oriented) correlate with and predict satisfaction regarding the fundamental decision to pursue a nursing career. A cross-sectional, correlational study was conducted on a sample of 60 nurses from the “Sf. Apostol Andrei” Maternity Hospital in Galați. Participants completed the Rokeach Value Survey (RVS), which measures 36 personal values (18 terminal and 18 instrumental), the Career Choice Satisfaction Scale (10 items), and a comprehensive demographic questionnaire. The data were analyzed using Pearson correlations, hierarchical multiple regression, and ANOVA to test four hypotheses regarding the relationships between value categories and career satisfaction.

Comunicarea eficientă ca predictor al adaptării și funcționării psiho-sociale

Effective communication as a predictor of psychosocial adaptation and functioning

BUGEAC Violeta Lăcrămioara

Coordonator: lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana

Abstract

Competențele de comunicare reprezintă o resursă esențială pentru echilibrul emoțional și integrarea socială în societatea contemporană, caracterizată prin interacțiuni din ce în ce mai dinamice și prin diversificarea canalelor de comunicare. Prezenta lucrare examinează rolul fundamental al comunicării eficiente ca predictor major al adaptării individului în contexte familiale, educaționale și sociale. Studiul investighează mecanismele prin care comunicarea, înțeleasă ca un proces psihosocial complex ce integrează dimensiuni cognitive, emoționale și comportamentale, influențează funcționarea psihosocială generală. Obiectivul central este demonstrarea faptului că eficiența comunicativă facilitează echilibrul dintre nevoile interne și cerințele mediului extern, susținând astfel ajustarea psihologică și funcționarea interpersonală. Cadrul teoretic integrează perspective funcționaliste și interacționiste, evidențiind caracterul multidimensional al comunicării și contribuția acesteia la comportamentul adaptativ. O atenție deosebită este acordată impactului formelor de comunicare verbală, nonverbală și paraverbală, precum și influenței diferitelor stiluri interacționale, inclusiv comunicarea asertivă, pasivă și agresivă. Analiza evidențiază superioritatea comunicării asertive în menținerea relațiilor interpersonale sănătoase, promovarea reglării emoționale și facilitarea rezolvării eficiente a conflictelor. Comunicarea eficientă este conceptualizată prin componente-cheie precum claritatea exprimării, ascultarea activă, empatia și reciprocitatea în schimburile interpersonale. Totodată, lucrarea identifică mai multe bariere psihologice, emoționale și culturale care pot distorsiona procesele de comunicare, inclusiv prejudecățile, inhibiția emoțională, lipsa încrederii în sine și tiparele interpretative disfuncționale. Prin sintetizarea perspectivelor teoretice din psihologia socială și studiile comunicării, lucrarea subliniază importanța dezvoltării competențelor de comunicare adaptativă ca factor protector pentru sănătatea mintală, ajustarea socială și bunăstarea relațională. Rezultatele susțin ideea conform căreia comunicarea eficientă constituie un mecanism central în dezvoltarea rezilienței, a competenței interpersonale și a adaptării psihosociale în diverse domenii ale vieții.

Abstract

Communication skills represent an essential resource for emotional balance and social integration in contemporary society, characterized by increasingly dynamic interactions and diversified communication channels. This paper examines the fundamental role of effective communication as a major predictor of individual adaptation within family, educational, and social contexts. The study explores the mechanisms through which communication, understood as a complex psychosocial process integrating cognitive, emotional, and behavioral dimensions, influences

overall psychosocial functioning. The central objective is to demonstrate that communicative efficiency facilitates the balance between internal needs and external environmental demands, thereby supporting psychological adjustment and interpersonal functioning. The theoretical framework integrates both functionalist and interactionist perspectives, emphasizing the multidimensional nature of communication and its contribution to adaptive behavior. Particular attention is given to the impact of verbal, nonverbal, and paraverbal forms of communication, as well as to the influence of different interactional styles, including assertive, passive, and aggressive communication. The analysis highlights the superiority of assertive communication in maintaining healthy interpersonal relationships, promoting emotional regulation, and facilitating effective conflict resolution. Effective communication is conceptualized through key components such as clarity of expression, active listening, empathy, and reciprocity in interpersonal exchanges. At the same time, the paper identifies several psychological, emotional, and cultural barriers that may distort communication processes, including prejudice, emotional inhibition, lack of self-confidence, and dysfunctional interpretative patterns. By synthesizing theoretical perspectives from social psychology and communication studies, the paper underscores the importance of developing adaptive communication skills as a protective factor for mental health, social adjustment, and relational well-being. The findings support the view that effective communication constitutes a central mechanism in fostering resilience, interpersonal competence, and psychosocial adaptation across various life domains.

Mecanismele transmiterii traumei transgenerationale si impactul asupra dezvoltarii identitatii adulte

Mechanisms of Transgenerational Trauma Transmission and the Impact on Adult Identity Development

DANCIU Maria Andreea

Coordonator: lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

Abstract

Prezenta lucrare analizează fenomenul traumei dintr-o perspectivă interdisciplinară, articulând descoperirile din epigenetica comportamentală cu postulatele teoriei sistemelor familiale. Obiectivul central este identificarea mecanismelor prin care experiențele nerezolvate ale predecesorilor (traume de război, pierderi subite sau abuzuri) se transformă în simptome de anxietate, mecanisme de adaptare rigide sau dificultăți de atașament la descendenți.

Studiul analizează trei niveluri principale ale transmiterii:

1. Nivelul Biologic (Moștenirea Epigenetică Transgenerațională): Investighează cercetările fundamentale ale lui Rachel Yehuda pe descendenții persoanelor cu Tulburare de Stres Posttraumatic (PTSD), care demonstrează alterări ale axei hipotalamo-pituitar-suprarenale (HPA) și ale metilării genei FKBP5. Aceste date sunt coroborate cu studiile lui Dias și Ressler (2014) privind transmiterea neuroanatomică a răspunsului la stres prin celulele germinale.
2. Nivelul Psihologic (Sincronie Bio-Behaviorală și Atașament Dezorganizat): Analizează transmiterea traumei prin prisma teoriei atașamentului, investigând modul în care un îngrijitor cu PTSD nerezolvat generează un atașament dezorganizat la descendent. Se explorează mecanismul de sincronie bio-behaviorală, prin care stările disociative și deficitul de autoreglare emoțională ale părintelui sunt internalizate de copil, modelând arhitectura funcțională a sistemului său de răspuns la stres.
3. Nivelul Sistemic (Cibernetica Familială și Diferențierea Sinelui): Analizează familia ca un sistem guvernat de legile homeostaziei, unde trauma funcționează ca un factor de perturbare ce impune mecanisme de reglare rigide. Se investighează Procesul de Transmitere Multigenerațională (Murray Bowen), demonstrând cum „triangulara” și loialitățile invizibile (Boszormenyi-Nagy) forțează adultul să funcționeze ca un stabilizator de sistem, limitându-și procesul de diferențiere a sinelui.

Metodologia de tip review teoretic sintetizează datele din neurobiologie cu abordarea lui Mark Wolynn privind identificarea traumelor moștenite prin manifestări somatice și „limbaj nucleu”. Concluziile lucrării subliniază importanța meta-cogniției și a procesului de individualizare în restructurarea tiparelor transgeneraționale și în întreruperea lanțului traumatic. Înțelegerea acestor mecanisme este un pas esențial către o identitate adultă autonomă și autentică, eliberată de povara unor evenimente trăite de înaintași.

Abstract

This paper analyzes the phenomenon of trauma from an interdisciplinary perspective, articulating findings from behavioral epigenetics with the postulates of family systems theory. The central objective is to identify the mechanisms through which the unresolved experiences of predecessors (war trauma, sudden loss, or abuse) are transformed into anxiety symptoms, rigid coping mechanisms, or attachment difficulties in descendants.

The study analyzes three primary levels of transmission:

1. **Biological Level (Transgenerational Epigenetic Inheritance):** It investigates the foundational research of Rachel Yehuda on offspring of individuals with Post-Traumatic Stress Disorder (PTSD), demonstrating alterations in the hypothalamic-pituitary-adrenal (HPA) axis and the methylation of the FKBP5 gene. These data are corroborated by the studies of Dias and Ressler (2014) regarding the neuroanatomical transmission of stress response through germ cells.
2. **Psychological Level (Bio-Behavioral Synchrony and Disorganized Attachment):** It analyzes the transmission of trauma through the lens of attachment theory, investigating how a caregiver with unresolved PTSD generates disorganized attachment in the descendant. The mechanism of bio-behavioral synchrony is explored, through which the parent's dissociative states and emotional self-regulation deficits are internalized by the child, shaping the functional architecture of their stress response system.
3. **Systemic Level (Family Cybernetics and Differentiation of Self):** It analyzes the family as a system governed by the laws of homeostasis, where trauma functions as a disruptive factor imposing rigid regulatory mechanisms. The Multigenerational Transmission Process (Murray Bowen) is investigated, demonstrating how "triangulation" and invisible loyalties (Boszormenyi-Nagy) force the adult to function as a system stabilizer, limiting their process of differentiation of self.

The theoretical review methodology synthesizes neurobiological data with Mark Wolynn's approach to identifying inherited trauma through somatic manifestations and "core language." The paper's conclusions emphasize the importance of meta-cognition and the process of individuation in restructuring transgenerational patterns and breaking the traumatic chain. Understanding these mechanisms is an essential step toward an autonomous and authentic adult identity, freed from the burden of events experienced by predecessors.

Relația dintre stilul de conducere și satisfacția profesională a angajaților

The Relationship Between Leadership Style and Employees' Job Satisfaction

DANCIU Nicoleta

Coordonator: lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

Abstract

Lucrarea de față analizează relația dintre stilul de conducere și satisfacția profesională, precum și intenția de părăsire a organizației în rândul angajaților din domeniul naval. În contextul schimbărilor economice și organizaționale, stilul de conducere reprezintă un factor important care poate influența nivelul de satisfacție profesională al angajaților și decizia acestora de a rămâne sau de a părăsi organizația. Obiectivul cercetării este de a identifica tipurile de stiluri de conducere percepute de angajați și de a analiza relația dintre acestea, satisfacția profesională și intenția de părăsire a organizației. Cercetarea este de tip cantitativ, corelațional, fiind realizată pe un eșantion de angajați din cadrul unei companii din domeniul naval. Datele au fost colectate prin intermediul unui chestionar aplicat online, care a inclus itemi pentru evaluarea stilului de conducere, a satisfacției profesionale și a intenției de părăsire a organizației. Rezultatele cercetării au evidențiat existența unei relații semnificative între stilul de conducere și satisfacția profesională a angajaților, precum și o relație negativă între satisfacția profesională și intenția de părăsire a organizației. De asemenea, s-a constatat că stilul de conducere democratic este asociat cu un nivel mai ridicat al satisfacției profesionale, în timp ce stilul autoritar este asociat cu un nivel mai scăzut al satisfacției profesionale. Concluziile studiului subliniază importanța stilului de conducere în menținerea satisfacției profesionale și reducerea intenției de părăsire a organizației, în special în contextul organizațiilor care se confruntă cu dificultăți economice. Rezultatele pot contribui la îmbunătățirea practicilor de management și la dezvoltarea unor strategii organizaționale orientate spre creșterea satisfacției și retenției angajaților.

Abstract

This paper analyzes the relationship between leadership style and job satisfaction, as well as employees' intention to leave the organization, among employees in the naval industry. In the context of economic and organizational changes, leadership style represents an important factor that can influence employees' level of job satisfaction and their decision to remain in or leave the organization. The objective of the research is to identify the types of leadership styles perceived by employees and to analyze the relationship between these, job satisfaction, and turnover intention. The research is quantitative and correlational, conducted on a sample of employees from a company in the naval field. The data were collected by means of an online questionnaire that included items measuring leadership style, job satisfaction, and turnover intention. The results of the research highlighted the existence of a significant relationship between leadership style and employees' job satisfaction, as well as a negative relationship between job satisfaction and turnover intention. At the same time, it was found that the democratic leadership style is

associated with a higher level of job satisfaction, while the authoritarian leadership style is associated with a lower level of job satisfaction. The conclusions of the study emphasize the importance of leadership style in maintaining job satisfaction and reducing employees' intention to leave the organization, especially in organizations facing economic difficulties. The results may contribute to improving management practices and developing organizational strategies aimed at increasing employee satisfaction and retention.

Percepția justiției și a pedepsei la adolescenți: între moralitate și conformism social

The perception of justice and punishment in adolescents: between morality and social conformity

DATCU Marta – Laurența
Coordonator: lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

Abstract

Prezenta lucrare își propune să investigheze relația dintre moralitate, conformismul social și percepția justiției și a pedepsei la adolescenți aflați în etapa de tranziție dintre gimnaziu și liceu. Adolescența reprezintă o perioadă caracterizată prin transformări semnificative la nivel cognitiv, emoțional și social, în care dezvoltarea autonomiei morale coexistă cu influența puternică a grupului de egali. Studiul urmărește analizarea modului în care adolescenții evaluează regulile și sancțiunile, precum și în ce măsură comportamentele și opiniile acestora sunt influențate de presiunea socială. Cercetarea se bazează pe un design corelațional și utilizează două instrumente: Chestionarul de Conformism Social (CCS-20) și Chestionarul de Moralitate la Adolescenți (CMA-18), integrate într-un format unitar de administrare. Eșantionul este format din 78 de adolescenți cu vârste între 14 și 16 ani, elevi în clasa a VIII-a și a IX-a. Datele au fost colectate prin intermediul platformei Google Forms și analizate statistic utilizând programul IBM SPSS. Rezultatele urmăresc evidențierea relațiilor dintre variabilele studiate, în special relația dintre nivelul moralității și conformismul social, precum și diferențele între elevii aflați în etape educaționale diferite. De asemenea, studiul explorează modul în care adolescenții percep corectitudinea și proporționalitatea sancțiunilor, în raport cu dezvoltarea morală și influența contextului social. Lucrarea contribuie la o mai bună înțelegere a mecanismelor psihosociale care stau la baza comportamentului moral în adolescență și oferă repere utile pentru intervenții educaționale și consiliere psihologică.

Abstract

This study aims to investigate the relationship between morality, social conformity, and the perception of justice and punishment among adolescents in the transition from middle school to high school. Adolescence is a developmental stage characterized by significant cognitive, emotional, and social changes, in which emerging moral autonomy coexists with strong peer influence. The research focuses on how adolescents evaluate rules and sanctions, as well as the extent to which their behaviors and attitudes are influenced by social pressure. The study employs a correlational design and uses two instruments: the Social Conformity Questionnaire (CCS-20) and the Adolescent Morality Questionnaire (CMA-18), administered in a unified format. The sample includes 78 adolescents aged between 14 and 16, enrolled in the 8th and 9th grades. Data were collected via Google Forms and statistically analyzed using IBM SPSS. The findings aim to highlight the relationships between the studied variables, particularly the association between moral development and social conformity, as well as differences between students at different

educational stages. Additionally, the study explores how adolescents perceive the fairness and proportionality of sanctions in relation to their moral development and social context. This research contributes to a deeper understanding of the psychosocial mechanisms underlying moral behavior in adolescence and provides useful insights for educational and psychological interventions.

Stresul și motivația elevilor în mediul școlar liceal: manifestări incipiente și mecanisme de coping

Stress and motivation of students in the high school environment: incipient manifestations and coping mechanisms

DOLEA Mihaela-Cătălina

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Studiul de față explorează relațiile dintre stresul asociat activităților școlare, tipurile de motivație și modalitățile de gestionare a dificultăților, având în vedere particularitățile elevilor de liceu, un grup aflat la intersecția dintre solicitările crescânde ale mediului educațional și provocările specifice perioadei adolescenței. Pe baza cercetărilor contemporane din psihologia educațională, lucrarea analizează manifestările incipiente ale stresului școlar, influența motivației intrinseci și extrinseci asupra implicării în învățare și modalitățile prin care adolescenții gestionează presiunea academică. Analiza empirică utilizează instrumente validate – Scala de Stres Perceput (PSS-10), Scala de Motivație Academică (AMS) și chestionarul Brief COPE – pentru a evalua nivelul stresului, orientările motivaționale și stilurile de coping preferate de elevi. Analiza evidențiază că intensificarea stresului academic se corelează cu diminuarea motivației intrinseci și cu o preferință accentuată pentru strategii de reglare emoțională sau de evitare. În contrast, elevii care manifestă un profil motivațional autodeterminat apelează cu precădere la modalități de coping eficiente, centrate pe identificarea și soluționarea problemelor. Aceste concluzii subliniază necesitatea intervențiilor școlare care să consolideze resursele socio-emoționale ale elevilor, să sprijine autonomia și competența și să promoveze modalități sănătoase de gestionare a presiunilor academice.

Abstract

This study examines the interplay between academic stress, motivational processes, and coping strategies in high-school students, a group often exposed to heightened academic expectations and the complex challenges characteristic of adolescent development. Drawing on recent advances in educational psychology, this paper examines the early warning signs of academic stress, the ways in which intrinsic and extrinsic motivational processes shape students' engagement, and the coping strategies adolescents employ to navigate school-related demands. The empirical component relies on well-established measurement tools—the Perceived Stress Scale (PSS-10), the Academic Motivation Scale (AMS), and the Brief COPE inventory—to capture students perceived stress, motivational profiles, and preferred coping responses. The findings reveal that elevated academic stress is linked to lower levels of intrinsic motivation and a greater tendency to adopt emotion-focused or avoidant strategies, whereas adolescents with more self-determined forms of motivation are inclined to use adaptive, problem-oriented coping. These results underline the need for school-based practices that strengthen students' socio-emotional resources, support autonomy and competence, and promote healthier ways of managing academic pressure.

Personalitatea și inteligența emoțională ca predictorii ai satisfacției relaționale

Personality and emotional intelligence as predictors of relationship satisfaction

DRAGOMIR (PÎRVU) Sabina Theodora
Coordonator: lect. univ. dr. POPA Ecaterina

Abstract

Studiul de față își propune să analizeze factorii psihologici care definesc calitatea vieții de cuplu în etapa de adult tânăr, punând accent pe rolul predictiv al personalității și al inteligenței emoționale. În contextul prezentei analize, personalitatea este înțeleasă ca un ansamblu dinamic de trăsături psihofizice care determină modelele caracteristice de gândire și comportament ale individului în interacțiunile sale sociale. Complementar, inteligența emoțională este definită nu doar ca o simplă abilitate cognitivă, ci ca o capacitate de autoreglare și de descifrare a semnalelor afective, atât proprii, cât și ale partenerului. Această variabilă devine esențială în gestionarea conflictelor și în menținerea unui climat de siguranță emoțională, elemente care, în cele din urmă, configurează nivelul de satisfacție resimțit în cadrul cuplului. Partea de cercetare a acestei lucrări analizează profilul de personalitate a tânărului adult de gen feminin, respectiv masculin din mediul rural și urban, cu studii superioare finalizate sau nu, care se află într-o relație de cuplu de cel puțin șase luni, cu accent pe modul în care relația dintre inteligența emoțională și personalitatea contribuie la calitatea relațiilor romantice. Eșantionul este format din 80 de adulți tineri (cupluri sau persoane aflate într-o relație romantică de cel puțin 6 luni), cu vârsta cuprinsă între 20 - 35 de ani, din județul Brăila. În vederea realizării prezentei cercetări am utilizat trei instrumente standardizate: Inventarul de Personalitate Big Five (BFI – Big Five Inventory), Scala de Inteligență Emoțională (Schutte Emotional Intelligence Scale, SEIS) – pentru evaluarea nivelului global de inteligență emoțională, respectiv Scala de Satisfacție Relațională (Relationship Assessment Scale – RAS, Hendrick, 1988) – pentru măsurarea gradului de satisfacție în relația romantică.

Abstract

The present study aims to analyze the psychological factors defining the quality of couple life during young adulthood, emphasizing the predictive role of personality and emotional intelligence. In the context of this analysis, personality is understood as a dynamic ensemble of psychophysical traits that determine an individual's characteristic patterns of thought and behavior within social interactions. Complementarily, emotional intelligence is defined not merely as a simple cognitive ability, but as a capacity for self-regulation and for deciphering affective signals, both personal and those of the partner. This variable becomes essential in conflict management and in maintaining a climate of emotional safety—elements that ultimately shape the level of satisfaction experienced within the couple. The research component of this thesis analyzes the personality profiles of young male and female adults from both rural and urban

environments, with or without completed higher education, who have been in a relationship for at least six months. The focus lies on how the relationship between emotional intelligence and personality contributes to the quality of romantic relationships. The sample consists of 80 young adults (couples or individuals in a romantic relationship for at least 6 months), aged 20–35, from Brăila County. To conduct this research, three standardized instruments were employed: the Big Five Inventory (BFI), the Schutte Emotional Intelligence Scale (SEIS)—to assess the global level of emotional intelligence, and the Relationship Assessment Scale (RAS, Hendrick, 1988)—to measure the degree of satisfaction within the romantic relationship.

Manifestări ale burnout-ului la profesori și factorii școlii care îl accentuează sau îl reduc

Manifestations of Burnout in Teachers and the School Factors That Intensify or Reduce It

DRANGA Manuela

Coordonator: lect. univ. dr. POPA Ecaterina

Abstract

Burnout-ul în rândul profesorilor reprezintă o provocare majoră în sistemele educaționale contemporane, având impact atât asupra stării de bine individuale, cât și asupra calității procesului educațional. Prezenta lucrare își propune să analizeze manifestările burnout-ului la cadrele didactice și să identifice factorii școlari care pot accentua sau reduce acest fenomen. Cercetarea se bazează pe utilizarea Burnout Assessment Tool (BAT), un instrument modern de evaluare care conceptualizează burnout-ul ca un construct multidimensional, incluzând dimensiuni precum epuizarea, distanțarea mentală, afectarea emoțională și afectarea cognitivă. Această abordare permite o înțelegere mai complexă a simptomelor burnout-ului în profesia didactică, caracterizată prin implicare emoțională și solicitări cognitive ridicate. De asemenea, studiul analizează rolul factorilor organizaționali din mediul școlar, precum volumul de muncă, stilul de conducere, suportul instituțional, relațiile interpersonale și climatul școlar, evidențiind rolul acestora atât ca factori de risc, cât și ca resurse protective. Rezultatele subliniază faptul că burnout-ul trebuie înțeles ca un fenomen complex, rezultat al interacțiunii dintre vulnerabilitățile individuale și condițiile organizaționale. În consecință, strategiile de prevenire și intervenție trebuie să vizeze atât mecanismele individuale de adaptare, cât și practicile instituționale. Această cercetare contribuie la o mai bună înțelegere a burnout-ului la profesori și oferă repere relevante pentru îmbunătățirea calității educației prin promovarea unui mediu școlar echilibrat și suportiv.

Abstract

Burnout among teachers represents a major challenge in contemporary educational systems, affecting both individual well-being and the quality of the educational process. This paper aims to analyze the manifestations of burnout among teachers and to identify the school-related factors that may intensify or reduce this phenomenon. The research is based on the use of the Burnout Assessment Tool (BAT), a modern evaluation instrument that conceptualizes burnout as a multidimensional construct, including dimensions such as exhaustion, mental distancing, emotional impairment, and cognitive impairment. This approach allows for a more comprehensive understanding of burnout symptoms in the teaching profession, which is characterized by emotional involvement and high cognitive demands. The study also examines the role of organizational factors within the school environment, such as workload, leadership style, institutional support, interpersonal relationships, and school climate, highlighting their role both

as risk factors and as protective resources. The findings emphasize that burnout should be understood as a complex phenomenon resulting from the interaction between individual vulnerabilities and organizational conditions. Consequently, prevention and intervention strategies should target both individual coping mechanisms and institutional practices. This research contributes to a better understanding of teacher burnout and provides relevant guidelines for improving the quality of education through the promotion of a balanced and supportive school environment.

**Asocieri între stiluri de atașament ale profesorilor și mecanisme de coping
utilizate în situații stresante**

***Associations between teachers' attachment styles and coping mechanisms used
in stressful situations***

GALAȚANU (PĂDURARU) Gabriela-Nușa
Coorodonator: lect. univ. dr. POPA Ecaterina

Abstract

Lucrarea de față analizează relația dintre stilurile de atașament ale profesorilor și strategiile de coping utilizate de aceștia în gestionarea situațiilor stresante specifice mediului educațional. Tema cercetării pornește de la premisa că stilul de atașament, format în relațiile timpurii și consolidat pe parcursul dezvoltării, influențează semnificativ modul în care indivizii percep stresul și reacționează la acesta. Partea teoretică prezintă principalele modele explicative ale atașamentului, cu accent pe teoriile formulate de John Bowlby, Mary Ainsworth, Bartholomew și Shaver, precum și clasificarea stilurilor de atașament: securizant, anxios și evitant. De asemenea, sunt analizate mecanismele de coping și strategiile adaptative și dezadaptative utilizate în situații stresante, conform modelelor dezvoltate de Lazarus și Folkman. Cercetarea aplicativă urmărește identificarea relațiilor dintre stilurile de atașament predominante în rândul cadrelor didactice și strategiile de coping adoptate în contexte profesionale solicitante. Studiul pornește de la ipoteza că profesorii cu atașament securizant utilizează mai frecvent strategii de coping adaptative, orientate spre rezolvarea problemelor și căutarea suportului social, în timp ce profesorii cu stiluri de atașament nesecurizante tind să recurgă la strategii centrate pe emoții sau evitare. Rezultatele cercetării evidențiază importanța stilului de atașament în reglarea emoțională și adaptarea profesională a profesorilor, subliniind rolul acestuia în prevenirea stresului ocupațional și a sindromului burnout. Lucrarea propune direcții de intervenție psihologică și formare profesională orientate spre dezvoltarea rezilienței și optimizarea strategiilor de coping în mediul educațional.

Abstract

This paper analyzes the relationship between teachers' attachment styles and the coping strategies they use in managing stressful situations specific to the educational environment. The research is based on the premise that attachment style, formed through early relational experiences and consolidated throughout development, significantly influences how individuals perceive and respond to stress. The theoretical section presents the main explanatory models of attachment, focusing on the theories developed by John Bowlby, Mary Ainsworth, Bartholomew, and Shaver, as well as the classification of attachment styles: secure, anxious, and avoidant. It also examines coping mechanisms and adaptive and maladaptive strategies used in stressful situations, according to the models proposed by Lazarus and Folkman. The applied research aims to identify the relationships between predominant attachment styles among teachers and the coping strategies adopted in demanding professional contexts. The study is based on the hypothesis that

teachers with a secure attachment style are more likely to use adaptive coping strategies, focused on problem-solving and seeking social support, whereas teachers with insecure attachment styles tend to rely more on emotion-focused or avoidant coping strategies. The findings highlight the importance of attachment style in teachers' emotional regulation and professional adaptation, emphasizing its role in preventing occupational stress and burnout syndrome. The paper proposes psychological intervention and professional training directions aimed at developing resilience and optimizing coping strategies within the educational environment.

Profilul psihologic al agresorului domestic: o analiză comparativă între sexe

The Psychological Profile of Domestic Violence Perpetrators: A Comparative Gender Analysis

GRIGOROAIA Cornel

Coordonator: lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

Abstract

Această lucrare de licență examinează violența domestică drept o problemă majoră socială și de sănătate mintală, concentrându-se pe profilul psihologic al autorilor violenței între parteneri intimi (IPV) și pe măsura în care acest profil diferă în funcție de sex. Folosind un cadru bio-psiho-social integrativ, studiul trece în revistă principalele paradigme explicative, de la perspectivele axate pe putere și control până la modelele care combină personalitatea, atașamentul, reglarea emoțională și adversitatea din dezvoltare. De asemenea, abordează dezbaterile privind simetria versus asimetria de gen și subliniază distincția dintre violența situațională în cuplu și terorismul intim, evidențiind implicațiile pentru evaluarea psihologică și intervenție. Componenta empirică utilizează un design comparativ și corelațional pentru a descrie și compara profilurile autorilor de sex masculin și feminin pe mai multe variabile psihologice. Sunt evaluate: (a) formele și severitatea IPV, adică violența fizică, psihologică, coercitivă și economică, (b) trăsăturile Triadei Întunecate (machiavelism, narcisism, psihopatie), (c) dimensiunile atașamentului la vârsta adultă și (d) adversitatea/tulburările traumatice timpurii (Experiențe Adverse din Copilărie). Rezultatele privind IPV sunt măsurate prin Scările Revizuite ale Tacticilor de Conflict (CTS2), iar personalitatea și atașamentul sunt evaluate prin Short Dark Triad (SD3) și scala Experiences in Close Relationships (ECR-R). Metodologia include criterii de eligibilitate, măsuri etice de protecție, gestionarea datelor conform GDPR, verificarea normalității și analize bazate pe ipoteze care testează diferențele de sex în tiparele IPV, legăturile dintre trăsăturile Triadei Întunecate și agresivitate, rolul atașamentului și contribuția adversității timpurii. Per ansamblu, lucrarea urmărește să clarifice factorii de risc comuni față de cei sensibili la diferențele de sex și să susțină abordări clinice și criminalistice mai bine adaptate.

Abstract

This bachelor's thesis examines domestic violence as a major social and mental health issue, focusing on the psychological profile of intimate partner violence (IPV) perpetrators and the extent to which this profile differs by gender. Using an integrative biopsychosocial framework, the study reviews the main explanatory paradigms, ranging from perspectives centered on power and control to models that integrate personality, attachment, emotional regulation, and developmental adversity. It also addresses the debate surrounding gender symmetry versus asymmetry and highlights the distinction between situational couple violence and intimate terrorism, emphasizing the implications for psychological assessment and intervention. The empirical component employs a comparative and correlational design to describe and compare the profiles of male and female perpetrators across multiple psychological variables. The study assesses: (a) the forms and severity of IPV, including physical, psychological, coercive, and

economic violence; (b) Dark Triad traits (Machiavellianism, narcissism, and psychopathy); (c) dimensions of adult attachment; and (d) early adversity/traumatic experiences (Adverse Childhood Experiences). IPV outcomes are measured using the Revised Conflict Tactics Scales (CTS2), while personality and attachment are assessed through the Short Dark Triad (SD3) and the Experiences in Close Relationships Scale (ECR-R). The methodology includes eligibility criteria, ethical safeguards, GDPR-compliant data management, normality testing, and hypothesis-driven analyses examining gender differences in IPV patterns, the associations between Dark Triad traits and aggression, the role of attachment, and the contribution of early adversity. Overall, the thesis aims to clarify both common and gender-sensitive risk factors and to support the development of more tailored clinical and forensic approaches.

Perspective contemporane asupra tratamentului TOC, De la protocoale clasice la terapia bazată pe proces

Contemporary Perspectives on OCD Treatment, From Classical Protocols to Process-Based Therapy

HACH Alexandra

Coordnator: lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana

Abstract

Tulburarea Obsesiv-Compulsivă (TOC) reprezintă una dintre cele mai complexe provocări din domeniul psihopatologiei, necesitând o evoluție continuă a strategiilor de intervenție psihoterapeutică. Prezenta lucrare analizează tranziția de la modelele tradiționale ale terapiei cognitiv-comportamentale către perspectivele contemporane ale Psihoterapiei Cognitiv-Comportamentale bazate pe Proces (Process-Based Therapy – PBT), evidențiind modul în care această abordare răspunde nevoii de personalizare și flexibilitate terapeutică. Analiza pornește de la fundamentele teoretice formulate de Aaron T. Beck și urmărește adaptarea acestora prin integrarea factorilor genetici, psihiatrici și de mediu implicați în dezvoltarea și menținerea simptomatologiei obsesiv-compulsive. Un aspect central al lucrării îl constituie clarificarea conceptului de „proces” în psihoterapia contemporană. În contrast cu abordările clasice centrate predominant pe conținutul gândurilor obsesive, terapia bazată pe proces își orientează intervenția asupra mecanismelor funcționale care susțin suferința psihologică, punând accent pe modul în care individul relaționează cu propriile experiențe cognitive și emoționale. Sunt evidențiate contribuțiile terapiilor de „valul al treilea”, precum Acceptance and Commitment Therapy (ACT), în dezvoltarea flexibilității psihologice și reducerea evitării experiențiale. Totodată, lucrarea discută rolul DSM-5 ca instrument de clasificare și diagnostic, subliniind faptul că intervenția bazată pe proces permite depășirea limitelor categoriale prin identificarea mecanismelor psihologice specifice fiecărui pacient. Concluziile susțin importanța unei abordări dinamice și individualizate în tratamentul TOC, în care diagnosticul clinic este completat de intervenții țintite asupra proceselor psihologice subiacente, contribuind astfel la creșterea eficienței terapeutice și la o adaptare mai autentică la nevoile individuale ale pacientului.

Abstract

Obsessive-Compulsive Disorder (OCD) represents one of the most complex challenges in the field of psychopathology, requiring the continuous evolution of psychotherapeutic intervention strategies. This paper examines the transition from traditional cognitive-behavioral therapy models to contemporary perspectives of Process-Based Cognitive-Behavioral Therapy (PBT), highlighting how this approach responds to the need for therapeutic personalization and flexibility. The analysis begins with the theoretical foundations established by Aaron T. Beck and explores their adaptation through the integration of genetic, psychiatric, and environmental factors involved in the development and maintenance of obsessive-compulsive symptomatology. A central aspect of the paper is the clarification of the concept of “process” within contemporary psychotherapy. In contrast to classical approaches primarily focused on the content of obsessive

thoughts, process-based therapy directs its interventions toward the functional mechanisms that sustain psychological distress, emphasizing the way individuals relate to their own cognitive and emotional experiences. The contributions of “third-wave” therapies, such as Acceptance and Commitment Therapy (ACT), are highlighted in promoting psychological flexibility and reducing experiential avoidance. The paper also discusses the role of the DSM-5 as a diagnostic and classificatory framework, emphasizing that process-based intervention allows clinicians to move beyond categorical limitations by identifying the specific psychological mechanisms underlying each individual case. The conclusions support the importance of a dynamic and individualized approach to OCD treatment, in which clinical diagnosis is complemented by targeted interventions focused on underlying psychological processes, thereby increasing therapeutic effectiveness and ensuring a more authentic adaptation to the patient’s individual needs.

Relația dintre inteligența emoțională și calitatea vieții la tinerii adulți

The relationship between emotional intelligence and quality of life in young adults

IACOB Diana Alexandra
Coordonator: lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

Abstract

Lucrarea de licență prezentă se focusează asupra analizării relației dintre inteligența emoțională și calitatea vieții la tinerii adulți. Având în vedere cadrul teoretic, cercetarea se axează asupra corelațiilor dintre inteligența emoțională și calitatea vieții (alături de fațete) la tinerii adulți. De asemenea se mai dorește analizarea diferențelor la nivelul inteligenței emoționale și calității vieții în funcție de vârsta participanților (20-30 ani, 30-40 ani, 40-50 ani, peste 50 ani). Instrumentele utilizate au fost Chestionarul Inteligenței Emoționale – INEM16 și the WHOQOL-100 Chestionarul calității vieții. Aceste instrumente au fost transpuse în format Google Forms și distribuite în mediul online. Se presupune existența unor corelații pozitive între inteligența emoțională și calitatea vieții la general, dar și alături de fațetele acesteia. De asemenea se mai presupune faptul că tinerii adulți ar avea un nivel mai scăzut al inteligenței emoționale prin compararea cu persoanele de vârste mai mare; se mai presupune faptul că tinerii adulți ar avea un nivel mai ridicat al calității vieții prin comparare cu persoanele din categorii de vârstă mai înaintate. În concluzie inteligența emoțională și calitatea vieții sunt părți componente ale dezvoltării individului, iar relațiile dintre acestea facilitează evoluția armonioasă a acestuia.

Abstract

The present bachelor's thesis focuses on analyzing the relationship between emotional intelligence and quality of life in young adults. Within the theoretical framework, the research examines the correlations between emotional intelligence and overall quality of life, as well as its specific facets, in young adults. It also aims to analyze differences in emotional intelligence and quality of life depending on participants' age (20–30 years, 30–40 years, 40–50 years, over 50 years). The instruments used were the Emotional Intelligence Questionnaire – INEM16 and the WHOQOL-100 Quality of Life Questionnaire. These instruments were adapted into Google Forms format and distributed online. It is assumed that there are positive correlations between emotional intelligence and overall quality of life, as well as its facets. Additionally, it is hypothesized that young adults have a lower level of emotional intelligence compared to older individuals, and a higher level of quality of life compared to those in more advanced age categories. In conclusion, emotional intelligence and quality of life are essential components of individual development, and the relationships between them facilitate harmonious personal growth.

Perioada școlară mică 6/7 – 11 ani

Early School Age Period (6/7–11 Years)

SÎRBU Florina

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Lucrarea „Perioada școlară mică 6/7–11 ani” evidențiază principalele caracteristici ale dezvoltării copilului în etapa școlarității mici, perioadă esențială pentru formarea personalității și adaptarea la cerințele sociale și educaționale. Studiul analizează transformările produse în plan cognitiv, afectiv, social și comportamental odată cu intrarea copilului în mediul școlar, accentuând rolul activității de învățare în dezvoltarea psihologică a acestuia. Sunt prezentate particularitățile dezvoltării gândirii, limbajului, memoriei, atenției și voinței, precum și importanța relațiilor sociale și a imaginii de sine în această etapă. De asemenea, lucrarea evidențiază rolul familiei și al școlii în susținerea unei dezvoltări armonioase și în formarea comportamentelor adecvate. Un capitol aparte este dedicat fenomenului de bullying, analizând efectele negative ale acestuia asupra dezvoltării emoționale și sociale a copilului și subliniind necesitatea intervenției timpurii și a colaborării dintre familie și școală pentru prevenirea comportamentelor agresive. Concluziile lucrării evidențiază faptul că perioada școlară mică reprezintă fundamentul dezvoltării ulterioare a copilului și contribuie decisiv la formarea competențelor intelectuale, emoționale și sociale necesare integrării în societate.

Abstract

The paper “Early School Age Period (6/7–11 Years)” highlights the main characteristics of child development during early school age, an essential stage for personality formation and adaptation to social and educational demands. The study analyzes the transformations that occur in the cognitive, emotional, social, and behavioral domains once the child enters the school environment, emphasizing the role of learning activities in psychological development. The paper presents the particularities of the development of thinking, language, memory, attention, and willpower, as well as the importance of social relationships and self-image during this stage. It also highlights the role of the family and school in supporting harmonious development and in shaping appropriate behaviors. A separate section is dedicated to the phenomenon of bullying, analyzing its negative effects on the child’s emotional and social development and emphasizing the need for early intervention and collaboration between family and school in order to prevent aggressive behaviors. The conclusions of the paper underline the fact that early school age represents the foundation of the child’s later development and contributes decisively to the formation of the intellectual, emotional, and social skills necessary for integration into society.

Relația dintre stilurile de atașament și simptomele anxioase la tineri adulți

The relationship between attachment styles and anxiety symptoms in young adults

LEOPA Ioana Violeta

Coordonator: conf. univ. dr. SAVA Nicu Ionel

Abstract

Acest studiu își propune să analizeze relația dintre stilurile de atașament și manifestarea simptomelor anxioase la adulții tineri, în funcție de acestea. Având la bază teoria stilurilor de atașament, se va analiza fiecare stil în parte (securizant, anxios și evitant) pentru a identifica asocierea între acestea și diferite niveluri ale intensității anxietății la participanți. Se pornește de la ipoteza că indivizii cu stil de atașament anxios (nesigur) prezintă o vulnerabilitate spre a dezvolta simptomatologie anxioasă. De asemenea, se propune explorarea ipotezei ca și stilul de atașament evitant să se coreleze cu simptomele de anxietate, întrucât aparenta deconectare emoțională poate fi o strategie de distanțare interpersonală, cu scopul de a gestiona anxietatea într-o altă manieră, mai puțin explicită, internalizată. Aplicarea instrumentelor standardizate a permis evaluarea adulților tineri și măsurarea nivelului anxietății în funcție de stilul de atașament care îi caracterizează. Datele obținute în urma chestionarului au fost analizate și utilizate pentru a obține o corelație între variabilele studiate. Rezultatele acestui studiu vor fi utile în practica clinică, în special în înțelegerea mai clară a factorilor psihologici care sunt asociați anxietății în rândul adulților tineri. Acest lucru poate beneficia dezvoltarea unor intervenții psihologice mai eficiente și mai adaptate necesităților individuale, ținând cont de contextul persoanei și complexitatea acesteia, și oferind vizibilitate unor forme de suferință psihologică mai puțin evidente, ceea ce va fi esențial în intervenții timpurii.

Abstract

This study aims to analyze the relationship between attachment styles and the manifestation of anxiety symptoms in young adults, depending on them. Based on the theory of attachment styles, each style will be analyzed separately (secure, anxious and avoidant) to identify the association between them and different levels of anxiety intensity in participants. It starts from the hypothesis that individuals with an anxious (insecure) attachment style present a vulnerability to develop anxiety symptoms. It also proposes to explore the hypothesis that the avoidant attachment style correlates with anxiety symptoms, since the apparent emotional disconnection may be a strategy of interpersonal distancing, with the aim of managing anxiety in a different, less explicit, internalized manner. The application of standardized instruments allowed the assessment of young adults and the measurement of the level of anxiety according to the attachment style that characterizes them. The data obtained from the questionnaire were analyzed and used to obtain a correlation between the studied variables. The results of this study will be useful in clinical practice, especially in a clearer understanding of the psychological factors that are associated with

anxiety among young adults. This may benefit the development of more effective psychological interventions that are more adapted to individual needs, taking into account the person's context and complexity, and providing visibility to less obvious forms of psychological distress, which will be essential in early interventions.

Relația dintre comunicarea asertivă și satisfacția maritală

The relation between assertive communication and marital satisfaction

LUNGU Andreea-Alexandrina

Coordonator: conf. univ. dr. SAVA Nicu Ionel

Abstract

În cadrul prezentului studiu, scopul este de a evidenția importanța relației dintre comunicarea asertivă și satisfacția maritală. Aceste două variabile joacă un rol esențial în menținerea echilibrului și stabilității în cadrul căsniciei. Comunicarea asertivă este definită ca abilitatea de a exprima gândurile, emoțiile și nevoile într-un mod clar, direct și respectuos, respectând în același timp drepturile celorlalți. În contrast, tiparele de comunicare pasivă sau agresivă tind să genereze conflicte și tensiuni care influențează negativ satisfacția maritală.

În societatea contemporană, multe cupluri aflate la început de drum întâmpină dificultăți cauzate de lipsa comunicării asertive, ceea ce conduce adesea la insatisfacție personală și conjugală, la creșterea riscului de divorț și la diminuarea stimei de sine.

Abstract

In the present study, the aim is to emphasize the significance of the relationship between assertive communication and marital satisfaction. These two variables play a crucial role in maintaining marital balance and stability. Assertive communication is defined as the ability to express thoughts, emotions, and needs in a clear, direct, and respectful manner, while simultaneously acknowledging and respecting the rights of others. In contrast, passive or aggressive communication patterns tend to generate conflicts and tensions that negatively influence marital satisfaction. In contemporary society, many newly married couples experience difficulties related to a lack of assertive communication, which often result in personal and marital dissatisfaction, an increased likelihood of divorce, and a diminished sense of self-esteem.

Relația dintre credința religioasă și nivelul de reziliență psihologică la adulți

The relationship between religious belief and the level of psychological resilience in adults

MĂLAI (CĂPĂȚÎNA) Alexandra Cristiana
Coordonator: lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

Abstract

Acest studiu investighează relația dintre credința religioasă și reziliența psihologică la adulți, având ca scop determinarea dacă religiozitatea funcționează ca un factor protector în gestionarea stresului și a adversităților vieții. Cercetarea a fost realizată pe un eșantion de 60 de participanți adulți, cu vârste între 22 și 60 de ani, selectați prin eșantionare de conveniență. Reziliența psihologică a fost evaluată folosind Scala de Reziliență Connor-Davidson (CD-RISC), în timp ce religiozitatea a fost măsurată printr-un chestionar structurat de auto-raportare care a evaluat atât dimensiunile intrinseci, cât și cele extrinsecă ale credinței religioase. Analiza datelor a fost realizată folosind statistici descriptive și coeficientul de corelație Pearson, pentru a examina relația dintre variabilele studiate. Rezultatele au relevat o corelație pozitivă moderată între religiozitate și reziliență psihologică ($r = 0,41$, $p < 0,05$), indicând că persoanele cu niveluri mai ridicate de credință religioasă tind să demonstreze o stabilitate emoțională mai mare și mecanisme adaptive de adaptare. Mai mult, religiozitatea intrinsecă a arătat asocieri mai puternice cu reziliența comparativ cu religiozitatea extrinsecă. În concluzie, credința religioasă pare să funcționeze ca o resursă psihologică semnificativă, contribuind la reziliență prin oferirea de sens, sprijin emoțional și stabile. Aceste descoperiri evidențiază importanța integrării dimensiunilor spirituale în înțelegerea sănătății mintale și a funcționării adaptive.

Abstract

This study investigates the relationship between religious belief and psychological resilience in adults, aiming to determine whether religiosity functions as a protective factor in coping with stress and life adversities. The research was conducted on a sample of 60 adult participants, aged between 22 and 60 years, selected through convenience sampling. Psychological resilience was assessed using the Connor-Davidson Resilience Scale (CD-RISC), while religiosity was measured through a structured self-report questionnaire that evaluated both the intrinsic and extrinsic dimensions of religious belief. Data analysis was carried out using descriptive statistics and Pearson's correlation coefficient in order to examine the relationship between the studied variables. The results revealed a moderate positive correlation between religiosity and psychological resilience ($r = 0.41$, $p < 0.05$), indicating that individuals with higher levels of religious belief tend to demonstrate greater emotional stability and more adaptive coping mechanisms. Furthermore, intrinsic religiosity showed stronger associations with resilience compared to extrinsic religiosity. In conclusion, religious belief appears to function as a significant psychological resource, contributing to resilience by providing meaning, emotional support, and stability. These findings highlight the importance of integrating spiritual dimensions into the understanding of mental health and adaptive functioning.

Strategii de stimulare a gândirii logice la elevii cu deficiență mintală ușoară

Strategies to stimulate logical thinking in students with mild mental retardation

MERLUȘCĂ Anca Gabriela

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Prezenta lucrare analizează pleiada de strategii folosite pentru a stimula gândirea logică la elevii cu deficiență mintală ușoară, plecând de la etapa intuitivă și traversând, pas cu pas, calea către etapa logică, de la stimularea curiozității la discuții dirijate bazate pe întrebări deschise, la aplicarea jocurilor logice, la lecturarea unui text urmat de reflexie, la proiecte de grup în care se caută soluții, la analiza de imagini, scenarii, etc. Astfel elevii învață să reprezinte mental lucrurile, stabilesc diferențe, analogii, învață algoritmi de lucru, caută explicații și încep să gândească critic despre lumea înconjurătoare, gândirea logică funcționând prin exemplificare, analiză și comparare. Toate aceste strategii trebuie aplicate subiecților ce au o deficiență mintală ușoară, astfel luându-se în calcul heterocronia - decalajul dintre dezvoltarea somatică și cea psihică, dintre vârsta cronologică și cea mintală, incompetența socială – gradul de maturitate socială, adaptabilitate socială, vâscozitatea genetică – imposibilitatea gândirii abstracte fără sprijin senzorio-perceptiv, inerția accentuată a proceselor nervoase superioare și a limbajului verbal - lipsa unui vocabular nuanțat, incapacitatea concentrării atenției asupra dimensiunilor relevante ale stimulilor din jur – elevul are nevoie de întrebări suplimentare pentru a rămâne focusat pe informația prezentată, incapacitatea de a fixa sau de a organiza eficient elementele unei sarcini – are dificultăți în a urma pașii pentru realizarea unei sarcini dacă nu este îndrumat constant, fragilitatea construcției personalității și infantilismul comportamental – dificultăți în a manageria afectele, ceea ce poate conduce la impulsivitate, agresivitate sau din contra la izolare, temere, neîncredere, etc. Intervențiile terapeutice, cum ar fi terapia prin povești sociale (Social Stories), intervenții de socializare (Social Skills Training), terapia de stimulare a imaginației (Imaginative Play Therapy), terapia comportamentală sau terapia cognitiv-comportamentală, pot ajuta persoanele afectate să dezvolte abilități sociale și să înțeleagă mai bine gândurile și emoțiile celor din jur.

Abstract

This paper analyzes the range of strategies used to stimulate logical thinking in students with mild mental deficiency, starting from the intuitive stage and crossing, step by step, the path to the logical stage, from stimulating curiosity to guided discussions based on open questions, to the application of logical games, to reading a text followed by reflection, to group projects in which solutions are sought, to the analysis of images, scenarios, etc. In this way, students learn to mentally represent things, establish differences, analogies, learn working algorithms, look for explanations and begin to think critically about the surrounding world, logical thinking functioning through exemplification, analysis and comparison. All these strategies must be applied to subjects with mild mental deficiency, thus taking into account heterochrony - gap between somatic and psychic development, between chronological and mental age, social

incompetence - degree of social maturity, social adaptability, genetic viscosity - impossibility of abstract thinking without sensory-perceptual support, accentuated inertia of higher nervous processes and verbal language - lack of a nuanced vocabulary, inability to focus attention on the relevant dimensions of the surrounding stimuli - the student needs additional questions to stay focused on the information presented, inability to fix or efficiently organize the elements of a task - has difficulty following the steps to complete a task if not constantly guided, fragility of the personality structure and behavioral infantilism - difficulties in managing emotions, which can lead to impulsivity, aggressiveness or, on the contrary, isolation, fear, distrust, etc. Therapeutic interventions, such as Social Stories therapy, Social Skills Training, Imaginative Play Therapy, behavioral therapy, or cognitive-behavioral therapy, can help affected individuals develop social skills and better understand the thoughts and emotions of those around them.

Personalitatea și controlul impulsurilor la adolescenți

Personality and impulse control in adolescents

MIROSLAV (DUMITRU) Mirela

Coordonator: lect. univ. dr. POPA Ecaterina

Abstract Lucrarea analizează relația dintre trăsăturile de personalitate și controlul impulsurilor la adolescenți, într-un context caracterizat de schimbări rapide la nivel biologic, cognitiv și social. Pornind de la modelul Big Five, sunt investigate dimensiuni precum nevroticismul, conștiinciozitatea, agreabilitatea, extraversia și deschiderea către experiență, în raport cu manifestarea comportamentelor impulsive. Studiul are un design cantitativ, de tip corelațional, și utilizează instrumente validate, precum Big Five Inventory (BFI-44) și Barratt Impulsiveness Scale (BIS-11), aplicate unui eșantion de adolescenți cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani. Analizele statistice vizează identificarea relațiilor dintre variabile, precum și a factorilor predictivi ai controlului impulsurilor. Rezultatele studiului indică existența unei asocieri negative între nevroticism și controlul impulsurilor, în timp ce conștiinciozitatea și agreabilitatea se corelează pozitiv cu acesta, având un rol protectiv. De asemenea, sunt evidențiate influențele contextului social și digital asupra manifestării comportamentelor impulsive. Lucrarea are implicații practice pentru domeniul educațional și psihologic, contribuind la dezvoltarea unor strategii de intervenție adaptate profilului de personalitate al adolescenților și la prevenirea comportamentelor de risc.

Abstract

The paper analyzes the relationship between personality traits and impulse control in adolescents, in a context characterized by rapid changes at the biological, cognitive and social levels. Starting from the Big Five model, dimensions such as neuroticism, conscientiousness, agreeableness, extraversion and openness to experience are investigated in relation to the manifestation of impulsive behaviors. The study has a quantitative, correlational design and uses validated instruments, such as the Big Five Inventory (BFI-44) and the Barratt Impulsiveness Scale (BIS-11), applied to a sample of adolescents aged between 14 and 18 years. Statistical analyses aim to identify the relationships between variables, as well as the predictive factors of impulse control. The results of the study indicate the existence of a negative association between neuroticism and impulse control, while conscientiousness and agreeableness correlate positively with it, having a protective role. The influences of the social and digital context on the manifestation of impulsive behaviors are also highlighted. The paper has practical implications for the educational and psychological fields, contributing to the development of intervention strategies adapted to the personality profile of adolescents and to the prevention of risky behaviors.

Bazele neuropsihologice ale comportamentului uman – legătura dintre creier și procesele psihice

Neuropsychological Foundations of Human Behavior – The Connection Between the Brain and Psychological Processes

MOCANU Oana Andreea

Coordonator: conf. univ. dr. MOCANU Lacramioara

Abstract

Prezenta lucrare de licență abordează tema bazelor neuropsihologice ale comportamentului uman, cu accent pe relația dintre creier și procesele psihice, analizând în mod special influența stresului asupra funcțiilor executive implicate în reglarea comportamentului. Studiul are ca obiectiv principal investigarea relației dintre nivelul de stres perceput și capacitatea de autoreglare cognitivă și emoțională, în vederea evidențierii modului în care factorii emoționali influențează comportamentul adaptativ. Cadrul teoretic al lucrării integrează concepte fundamentale din domeniul neuropsihologiei, psihologiei cognitive și psihologiei emoțiilor, evidențiind rolul sistemului nervos central, al funcțiilor executive și al mecanismelor de reglare emoțională în organizarea comportamentului uman. De asemenea, sunt analizate mecanismele neurobiologice implicate în răspunsul la stres și impactul acestuia asupra funcționării cognitive. Cercetarea empirică a fost realizată pe un eșantion de 80 de participanți cu vârste cuprinse între 18 și 30 de ani, utilizând două instrumente standardizate: Behavior Rating Inventory of Executive Function (BRIEF) și Perceived Stress Scale (PSS). Analiza datelor a fost realizată cu ajutorul programului IBM SPSS Statistics, fiind utilizate metode statistice precum analiza de normalitate, coeficienții de corelație Pearson și Spearman și analiza de regresie liniară. Rezultatele obținute au evidențiat existența unor relații semnificative între nivelul de stres perceput și funcțiile executive, confirmând ipotezele formulate. Astfel, s-a constatat că nivelul crescut de stres este asociat cu dificultăți în controlul impulsurilor, reglarea emoțională și adaptarea comportamentală. De asemenea, stresul a fost identificat ca un predictor semnificativ al funcționării executive. În concluzie, studiul confirmă faptul că stresul influențează negativ mecanismele de reglare comportamentală, evidențiind interdependența dintre procesele cognitive și emoționale. Rezultatele obținute contribuie la înțelegerea relației dintre creier și comportament și au implicații relevante pentru intervențiile psihologice orientate spre gestionarea stresului și optimizarea funcționării cognitive.

Abstract

This bachelor's thesis addresses the neuropsychological foundations of human behavior, focusing on the relationship between brain functioning and psychological processes, with particular emphasis on the influence of stress on executive functions involved in behavioral regulation. The main objective of the study is to investigate the relationship between perceived stress and cognitive and emotional self-regulation; in order to highlight how emotional factors influence adaptive behavior. The theoretical framework integrates key concepts from neuropsychology,

cognitive psychology, and the psychology of emotions, emphasizing the role of the central nervous system, executive functions, and emotional regulation mechanisms in shaping human behavior. Additionally, the neurobiological mechanisms involved in the stress response and their impact on cognitive functioning are analyzed. The empirical research was conducted on a sample of 80 participants aged between 18 and 30 years, using two standardized instruments: the Behavior Rating Inventory of Executive Function (BRIEF) and the Perceived Stress Scale (PSS). Data analysis was performed using IBM SPSS Statistics, applying statistical methods such as normality analysis, Pearson and Spearman correlation coefficients, and linear regression analysis. The results revealed significant relationships between perceived stress and executive functions, confirming the research hypotheses. Higher levels of stress were associated with difficulties in impulse control, emotional regulation, and behavioral adaptation. Moreover, stress was identified as a significant predictor of executive functioning. In conclusion, the study confirms that stress negatively influences behavioral regulation mechanisms, highlighting the interdependence between cognitive and emotional processes. The findings contribute to a better understanding of the relationship between brain and behavior and have relevant implications for psychological interventions aimed at stress management and cognitive optimization.

Relația dintre integrarea senzorială și dezvoltarea abilităților de comunicare la copiii cu TSA

The relationship between sensory integration and the development of communication skills in children with ASD

NECULAI Gabriela

Coordonator: lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana

Abstract

Comunicarea alternativă și augmentativă (CAA) include un ansamblu de metode și instrumente destinate sprijinirii sau înlocuirii limbajului verbal la copiii cu tulburări din spectrul autist (TSA). Lucrarea evidențiază delimitările conceptuale ale CAA și particularitățile comunicării în TSA, caracterizate prin dificultăți în inițierea interacțiunilor, utilizarea limitată a limbajului și procesarea atipică a stimulilor senzoriali. Este analizat sistemul PECS (Picture Exchange Communication System), fundamentat pe principiile analizei comportamentale aplicate, ca instrument eficient în dezvoltarea comunicării funcționale. De asemenea, sunt abordate rolul suporturilor vizuale și senzoriale în facilitarea înțelegerii și exprimării, precum și importanța integrării strategiilor CAA în mediul educațional. Concluziile subliniază eficiența intervențiilor bazate pe CAA în îmbunătățirea comunicării, autonomiei și calității vieții copiilor cu TSA.

Abstract

Augmentative and Alternative Communication (AAC) encompasses a range of methods and tools designed to support or replace verbal language in children with Autism Spectrum Disorder (ASD). This paper outlines the conceptual framework of AAC and highlights the specific communication characteristics associated with ASD, including difficulties in initiating interactions, limited use of language, and atypical sensory processing. The Picture Exchange Communication System (PECS), grounded in applied behavior analysis principles, is examined as an effective tool for developing functional communication. The study also emphasizes the role of visual and sensory supports in enhancing comprehension and expression, as well as the importance of integrating AAC strategies within educational settings. The findings indicate that AAC-based interventions significantly improve communication skills, autonomy, and overall quality of life in children with ASD.

Motivatia angajatilor si cultura organizationala: factori psihologici ai implicarii profesionale

Employee motivation and organizational culture: psychological factors of professional involvement

NICODIM Iulia

Coordonator: lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

Abstract

Această lucrare explorează relația complexă dintre motivarea angajaților și cultura organizațională, doi piloni esențiali ai psihologiei organizaționale contemporane și ai managementului resurselor umane. Apelând la cadre teoretice consacrate și la cercetări actuale, studiul analizează principalele teorii ale motivării angajaților (inclusiv lucrările lui Maslow, Herzberg, Deci & Ryan și Pink), alături de diferite modele și tipologii ale culturii organizaționale (precum cele propuse de Schein, Hofstede și Deal & Kennedy). De asemenea, sunt abordati factori conexi, precum stilurile de leadership, inteligența emoțională și schimbarea organizațională, evidențiind influența acestora asupra angajamentului individual și performanței colective.

Cercetarea integrează componente teoretice și aplicate. Secțiunea teoretică sintetizează perspective critice din literatura de specialitate, identificând lacune și tendințe emergente. Componenta aplicată implică o investigație empirică, utilizând instrumente validate pentru evaluarea dinamicii motivaționale și culturale într-un anumit context organizațional. Metodologia include prezentarea clară a obiectivelor de cercetare, a ipotezelor, a criteriilor de selecție a eșantionului, a instrumentelor de cercetare și a aspectelor etice. Rezultatele sunt discutate în termeni de implicații pentru practicieni și factorii de decizie, accentuând necesitatea unor strategii adaptative și integrative care să alinieze politicile motivaționale cu caracteristicile culturale specifice fiecărei organizații. Lucrarea se încheie prezentând contribuțiile personale, recomandări practice, limitări și direcții pentru cercetări viitoare, oferind astfel o abordare cuprinzătoare și structurată pentru înțelegerea și îmbunătățirea motivării angajaților și a culturii organizaționale în mediul de lucru modern.

Abstract

This thesis explores the complex relationship between employee motivation and organizational culture, two key pillars of contemporary organizational psychology and human resource management. Drawing on established theoretical frameworks and current research, the study examines the main theories of employee motivation (including works by Maslow, Herzberg, Deci & Ryan, and Pink) alongside different models and typologies of organizational culture (such as those proposed by Schein, Hofstede, and Deal & Kennedy). It also addresses related factors such as leadership styles, emotional intelligence, and organizational change, highlighting their influence on both individual engagement and collective performance.

The research integrates both theoretical and applied components. The theoretical section synthesizes critical perspectives from the literature, identifying gaps and emerging trends. The applied component involves empirical investigation using validated instruments to assess motivational and cultural dynamics within a specific organizational context. The methodology includes a clear presentation of research objectives, hypotheses, sample selection criteria, research tools, and ethical considerations. Findings are discussed in terms of their implications for practitioners and decision-makers, emphasizing the need for adaptive and integrative strategies that align motivational policies with the unique cultural characteristics of each organization. The paper concludes by outlining personal contributions, practical recommendations, limitations, and directions for future research, thereby offering a comprehensive and structured approach to understanding and enhancing employee motivation and organizational culture in modern workplaces.

Beneficiul practicării sportului în dezvoltarea fizică și psihică a copiilor

The Benefits of Practicing Sports in the Physical and Psychological Development of Children

PLOPEANU Florin

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Această lucrare analizează rolul sporturilor de contact (arte marțiale, judo, box, rugby) ca instrumente pedagogice și terapeutice în reducerea sedentarismului și a anxietății infantile. Printr-o metodologie mixtă, bazată pe literatura internațională și studii clinice recente, cercetarea evidențiază efectele acestor discipline la nivel biologic, psihocognitiv și social. Rezultatele indică faptul că practicarea sporturilor de contact susține osteogeneza, dezvoltarea coordonării motrice și a propriocepției, contribuind la prevenirea obezității și accidentărilor. La nivel psihocognitiv, datele infirmă asocierea cu violența, demonstrând reducerea agresivității reactive și îmbunătățirea funcțiilor executive, a atenției și a autoreglării emoționale. În plan social, mediul de antrenament favorizează dezvoltarea empatiei, disciplinei și competențelor de rezolvare constructivă a conflictelor. Concluziile susțin integrarea sporturilor de contact în programele educaționale și de sănătate publică, datorită contribuției lor la dezvoltarea holistică și reziliența psihologică a copiilor.

Abstract

This paper examines the role of contact sports (martial arts, judo, boxing, and rugby) as pedagogical and therapeutic tools in addressing childhood sedentary behavior and anxiety disorders. Using a mixed-methods approach based on international literature and recent clinical studies, the research highlights the biological, psychocognitive, and social benefits of these disciplines. Findings indicate that contact sports promote osteogenesis, motor coordination, and proprioceptive development, contributing to injury prevention and obesity reduction. At the psychocognitive level, the results challenge the assumption that such sports encourage violence, showing instead reduced reactive aggression, enhanced executive functions, improved attention, and bett...

Mecanismele neuro-fiziologice ale buclei Uroboros în tulburările de anxietate

The Neurophysiological Mechanisms of the Ouroboros Loop in Anxiety Disorders

POPA Eduard

Coordonator: lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

Abstract

Prezenta lucrare propune conceptul de „bucă Uroboros” pentru a descrie mecanismul de feedback patologic în care anxietatea încetează să fie un simplu simptom afectiv și devine o stare fiziologică de bază denaturată. Articolul analizează modul în care deficitul biochimic (magneziu, vitamine B), disfuncția axei intestin-creier și stresul alostatic reconfigurează neurocepția individului, forțându-l să perceapă realitatea printr-o lentilă de supraviețuire. Concluziile subliniază necesitatea unei intervenții multidisciplinare care să combine restaurarea biologică cu recuperarea atenției conștiente.

Abstract

This paper proposes the concept of the “Ouroboros loop” to describe the pathological feedback mechanism in which anxiety ceases to be merely an affective symptom and becomes a distorted baseline physiological state. The article examines how biochemical deficiencies (magnesium, B vitamins), dysfunction of the gut-brain axis, and allostatic stress reconfigure the individual’s neuroception, compelling them to perceive reality through a survival-oriented lens. The conclusions highlight the need for a multidisciplinary intervention that combines biological restoration with the recovery of conscious attention.

Particularitățile dezvoltării în copilăria mică la copilul cu deficiență mintală

“The Particularities of Early Childhood Development in Children with Intellectual Disabilities”

POPOVICI Monica

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Prezentul articol explorează particularitățile dezvoltării psihice în perioada copilăriei mici (0-3 ani) la copiii cu deficiență mintală, adoptând o perspectivă integrativă care îmbină cadrul cognitiv-constructivist (Piaget, Vygotski), perspectiva neuropsihologică și dimensiunea socio-emotională. Sunt analizate caracteristicile senzorio-motorii, lingvistice, cognitive și relaționale specifice acestei categorii de copii, cu accent pe decalajele de dezvoltare față de traiectoria tipică. Articolul subliniază importanța identificării precoce, a intervențiilor timpurii personalizate și a rolului mediului familial ca factor protectiv. Înțelegerea nuanțată a acestor particularități reprezintă o condiție esențială pentru elaborarea unor strategii de sprijin educațional și terapeutic eficiente.

Abstract

This article explores the developmental characteristics of the early childhood period (0–3 years) in children with intellectual disability, adopting an integrative perspective that combines the cognitive-constructivist framework (Piaget, Vygotsky), the neuropsychological perspective, and the socio-emotional dimension. The sensory-motor, linguistic, cognitive, and relational characteristics specific to this group of children are examined, with emphasis on developmental gaps relative to the typical trajectory. The article highlights the importance of early identification, personalized early interventions, and the role of the family environment as a protective factor. A nuanced understanding of these particularities is an essential prerequisite for developing effective educational and therapeutic support strategies.

Mecanismele psihologice ale adicției și rolul intervenției terapeutice în recuperare

Psychological Mechanisms of Addiction and the Role of Therapeutic Intervention in Recovery

SPIRIDON Raluca-Mariana

Coordonator: conf. univ. dr. MOCANU Lăcrămioara

Abstract

Adicția este conceptualizată în paradigmele contemporane ca o tulburare cronică și recidivantă, caracterizată prin afectarea autoreglării, a proceselor decizionale și a mecanismelor de procesare a recompensei. Dezvoltarea și menținerea comportamentelor adictive implică interacțiunea complexă dintre factori psihologici, neurocognitivi și socio-contextuali, care contribuie la vulnerabilitatea individuală și la dificultatea menținerii abstenenței. Prezenta lucrare propune o analiză teoretico-aplicativă a principalelor mecanisme psihologice implicate în inițierea și consolidarea dependenței, precum și a intervențiilor terapeutice validate empiric în facilitarea recuperării sustenabile. Analiza integrează perspective din teoriile învățării, modelele cognitiv-comportamentale și abordările centrate pe reglarea emoțională și controlul executiv. Comportamentele adictive sunt explicate prin procese de condiționare clasică și operantă, în care consumul este asociat atât cu obținerea recompensei imediate, cât și cu reducerea disconfortului emoțional. Sunt evidențiate mecanisme precum biasurile atenționale orientate spre stimuli asociați consumului, supraevaluarea recompensei imediate, impulsivitatea și deficitul de control inhibitor. Lucrarea examinează și rolul strategiilor dezadaptative de coping, precum evitarea experiențială și suprimarea emoțională, precum și influența stresului cronic și a experiențelor adverse timpurii asupra vulnerabilității psihologice asociate dependenței. În ceea ce privește intervențiile terapeutice, sunt analizate eficiența terapiei cognitiv-comportamentale, a intervențiilor bazate pe mindfulness și a strategiilor orientate spre dezvoltarea autoreglării și flexibilității psihologice. Concluziile susțin necesitatea unei abordări integrate și multidimensionale în înțelegerea și tratamentul adicției.

Abstract

Addiction is conceptualized in contemporary paradigms as a chronic and relapsing disorder characterized by impairments in self-regulation, decision-making processes, and reward-processing mechanisms. The development and maintenance of addictive behaviors involve the complex interaction of psychological, neurocognitive, and socio-contextual factors that contribute to individual vulnerability and the difficulty of maintaining abstinence. This paper provides a theoretical and applied analysis of the main psychological mechanisms involved in the initiation and consolidation of addiction, as well as empirically validated therapeutic interventions that facilitate sustainable recovery. The analysis integrates perspectives from learning theories, cognitive-behavioral models, and approaches focused on emotional regulation and executive control. Addictive behaviors are explained through classical and operant conditioning processes,

in which substance use is associated both with immediate reward and with the reduction of emotional distress. Mechanisms such as attentional biases toward addiction-related stimuli, overvaluation of immediate rewards, impulsivity, and deficits in inhibitory control are highlighted. The paper also examines the role of maladaptive coping strategies, such as experiential avoidance and emotional suppression, as well as the influence of chronic stress and adverse early-life experiences on psychological vulnerability associated with addiction. Regarding therapeutic interventions, the study analyzes the effectiveness of cognitive-behavioral therapy, mindfulness-based interventions, and strategies aimed at developing self-regulation and psychological flexibility. The conclusions support the need for an integrated and multidimensional approach to understanding and treating addiction.

Rolul artei în exprimarea și procesarea emoțiilor

The Role of Art in the Expression and Processing of Emotions

ȘTEFAN Narcisa

Coordonator: conf. univ. dr. SAVA Nicu Ionel

Abstract

Articolul urmărește să analizeze rolul expresiei artistice în procesarea emoțiilor dificil de verbalizat, prin reinterpretarea catharsisului ca proces de simbolizare, conținere și integrare psihică. Lucrarea se fundamentează pe contribuții clasice privind catharsisul, inconștientul și simbolul, integrate cu cercetări recente despre art-terapie, scris expresiv, alexitimie, reglare emoțională și riscurile descărcării afective neelaborate. A fost utilizată o revizuire exploratorie cu sinteză narativă sistematică, orientată spre identificarea mecanismelor psihologice prin care arta vizuală și scrisul expresiv facilitează transformarea experiențelor emoționale. Analiza indică faptul că arta poate sprijini procesarea emoțională atunci când emoția este externalizată într-o formă simbolică, reflectată și integrată, nu doar descărcată impulsiv. Rezultatele au relevanță pentru consiliere, psihoterapie, educație emoțională și intervenții expresiv-creative. Contribuția articolului constă în delimitarea catharsisului matur, integrativ, de simpla ventilație emoțională, evidențiind condițiile în care arta devine mediu de transformare psihologică.

Abstract

The article aims to analyse the role of artistic expression in processing emotions that are difficult to verbalize, by reinterpreting catharsis as a process of symbolization, containment, and psychological integration. The paper is grounded in classical contributions on catharsis, the unconscious, and the symbol, integrated with recent research on art therapy, expressive writing, alexithymia, emotion regulation, and the risks of unelaborated emotional release. An exploratory review with systematic narrative synthesis was used, focusing on the identification of the psychological mechanisms through which visual art and expressive writing facilitate the transformation of emotional experiences. The analysis indicates that art can support emotional processing when emotion is externalized in a symbolic form, reflected upon, and integrated, rather than merely discharged impulsively. The findings are relevant for counselling, psychotherapy, emotional education, and expressive-creative interventions. The contribution of the article lies in distinguishing mature, integrative catharsis from simple emotional ventilation, highlighting the conditions under which art becomes a medium of psychological transformation. Keywords: art therapy; expressive writing; affect regulation; visual expression; psychological meaning.

Evoluția psihică între tradiție și tehnologie

Psychological Evolution Between Tradition and Technology

VIȘAN Diana Luminița

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Lucrarea de față explorează arhitectura dezvoltării umane prin prisma celor patru piloni fundamentali ai psihologiei — Piaget, Freud, Erikson și Kohlberg — chestionând validitatea acestora în peisajul digital al secolului XXI. Într-o lume în care „obiectul” lui Piaget este adesea virtual, iar „spațiul social” al lui Erikson s-a mutat în algoritmul rețelelor de socializare, ne întrebăm: Mai sunt etapele clasice de dezvoltare borne imuabile sau asistăm la o mutație a devenirii umane? Depășind simpla expunere teoretică, lucrarea analizează cum interfața digitală rescrie formarea identității, maturizarea morală și mecanismele de adaptare cognitivă. Este o invitație la reflecție asupra modului în care „nativul digital” își negociază pulsunile, logica și valorile, într-un mediu care nu mai respectă barierele fizice ale dezvoltării tradiționale.

Abstract

This paper explores the architecture of human development through the lens of the four fundamental pillars of psychology — Piaget, Freud, Erikson, and Kohlberg — questioning their validity within the digital landscape of the 21st century. In a world where Piaget’s “object” is often virtual and Erikson’s “social space” has migrated into the algorithms of social networks, we ask: Are the classical stages of development still immutable milestones, or are we witnessing a mutation in human becoming? Moving beyond mere theoretical exposition, the paper analyzes how the digital interface rewrites identity formation, moral maturation, and the mechanisms of cognitive adaptation. It is an invitation to reflect on how the “digital native” negotiates instincts, logic, and values within an environment that no longer respects the physical boundaries of traditional development.

Asocierea dintre trăsăturile de personalitate și atitudinea față de psihoterapie

The Association Between Personality Traits and Attitudes Toward Psychotherapy

POALELUNGI Oana

Coordonator: conf. univ. dr. SAVA Nicu Ionel

Abstract

Tema acestei lucrări este relația dintre trăsăturile de personalitate și atitudinea față de psihoterapie. Deși eficiența intervențiilor psihologice este bine susținută, rămâne relevantă problema diferențelor individuale în modul în care oamenii evaluează psihoterapia și în ce măsură o consideră o opțiune acceptabilă. Scopul cercetării este de a investiga asocierea dintre trăsăturile de personalitate și atitudinea față de psihoterapie într-un eșantion de adulți. Obiectivul general este de a estima relațiile dintre dimensiunile de personalitate și nivelul atitudinii, iar obiectivele specifice urmăresc examinarea asocierilor pentru dimensiunile considerate relevante în literatura de specialitate (de exemplu, orientarea prosocială, deschiderea către experiență și emoționalitatea negativă). În plus, sunt explorate succint relațiile dintre variabilele principale și câteva caracteristici relevante pentru contactul cu serviciile (de exemplu, vârsta și experiența anterioară de utilizare a serviciilor de sănătate mintală), pentru a surprinde eventuale diferențe între subgrupuri. Prin această abordare, lucrarea urmărește să contribuie la înțelegerea profilului psihologic asociat acceptării psihoterapiei și să ofere puncte de sprijin pentru intervenții de informare și reducere a barierelor atitudinale. Studiul are un design cantitativ, transversal și preponderent corelațional. Datele au fost colectate prin auto-raport, prin chestionare administrate online, iar populația investigată este formată din adulți, cu o pondere ridicată a adulților tineri. Analizele statistice vizează estimarea relațiilor dintre variabilele de personalitate și atitudine, precum și compararea unor grupuri definite de experiența anterioară cu serviciile. Construcția cadrului conceptual sa sprijinit pe modelul Big Five și pe extensia sa HEXACO, cu accent pe rolul Agreabilității, Deschiderii la experiență și Neuroticismului în configurarea raportării la ajutorul profesional. Literatura sugera că persoane agreabile și deschise tind să dezvolte reprezentări pozitive despre relația terapeutică și despre utilitatea explorării de sine, în timp ce un nivel ridicat al emoționalității negative se corelează cu anticipări anxioase, cu sensibilitate sporită la stigmat și cu scenarii cognitive pesimiste cu privire la schimbare. În ansamblu, sintezele empirice recente indicau asocieri de intensitate redusă, dar recurente, între aceste dimensiuni și atitudinile față de căutarea de ajutor, alături de o disociere particulară între atitudini și comportament pentru profilurile marcate de Neuroticism. Pe acest fundal s-a formulat modelul de lucru al tezei: trăsăturile Big Five, măsurate prin BFI2, pot fi asociate cu atitudinea globală față de psihoterapie, surprinsă cu ajutorul MHSAS, iar aceste legături pot fi influențate de variabile demografice și de istoricul de utilizare a serviciilor. Metodologia a urmărit să transpună acest cadru într-un design cantitativ riguros, dar adecvat constrângerilor contextului universitar. Eșantionul de 137 de respondenți a fost alcătuit preponderent din femei, tineri cu studii superioare în curs sau finalizate și cu domiciliu urban, profil care implică un grad ridicat de expunere la discursul psihologic și la resurse educaționale relevante pentru sănătatea mintală. Variabilele de interes au fost măsurate prin BFI2, în versiunea de 60 de itemi, și prin MHSAS,

scală unidimensională ce evaluează evaluarea globală a comportamentului ipotetic de a solicita ajutor în cazul unei probleme psihologice. Lucrarea arată că relația dintre personalitate și atitudinea față de psihoterapie nu poate fi considerată uniformă prin prisma constatărilor metaanalitice, ci trebuie evaluată în fiecare context, ținând cont de gradul de alfabetizare în sănătate mintală, de normele instituționale și de experiențele anterioare ale populației investigate.

Abstract

The topic of this thesis is the relationship between personality traits and attitudes toward psychotherapy. Although the effectiveness of psychological interventions is well supported, the issue of individual differences in the way people evaluate psychotherapy and the extent to which they consider it an acceptable option remains highly relevant. The aim of this research is to investigate the association between personality traits and attitudes toward psychotherapy in a sample of adults. The general objective is to estimate the relationships between personality dimensions and the level of attitude toward psychotherapy, while the specific objectives focus on examining the associations for those dimensions considered relevant in the specialized literature (for example, prosocial orientation, openness to experience, and negative emotionality). In addition, the relationships between the main variables and several characteristics relevant to contact with mental health services (such as age and previous use of mental health services) are briefly explored in order to capture possible differences between subgroups. Through this approach, the thesis seeks to contribute to a better understanding of the psychological profile associated with the acceptance of psychotherapy and to provide support for informational interventions aimed at reducing attitudinal barriers. The study follows a quantitative, cross-sectional, and predominantly correlational design. Data were collected through self-report measures administered online, and the investigated population consists of adults, with a high proportion of young adults. The statistical analyses focus on estimating the relationships between personality variables and attitudes, as well as comparing groups defined by previous experience with mental health services. The construction of the conceptual framework was based on the Big Five model and its HEXACO extension, with particular emphasis on the role of Agreeableness, Openness to Experience, and Neuroticism in shaping attitudes toward professional help-seeking. The literature suggests that agreeable and open individuals tend to develop more positive representations of the therapeutic relationship and of the usefulness of self-exploration, whereas a high level of negative emotionality is associated with anxious expectations, increased sensitivity to stigma, and pessimistic cognitive scenarios regarding change. Overall, recent empirical syntheses have indicated low-intensity but recurrent associations between these dimensions and attitudes toward help-seeking, together with a particular dissociation between attitudes and behavior in profiles marked by high Neuroticism. Against this background, the working model of the thesis was formulated as follows: the Big Five traits, measured by the BFI-2, may be associated with the overall attitude toward psychotherapy, assessed using the MHSAS, and these relationships may be influenced by demographic variables and the history of service use. The methodology aimed to translate this framework into a rigorous quantitative design while remaining appropriate to the constraints of the university context. The sample of 137 respondents consisted predominantly of women, young adults with ongoing or completed higher education,

and individuals living in urban areas—a profile that implies a high degree of exposure to psychological discourse and educational resources relevant to mental health. The variables of interest were measured using the 60-item version of the BFI-2 and the MHSAS, a unidimensional scale assessing the overall evaluation of the hypothetical behavior of seeking help in the case of a psychological problem. The thesis shows that the relationship between personality and attitudes toward psychotherapy cannot be considered uniform solely through the lens of meta-analytic findings, but rather must be evaluated within each specific context, taking into account the level of mental health literacy, institutional norms, and the previous experiences of the investigated population.

Mediul online, cyberbullyingul și stima de sine a adolescenților

The Online Environment, Cyberbullying, and Adolescents' Self-Esteem

PORTASE Geanina

Coordonator: Lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Cyberbullying-ul este o formă a bullying-ului ce se petrece în mediul online. Literatura de specialitate evidențiază o multitudine de efecte asupra dezvoltării persoanei în special la nivelul copiilor și adolescenților care se află în perioada de formare spre etapa de maturitate. Astfel în cadrul lucrării de licență au fost analizate mediul online, cyberbullying-ul și stima de sine a adolescenților. Participanții au fost în număr de 60 de elevi cu vârsta între 15 și 18 ani. Au fost aplicate următoarele chestionare psihologice: Chestionarul de Evaluare a Hărțuirii Cibernetice și Agresiunii Online (D2-Measuring Bullying Victimization, Perpetration, and Bystander Experiences: A Compendium of Assessment Tools); Scala de Măsurare a Stimei de Sine a lui Rosenberg; Scala Intensității Activității pe Rețelele Sociale (Social Networking Activity Intensity Scale – SNAIS); Atitudinea Față de Sine – Atitudes Toward Self. Cu ajutorul acestor instrumente au putut fi măsurate următoarele aspecte: postura participanților în relația de cyberbullying (victimă a hărțuirii cibernetice, ofensatorul în hărțuirea cibernetică), nivelul stimei de sine, atitudinea față de sine (standarde înalte, critică la adresa sinelui, generalizare), intensitatea activității pe rețelele sociale (intensitatea utilizării funcției sociale a rețelelor sociale, intensitatea utilizării funcției de divertisment a rețelelor sociale). Rezultatele cercetării au evidențiat faptul că adolescenții ce se află în postura de victime ale hărțuirii cibernetice au un nivel mai scăzut al stimei de sine și un nivel mai ridicat al criticii la adresa sinelui prin comparația cu adolescenții ce se află în postura de ofensatori în hărțuirea cibernetică. Diferențele la nivelul standardelor înalte și generalizării nu au fost semnificative statistic. De asemenea s-a mai obținut o corelație negativă rezonabilă între stima de sine și intensitatea utilizării funcției sociale a rețelelor sociale, corelația cu intensitatea utilizării funcției de divertisment nu a fost semnificativă statistic. Rezultatele obținute indică dificultățile cu care se confruntă adolescenții, victime ale hărțuirii în mediul online și toate acestea reprezintă un prim pas în cercetarea fenomenului de cyberbullying.

Abstract

Cyberbullying is a form of bullying that takes place online. The specialized literature highlights many effects on the person's development, especially at the level of children and adolescents in the formation period toward the stage of maturity. Thus, the online environment, cyberbullying, and self-esteem of teenagers were analyzed in the bachelor thesis. The participants were 60 students aged between 15 and 18 years. The following psychological questionnaires were applied: Cyberbullying and Online Aggression Assessment Questionnaire (D2-Measuring Bullying Victimization, Perpetration, and Bystander Experiences: A Compendium of Assessment Tools); Rosenberg's Self-Esteem Measurement Scale; Social Networking Activity Intensity Scale (SNAIS); Attitudes Toward Self - Attitudes Toward Self. With the help of these tools, the following aspects could be measured: the position of the participants in the cyberbullying relationship (victim of

cyberbullying, the offender in cyberbullying), the level of self-esteem, the attitude towards oneself (high standards, self-criticism, generalization), the intensity of activity on social networks (intensity of use of the social function of social networks, the intensity of use of the entertainment function of social networks). The results of the research highlighted the fact that adolescents who are victims of cyberbullying have a lower level of self-esteem and a higher level of self-criticism compared to adolescents who are perpetrators of cyberbullying. The differences in high standards and generalization were not statistically significant. A reasonable negative correlation was also obtained between self-esteem and the intensity of use of the social function of social networks, the correlation with the intensity of use of the entertainment function was not statistically significant. The obtained results indicate the difficulties faced by teenagers, and victims of online harassment, and all this represents a first step in the research of the cyberbullying phenomenon.

Creierul in era scroll-ului: influenta retelelor sociale asupra atentiei, emotiilor si imaginii de sine

The Brain in the Age of Scrolling: The Influence of Social Media on Attention, Emotions, and Self-Image

SIMION Diana Ramona

Coordonator: Lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana

Abstract

Articolul analizează multidimensional impactul rețelelor sociale asupra funcționării cognitive și stabilității emoționale, explorând mecanismele neurobiologice ale sistemului de recompensă. Prin integrarea unor studii recente de neuroimagistică și analiză longitudinală, lucrarea demonstrează cum stimularea repetată a circuitelor dopaminergice induce fragmentarea atenției, creșterea impulsivității și reducerea activității în cortexul prefrontal. Pe plan psihosocial, este evaluat rolul comparației sociale ascendente în distorsionarea imaginii de sine și alimentarea dependenței de validare digitală. Concluziile evidențiază necesitatea strategiilor de autoreglare conștientă și a practicilor de mindfulness ca instrumente esențiale pentru atenuarea declinului sănătății mentale în era digitală.

Abstract

The article analyzes the multidimensional impact of social media on cognitive functioning and emotional stability, exploring the neurobiological mechanisms of the brain's reward system. By integrating recent neuroimaging studies and longitudinal analyses, the paper demonstrates how repeated stimulation of dopaminergic circuits induces attentional fragmentation, increased impulsivity, and reduced activity in the prefrontal cortex. On a psychosocial level, the role of upward social comparison in distorting self-image and fueling dependence on digital validation is examined. The conclusions highlight the need for conscious self-regulation strategies and mindfulness practices as essential tools for mitigating the decline of mental health in the digital era.

Expresivitatea emoțională în mediul digital: rolul simbolurilor vizuale în comunicarea adolescenților

Emotional Expressivity in the Digital Environment: The Role of Visual Symbols in Adolescents' Communication

SOLOMON Alina-Elena

PETREA Larisa-Mihaela

Coordonator: lect. univ. dr. asociat FILIMON Diana

Abstract

Expansiunea comunicării digitale a transformat semnificativ modalitățile de interacțiune ale adolescenților, în special prin integrarea simbolurilor vizuale precum emoji-urile, GIF-urile, stickerele și meme-urile. În absența indiciilor nonverbale specifice comunicării față în față, aceste resurse devin instrumente esențiale pentru exprimarea emoțiilor și negocierea sensului în mediul online. Cu toate acestea, literatura de specialitate este dominată de studii realizate în contexte occidentale, evidențiind un deficit semnificativ de cercetări focalizate asupra Europei de Sud-Est. În acest context, studiul analizează funcțiile expresive și sociale ale simbolurilor vizuale în comunicarea digitală a adolescenților, evidențiind modul în care acestea contribuie la reducerea ambiguității și la consolidarea interacțiunilor sociale. Abordarea metodologică se bazează pe o analiză critică a literaturii și pe interpretarea fenomenelor asociate limbajului digital. Rezultatele indică faptul că simbolurile vizuale facilitează o exprimare rapidă și nuanțată a emoțiilor, susțin procesele de formare a identității și răspund nevoii de validare socială. Totodată, sunt evidențiate riscuri asociate utilizării acestora, precum interpretările eronate sau utilizarea inadecvată în contexte sensibile. Prin focalizarea asupra Europei de Sud-Est, studiul contribuie la completarea unui gol existent în literatura de specialitate și subliniază necesitatea unor investigații empirice aprofundate în această regiune.

Abstract

The rapid expansion of digital communication has significantly reshaped adolescents' interaction patterns, particularly through the widespread use of visual symbols such as emojis, GIFs, stickers, and memes. In the absence of nonverbal cues characteristic of face-to-face communication, these elements function as essential tools for emotional expression and meaning negotiation in online environments. However, the existing body of research is largely dominated by Western-focused studies, revealing a notable gap in relation to Southeast European contexts. Within this framework, the study examines the expressive and social functions of visual symbols in adolescents' digital communication, highlighting their role in reducing ambiguity and facilitating social interaction. The methodological approach is grounded in a critical review of the literature and a conceptual analysis of digital communication practices. The findings suggest that visual symbols enable rapid and nuanced emotional expression, support identity formation processes, and respond to the need for social validation. At the same time, potential risks are identified, including misinterpretation and inappropriate use in sensitive contexts. By addressing the underexplored context of Southeast Europe, the study contributes to expanding the current theoretical framework and emphasizes the need for further empirical research in this region.

Relația dintre utilizarea aplicațiilor bazate pe inteligența artificială și stima de sine la tinerii adulți

The Relationship Between the Use of Artificial Intelligence–Based Applications and Self-Esteem in Young Adults

STANCIU Cătălina

Coordonator: Conf. univ. dr. SAVA Nicu Ionel

Abstract

Acest studiu își propune să investigheze relația dintre utilizarea aplicațiilor bazate pe inteligență artificială și nivelul stimei de sine la tinerii adulți. În contextul digitalizării accelerate, aplicațiile de tip chatbot, generatoare de conținut sau instrumente de optimizare personală devin tot mai prezente în viața cotidiană, influențând modul în care indivizii se percep și se raportează la propriile abilități. Cercetarea are un design corelațional și se bazează pe aplicarea unor chestionare standardizate pentru evaluarea stimei de sine, alături de un instrument construit pentru a măsura frecvența și tipologia utilizării aplicațiilor de inteligență artificială. Eșantionul este alcătuit din tineri adulți cu vârste cuprinse între 18 și 30 de ani. Rezultatele preliminare sugerează existența unei relații semnificative între intensitatea utilizării acestor aplicații și variațiile stimei de sine, evidențiind atât efecte pozitive (creșterea percepției de eficiență personală), cât și riscuri potențiale (dependență, comparație socială sau diminuarea încrederii în propriile capacități). Studiul contribuie la înțelegerea impactului psihologic al noilor tehnologii și subliniază necesitatea dezvoltării unor strategii de utilizare conștientă și echilibrată a aplicațiilor bazate pe inteligență artificială.

Abstract

This study aims to investigate the relationship between the use of artificial intelligence–based applications and the level of self-esteem among young adults. In the context of accelerated digitalization, applications such as chatbots, content generators, and personal optimization tools are becoming increasingly present in daily life, influencing how individuals perceive themselves and relate to their own abilities. The research follows a correlational design and is based on the use of standardized questionnaires to assess self-esteem, along with an instrument developed to measure the frequency and typology of AI application usage. The sample consists of young adults aged between 18 and 30 years. Preliminary results suggest the existence of a significant relationship between the intensity of use of these applications and variations in self-esteem, highlighting both positive effects (increased perception of personal efficacy) and potential risks (dependency, social comparison, or reduced confidence in one's own abilities).

Comportamentul infracțional – între coordonatele biologice, epigenetice și psihoneuroimunologice

Criminal Behavior – Between Biological, Epigenetic, and Psychoneuroimmunological Factors

STATE Mirela Luminita

Coodonator:Lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

Abstract

Comportamentul infracțional: între coordonatele biologice, epigenetice și psihoneuroimunologice/Prezenta lucrare de licență explorează etiologia comportamentului infracțional dintr-o perspectivă trans- și interdisciplinară, depășind explicațiile sociologice clasice pentru a analiza mecanismele profunde de ordin biologic, epigenetic și psihoneuroimunologic (PNI). Ipoteza centrală a lucrării susține că actul infracțional nu este doar rezultatul unei decizii voliționale sau al presiunii mediului, ci și produsul unei interacțiuni complexe între predispozițiile genetice, modificările expresiei genice sub influența stresului (epigenetică) și dezechilibrele axei hipotalamo-hipofizo-suprarenaliene care afectează răspunsul imun și cel neuroendocrin. Se analizează în mod emergent, coordonatele biologice, epigenetice și psihoneuroimunologice ale comportamentului infracțional, ca factori criminogenici. Dacă în viziunea tradițională, factorii criminogeni erau analizați separat sau într-o logică concurențială, în lucrarea de față se face o nouă analiză, ce urmărește să demonstreze că toate aceste influențe converg inevitabil în organismul uman, în special în creier, ca organ central al ideării și exprimării comportamentului infracțional. Metodologia cercetării a presupus o abordare calitativă și cantitativă de tip retrospectiv, prin analiza a 30 de dosare penale instrumentate de tribunalul Galați, acoperind un eșantion atemporal extins pe o perioadă de peste patru decenii (1980 – prezent). Selecția dosarelor a vizat infracțiuni cu un grad ridicat de violență, pentru a observa constanța unor indicatori comportamentali ce pot fi corelați cu disfuncții neurobiologice sau traume timpurii cu impact epigenetic. Rezultatele cercetării evidențiază o prevalență a istoricului de traumă și a mediilor de stres cronic în rândul subiecților analizați, elemente care, conform literaturii PNI, alterează mecanismele de autoreglare emoțională și pragul de agresivitate. Analiza cazuisticii pe acest interval temporal extins relevă faptul că, deși contextul socio-politic s-a schimbat radical din 1980 până astăzi, profilul psihobiologic al infractorului violent păstrează constante legate de impulsivitate și deficit de empatie, sugerând o determinare biologică ce necesită strategii de intervenție și reabilitare personalizate. Lucrarea concluzionează asupra necesității integrării datelor de neuroștiințe în psihologia judiciară, propunând o viziune biosocială asupra justiției, în care înțelegerea vulnerabilităților organice ale individului poate conduce la o mai bună prevenție și la o expertiză judiciară mai acurată.

Abstract

This bachelor's thesis explores the etiology of criminal behavior from a trans- and interdisciplinary perspective, moving beyond classic sociological explanations to analyze deep-seated biological, epigenetic, and psychoneuroimmunological (PNI) mechanisms. The central hypothesis argues that the criminal act is not merely the result of a volitional decision or environmental pressure, but rather the product of a complex interaction between genetic predispositions, alterations in gene expression influenced by stress (epigenetics), and imbalances in the hypothalamic-pituitary-adrenal axis that affect immune and neuroendocrine responses. The biological, epigenetic, and psychoneuroimmunological coordinates of criminal behavior are analyzed as emerging criminogenic factors. While traditional views analyzed criminogenic factors in isolation or through a competitive logic, this study offers a new analysis aimed at demonstrating that all these influences inevitably converge within the human organism—particularly the brain, as the central organ for the ideation and expression of criminal behavior. The research methodology employed a retrospective qualitative and quantitative approach, analyzing 30 criminal cases processed by the Galați Tribunal, covering a timeless sample spanning over four decades (1980 – present). The selection of cases focused on high-violence offenses to observe the consistency of behavioral indicators that can be correlated with neurobiological dysfunctions or early childhood traumas with an epigenetic impact. The research results highlight a prevalence of trauma history and chronic stress environments among the analyzed subjects—elements which, according to PNI literature, alter emotional self-regulation mechanisms and aggression thresholds. The case study analysis across this extended timeframe reveals that, although the socio-political context changed radically from 1980 to the present, the psychobiological profile of the violent offender maintains constants related to impulsivity and empathy deficits. This suggests a biological determination that necessitates personalized intervention and rehabilitation strategies. The paper concludes on the necessity of integrating neuroscience data into forensic psychology, proposing a biosocial vision of justice where understanding an individual's organic vulnerabilities can lead to better prevention and more accurate political expertise.

Relația dintre trăsăturile de personalitate și comportamentele prosociale la tineri adulți

The Relationship Between Personality Traits and Prosocial Behaviors in Young Adults

TUREAC Raluca

Coordonator: lect. univ. dr. POPA Ecaterina

Abstract

Deși relația dintre trăsăturile de personalitate și comportamentele prosociale a fost investigată extensiv la nivel internațional, rezultatele nu sunt întotdeauna convergente, iar studiile pe populația tinerilor adulți din România sunt limitate. Interesul pentru înțelegerea acestor comportamente este susținut de nevoia de a identifica factorii care le favorizează, iar personalitatea se conturează ca un reper relevant în acest sens. Lucrarea de față urmărește analiza relației dintre trăsăturile de personalitate, descrise prin modelul Big Five, și comportamentele prosociale în rândul tinerilor adulți. Cercetarea are un caracter cantitativ și se înscrie într-un design corelațional, fiind realizată pe un eșantion de 151 de participanți, cu vârste cuprinse între 18 și 30 de ani. Pentru evaluarea personalității a fost utilizat chestionarul IPIP-50, iar comportamentele prosociale au fost investigate prin intermediul unei scale dedicate acestui construct. Analiza datelor a fost realizată cu ajutorul programului IBM SPSS, utilizând statistici descriptive, teste de normalitate, corelații Pearson, teste t pentru eșantioane independente și modele de regresie. Rezultatele obținute indică existența unor relații între anumite dimensiuni ale personalității și nivelul comportamentelor prosociale, sugerând că modul în care indivizii se caracterizează la nivelul trăsăturilor influențează disponibilitatea lor de implicare în comportamente orientate spre ceilalți.

Abstract

Although the relationship between personality traits and prosocial behaviors has been extensively investigated internationally, the results are not always convergent, and studies on the young adult population in Romania are limited. The interest in understanding these behaviors is closely related to identifying the individual factors that support their expression, with personality emerging as a relevant framework in this regard. The present study examines the relationship between personality traits, conceptualized through the Big Five model, and prosocial behaviors among young adults. The research follows a quantitative, correlational design and was conducted on a sample of 151 participants aged between 18 and 30 years. Personality traits were assessed using the IPIP-50 questionnaire, while prosocial behaviors were measured through a scale designed for this construct. Data analysis was carried out using IBM SPSS, including descriptive statistics, normality tests, Pearson correlations, independent samples t-tests, and regression models. The findings point to associations between certain personality dimensions and the level of prosocial behaviors, suggesting that individual differences in personality are related to the tendency to engage in behaviors oriented toward others.

Profilul psihologic al agresorului domestic: o analiză comparativă între sexe

The Psychological Profile of the Domestic Aggressor: A Comparative Analysis Between Genders

GRIGOROAI Cornel
Coordonator: lect. univ. dr. TRICĂ Adrian

Abstract

Această lucrare de licență examinează violența domestică drept o problemă majoră socială și de sănătate mintală, concentrându-se pe profilul psihologic al autorilor violenței între parteneri intimi (IPV) și pe măsura în care acest profil diferă în funcție de sex. Folosind un cadru bio-psiho-social integrativ, studiul trece în revistă principalele paradigme explicative, de la perspectivele axate pe putere și control până la modelele care combină personalitatea, atașamentul, reglarea emoțională și adversitatea din dezvoltare. De asemenea, abordează dezbaterile privind simetria versus asimetria de gen și subliniază distincția dintre violența situațională în cuplu și terorismul intim, evidențiind implicațiile pentru evaluarea psihologică și intervenție. Componenta empirică utilizează un design comparativ și corelațional pentru a descrie și compara profilurile autorilor de sex masculin și feminin pe mai multe variabile psihologice. Sunt evaluate: (a) formele și severitatea IPV, adică violența fizică, psihologică, coercitivă și economică, (b) trăsăturile Triadei Întunecate (machiavelism, narcisism, psihopatie), (c) dimensiunile atașamentului la vârsta adultă și (d) adversitatea/tulburările traumatice timpurii (Experiențe Adverse din Copilărie). Rezultatele privind IPV sunt măsurate prin Scările Revizuite ale Tacticilor de Conflict (CTS2), iar personalitatea și atașamentul sunt evaluate prin Short Dark Triad (SD3) și scala Experiences in Close Relationships (ECR-R). Metodologia include criterii de eligibilitate, măsuri etice de protecție, gestionarea datelor conform GDPR, verificarea normalității și analize bazate pe ipoteze care testează diferențele de sex în tiparele IPV, legăturile dintre trăsăturile Triadei Întunecate și agresivitate, rolul atașamentului și contribuția adversității timpurii. Per ansamblu, lucrarea urmărește să clarifice factorii de risc comuni față de cei sensibili la diferențele de sex și să susțină abordări clinice și criminalistice mai bine adaptate.

Abstract

This bachelor's thesis examines domestic violence as a major social and mental health problem, focusing on the psychological profile of intimate partner violence (IPV) perpetrators and whether this profile differs by sex. Using an integrative bio-psycho-social framework, the study reviews key explanatory paradigms, from power and control perspectives to models that combine personality, attachment, emotion regulation, and developmental adversity. It also addresses the gender symmetry versus asymmetry debate and emphasizes the distinction between situational couple violence and intimate terrorism, highlighting implications for psychological assessment and intervention. The empirical component uses a comparative, correlational design to describe and contrast male and female perpetrator profiles across multiple psychological variables. It assesses (a) forms and severity of IPV (physical, psychological, coercive, and economic), (b) Dark

Triad traits (Machiavellianism, narcissism, psychopathy), (c) adult attachment dimensions, and (d) early adversity/trauma (Adverse Childhood Experiences). IPV outcomes are measured with the Revised Conflict Tactics Scales (CTS2), while personality and attachment are assessed using the Short Dark Triad (SD3) and the Experiences in Close Relationships scale (ECR-R). The methodology includes eligibility criteria, ethical safeguards, GDPR-compliant data handling, normality checks, and hypothesis-driven analyses testing sex differences in IPV patterns, links between Dark Triad traits and aggression, the role of attachment, and the contribution of early adversity. Overall, the thesis aims to clarify shared versus sex-sensitive risk factors and support more tailored clinical and forensic approaches.

SECȚIUNEA 2. ASISTENȚĂ SOCIALĂ (ASISTENȚĂ SOCIALĂ IF)

Panelul 1

Coodonatori panel: lect. univ. dr. MITRAN Iulian
lect. univ. dr. NEDELCU Ana-Maria

Link cameră virtuală:

1. **ANGHELACHE Elena, TOMITA Floricica Gabriela.** [Între frică și speranță: intervenția socială în sprijinul victimelor violenței domestice](#)
2. **BALAUȚĂ Nicoleta.** [Sărăcia ca problemă structurală: cauze, manifestări și impact](#)
3. **BOGDAN Alina Maria.** [Comunitățile de tip cătun și vulnerabilitățile socio-economice](#)
4. **BUDACA Andreea-Lavinia.** [Etapele procesului de adopție](#)
5. **BULANCEA Mihaela Otilia, VIERU Mihaela.** [Bătrânețea în umbra sărăciei. Sănătatea psihică a vârstnicilor din urbanul mare 2024-2026](#)
6. **BURCIOAGĂ Paula-Dorina.** [Cooperarea dintre asistenții sociali și cadrele medicale în comunitățile supuse sărăciei extreme](#)
7. **CĂLIN Cătălina, LARIONOVA Nicu.** [Discriminarea rasială](#)
8. **CONDORACHE Veronica.** [Abordarea integrată a suportului psihoemoțional și intervenției sociale](#)
9. **CONDUR Vasile, TOMIUC Raluca Maria.** [Fundamente teoretice privind tulburările anxioase la elevi](#)
10. **CUIBAR Maria, COMAN Daniel-Anton.** [Empatia – implicații în viața socială](#)
11. **DAMIAN Mioara.** [Parcursul biografic al bărbaților care se confruntă cu sărăcia extremă](#)
12. **DRANGA Andreea.** [Rolul serviciilor de asistență socială comunitară în prevenirea abandonului școlar](#)
13. **GATIU Maria-Alexandra.** [Sărăcia și excluziunea socială în comunitățile rurale](#)
14. **GHERMAN Zorina.** [Răspunderea penală a minorului și rolul intervenției educative în procesul de reintegrare socială](#)
15. **GHEORGHIU Magdalena.** [Supervizarea în serviciile de asistență socială](#)
16. **GÎLCĂ Ana-Maria.** [Prevenire – identificare – acțiune în asistența socială](#)
17. **GROZAVU Florentina.** [Copii instituționalizați în România \(2024-2025\)](#)
18. **MOCANU Maria.** [Conformismul social-influente și efecte asupra individului](#)
19. **TANU Olga Loredana.** [Prejudecata](#)

Panelul 2

Coodonatori panel: conf. univ. dr. TUREAC Cornelia
conf. univ. dr. CHIRU Cristina

Link cameră virtuală:

1. **IVAN Mirela Loredana.** [Rolul asistentului social în prevenirea abandonului școlar în învățământul primar](#)

2. **MANOLACHI Liliana.** [Impactul psiho-emoțional al adopțiilor asupra copiilor adoptați](#)
3. **MIHAI Marian, CHIABURU Georgiana, ȘANDRU Alina.** [Instituția răspunderii penale a minorului](#)
4. **MILITARU Ionuț Gabriel.** [Calitatea vieții copiilor instituționalizați în perioada 2024-2026. Studiu despre organizarea și percepția beneficiarilor dintr-un centru de plasament.](#)
5. **MURARU Simona, ZBRANCA Domnica-Petronela.** [Empatia – implicații în viața socială](#)
6. **MUSTAȚĂ Nicoleta.** [Sărăcia în rândul populației vârstnice din urbanul mare: aspecte specifice](#)
7. **NAHOI Dănuț-Ionuț.** [Vulnerabilitățile sociale și economice ale familiilor monoparentale](#)
8. **ONEL Oana Daniela.** [Violența îndreptată împotriva copiilor din mediul rural și urban](#)
9. **PĂTRAȘCU Maria.** [Conceptul de devianță școlară](#)
10. **ROTARU Gabriela.** [Strategii de prevenire a infecțiilor cu transmitere sexuală](#)
11. **SANDU Aurelian-Iulian, NEGREA Laura, RAZLOVEANU Cătălina, DRAGAN Aida.** [Implicarea comunității în viața unei persoane aflate în dificultate](#)
12. **SCUTARU Cristina.** [Comportamente și practici sociale specifice comunităților afectate de sărăcia extremă](#)
13. **SÎRGHE Ion Cătălin.** [Vulnerabilitățile sociale și economice ale familiilor cu copii cu dizabilități](#)
14. **SÎRGHI Adrian.** [Rolul asistentului maternal în procesul de adopție](#)
15. **SANDRU Ana-Maria, CIRIBAȘA Andreea- Diana.** [Agresivitatea.](#)
16. **ȘANDRU Alina-Mioara, CIUBOTARU Andra-Ștefania.** [Modele de intervenție ale asistenței sociale privind gestionarea depresiei](#)
17. **ȘOLDAN Mădălina-Elena, DÎRJA Florian.** [Rolul educației sanitare în îmbunătățirea calității vieții în comunitățile rurale](#)
18. **TENCHIU Lavinia, TENCHIU Daniela.** [Rolul serviciilor de asistență socială în comunitățile sărace și izolate](#)
19. **VOINEA Mihaela, LICA Mirela-Simona.** [Inegalități sociale și spațiale: zidurile orașului și izolarea satului](#)

Între frică și speranță: intervenția socială în sprijinul victimelor violenței domestice

Between Fear and Hope: Social Intervention in Support of Victims of Domestic Violence

ANGHELACHE Elena

FLORICICA Gabriela Tomita

Coodornator: lect. dr. habil. TUȘA Enache

Abstract

Existența umană este definită prin oscilația constantă între două stări fundamentale, adesea percepute ca fiind antitetice: frica și speranța. Acestea nu constituie doar stări emoționale efemere, ci funcționează ca piloni psihologici care modelează procesul decizional, conduitele și viziunea asupra viitorului. Este esențial să înțelegem că experiența noastră de viață se cristalizează tocmai în spațiul dintre aceste forțe; progresul personal presupune, în mod intrinsec, capacitatea de a gestiona temerile, menținând totodată vie flacăra speranței. Frica reprezintă o reacție biologică și psihologică inerentă, activată ori de câte ori individul interacționează cu necunoscutul, cu potențiale amenințări sau cu perspectiva eșecului. Din punct de vedere educativ, este important să recunoaștem că frica poate genera o stare de inhibiție, determinându-ne să evităm provocările necesare creșterii noastre. De pildă, anxietatea unui elev în fața unui examen poate fi resimțită ca un obstacol, alimentată de teama de insucces sau de presiunea așteptărilor sociale. Cu toate acestea, din perspectiva inteligenței emoționale, frica trebuie reevaluată și dincolo de conotația sa negativă. Aceasta îndeplinește un rol adaptativ și protector: ne semnalează riscurile și, prin vigilența pe care o induce, ne motivează să adoptăm o atitudine mai responsabilă și mai riguroasă în pregătirea pentru sarcinile viitoare. Prin urmare, înțelegerea mecanismelor fricii transformă această emoție dintr-o barieră într-un instrument de autoevaluare și prudență. Existența persoanelor care sunt abuzate fiind în situații de vulnerabilitate se definește adesea prin tensiunea dintre frică și speranță, un interval fragil în care asistența socială devine pilonul central al intervenției. Frica se manifestă sub multiple fațete – de la precaritatea materială și abandon, până la violență, suferință fizică sau marginalizare, acționând ca un mecanism psihologic ce paralizează voința și restrânge autonomia individului. În antiteză, speranța constituie resortul motivațional indispensabil, cel care impulsionează dorința de evoluție și deschiderea către suportul specializat. În acest context, misiunea fundamentală a asistenței sociale este de a media tranziția dintre aceste stări, facilitând convertirea anxietății în încredere și ancorarea aspirațiilor în realități concrete și durabile. Un aspect esențial al asistenței sociale este promovarea incluziunii sociale. Persoanele aflate în dificultate sunt adesea marginalizate, ceea ce le accentuează sentimentul de nesiguranță. Prin programe de integrare, educație și acces la servicii, asistența socială contribuie la reducerea inegalităților și la crearea unui mediu în care fiecare individ are șansa de a se dezvolta. Astfel, speranța nu mai este doar un ideal abstract, ci devine o posibilitate concretă. De asemenea, asistența socială are un rol important în prevenție. Intervențiile timpurii pot reduce riscul apariției unor probleme grave, precum abandonul școlar, violența domestică sau excluziunea socială. Prin informare și educație, oamenii devin mai

conștienți de drepturile și resursele lor, ceea ce le diminuează frica și le oferă mai mult control asupra propriei vieți. În acest sens, asistența socială nu doar reacționează la probleme, ci contribuie activ la construirea unei societăți mai echitabile.

Abstract

Human existence is defined by the constant oscillation between two fundamental states, often perceived as antithetical: fear and hope. These are not just ephemeral emotional states, but function as psychological pillars that shape decision-making, behavior, and vision of the future. It is essential to understand that our life experience crystallizes precisely in the space between these forces; personal progress intrinsically involves the ability to manage fears while keeping the flame of hope alive. Fear is an inherent biological and psychological reaction, activated whenever the individual interacts with the unknown, potential threats, or the prospect of failure. From an educational perspective, it is important to recognize that fear can generate a state of inhibition, causing us to avoid the challenges necessary for our growth. For example, a student's anxiety about an exam may be felt as an obstacle, fueled by the fear of failure or the pressure of social expectations. However, from the perspective of emotional intelligence, fear must be reevaluated beyond its negative connotation. It fulfills an adaptive and protective role: it signals risks to us and, through the vigilance it induces, motivates us to adopt a more responsible and rigorous attitude in preparing for future tasks. Therefore, understanding the mechanisms of fear transforms this emotion from a barrier into a tool for self-evaluation and caution. The existence of people who are abused and in situations of vulnerability is often defined by the tension between fear and hope, a fragile interval in which social assistance becomes the central pillar of intervention. Fear manifests itself in multiple facets – from material precariousness and abandonment, to violence, physical suffering or marginalization, acting as a psychological mechanism that paralyzes the will and restricts the individual's autonomy. In antithesis, hope constitutes the indispensable motivational resource, the one that drives the desire for evolution and openness to specialized support. In this context, the fundamental mission of social assistance is to mediate the transition between these states, facilitating the conversion of anxiety into confidence and anchoring aspirations in concrete and sustainable realities. An essential aspect of social assistance is the promotion of social inclusion. People in difficulty are often marginalized, which accentuates their sense of insecurity. Through integration programs, education and access to services, social assistance contributes to reducing inequalities and creating an environment in which every individual has the chance to develop. Thus, hope is no longer just an abstract ideal, but becomes a concrete possibility. Social work also plays an important role in prevention. Early intervention can reduce the risk of serious problems, such as early school leaving, domestic violence or social exclusion. Through information and education, people become more aware of their rights and resources, which reduces their fear and gives them more control over their own lives. In this sense, social work does not just react to problems, but actively contributes to building a more equitable society.

Sărăcia ca problema structurală: cauze, manifestări și impact

Poverty as a Structural Problem: Causes, Manifestations, and Impact

BALAUCA Nicoleta

Coordonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Sărăcia constituie una dintre cele mai consistente și complexe probleme sociale la nivel mondial, depășind simpla definiție ca lipsă a resurselor financiare pentru subsistență. Ea reprezintă un fenomen multidimensional, asociat profund cu excluderea socială, inegalitatea structurală și limitarea accesului la drepturi fundamentale. Prezentul abstract analizează sărăcia nu doar ca o stare individuală, rezultată din eșecuri personale, ci ca un produs al organizării sociale și economice, care afectează demnitatea umană și coeziunea socială. La nivel global, sărăcia persistă în ciuda eforturilor de reducere, milioane de oameni confruntându-se cu lipsa apei potabile, a condițiilor sanitare și a energiei electrice. În contextul țărilor în tranziție, inclusiv România, sărăcia este marcată de disparități regionale și rurale urbane pronunțate, fenomenul fiind amplificat de transformările economice postdecembriste. Definițiile moderne disting între sărăcia absolută – incapacitatea de a acoperi nevoile de bază – și sărăcia relativă, care se referă la inabilitatea de a participa la nivelul de viață acceptat în societatea respectivă, generând excludere. Cauzele sărăciei sunt structurale și sistemice: accesul inegal la educație de calitate, piața muncii precară, lipsa infrastructurii, discriminarea și politicile sociale ineficiente. De asemenea, sărăcia are o dimensiune de gen (femeile sunt adesea mai afectate, în special cele în vârstă) și intergenerațională (sărăcia copiilor), blocând mobilitatea socială. Impactul sărăciei se traduce prin excludere socială, un fenomen care privează indivizii de dreptul la o viață demnă, acces la servicii medicale, cultură și participare civică. Rata riscului de sărăcie sau excludere socială (indicatorul AROPE) rămâne un instrument critic în monitorizarea acestui fenomen. Sărăcia se manifestă ca un cerc vicios: lipsa resurselor generează o stare de sănătate precară, care la rândul ei limitează capacitatea de muncă, perpetuând starea de pauperitate. În concluzie, abordarea sărăciei necesită politici publice integrate, care să țintească nu doar transferurile financiare, ci și incluziunea socială, accesul la servicii publice, educație și locuri de muncă decente. Soluțiile trebuie să fie adaptate nevoilor locale și să combată cauzele structurale ale inegalității, punând accent pe demnitatea umană și pe transformarea sărăciei dintr-o fatalitate într-o problemă socială abordabilă și rezolvabilă.

Abstract

Poverty is one of the most consistent and complex social problems worldwide, going beyond the simple definition of a lack of financial resources for subsistence. It represents a multidimensional phenomenon, deeply associated with social exclusion, structural inequality and limited access to fundamental rights. This abstract analyzes poverty not only as an individual state, resulting from personal failures, but as a product of social and economic organization, which affects human dignity and social cohesion. At the global level, poverty persists despite reduction efforts, with

millions of people facing a lack of drinking water, sanitation and electricity. In the context of countries in transition, including Romania, poverty is marked by pronounced regional and rural-urban disparities, the phenomenon being amplified by the post-December economic transformations. Modern definitions distinguish between absolute poverty – the inability to meet basic needs – and relative poverty, which refers to the inability to participate in the standard of living accepted in the given society, generating exclusion. The causes of poverty are structural and systemic: unequal access to quality education, precarious labor market, lack of infrastructure, discrimination and ineffective social policies. Poverty also has a gender dimension (women are often more affected, especially the elderly) and intergenerational (child poverty), blocking social mobility. The impact of poverty is translated into social exclusion, a phenomenon that deprives individuals of the right to a dignified life, access to health services, culture and civic participation. The rate of risk of poverty or social exclusion (AROPE indicator) remains a critical tool in monitoring this phenomenon. Poverty manifests itself as a vicious circle: lack of resources generates poor health, which in turn limits the ability to work, perpetuating the state of poverty. In conclusion, addressing poverty requires integrated public policies, which target not only financial transfers, but also social inclusion, access to public services, education and decent jobs. Solutions must be adapted to local needs and combat the structural causes of inequality, emphasizing human dignity and transforming poverty from a fatality into an approachable and solvable social problem.

Comunitățile de tip cătun și vulnerabilitățile socio-economice

Hamlet-Type Communities and Socio-Economic Vulnerabilities

BOGDAN Alina Maria

Coordonator: lect.dr.habil.TUȘA Enache

Abstract

Cercetarea realizată este de tip calitativ. Principala metodă utilizată este analiza de conținut a articolelor din presă care prezintă vulnerabilitățile socio-economice din comunitățile de tip cătun din România. Am ales această metodă (analiza de conținut) pentru că în acest fel sunt evidențiate temele care se repetă, tipurile de vulnerabilități socio-economice și modul cum aleg jurnaliștii să prezinte aceste comunități. De altfel, această metodă este utilizată în mod frecvent în asistența socială în analiza reprezentărilor sociale ale grupurilor sociale Chelcea (2010). Ea contribuie la înțelegerea modului în care discursul din mass-media influențează percepția grupurilor vulnerabile și percepția asupra intervențiilor sociale care sunt necesare.

Abstract

The conducted research is qualitative in nature. The main method used is the content analysis of press articles that present the socio-economic vulnerabilities of hamlet-type communities in Romania. This method (content analysis) was chosen because it highlights recurring themes, the types of socio-economic vulnerabilities, and the way journalists choose to portray these communities. Moreover, this method is frequently used in social work in the analysis of social representations of social groups (Chelcea, 2010). It contributes to understanding how media discourse influences the perception of vulnerable groups and the perception of the social interventions that are considered necessary.

Etapele procesului de adopție

The Stages of the Adoption Process

BUDACA Andreea-Lavinia

Coordonator: asist.univ.drd. ZLATE Nadia

Abstract

Procesul de adopție este o procedură juridică și socială complexă, destinată asigurării unui mediu familial stabil pentru copiii care nu pot fi crescuți de părinții biologici. Acesta este reglementat strict pentru a proteja interesul superior al copilului. Etapele principale includ:

- a) Pregătirea și informarea: Solicitanții se adresează DGASPC pentru consiliere și depunerea documentelor necesare.
- b) Atestarea: Evaluarea socială și psihologică a familiei/persoanei adoptatoare, urmată de obținerea atestatului de persoană/familie aptă să adopte.
- c) Potrivirea: Identificarea copilului compatibil, etapă ce include potrivirea teoretică (în baza de date) și potrivirea practică (întâlnirile directe și acomodarea).
- d) Încredințarea în vederea adopției: Plasarea copilului la familie pentru o perioadă de acomodare, monitorizată de asistenți sociali,
- e) Încuviințarea adopției: Finalizarea juridică prin hotărâre judecătorească, care creează legături de rudenie similare cu cele biologice.
- f) Post-adopția: Monitorizarea post-adopție timp de cel puțin 2 ani pentru a asigura integrarea copilului.

Abstract

The adoption process is a complex legal and social procedure, designed to ensure a stable family environment for children who cannot be raised by their biological parents. It is strictly regulated to protect the best interests of the child. The main stages include:

Preparation and information: Applicants address the DGASPC for counseling and submission of the necessary documents.

- a) Preparation and Information: Applicants contact the DGASPC for counseling and to submit the required documents.
- b) Certification: Social and psychological evaluation of the adoptive family/person, followed by obtaining the certificate of person/family fit to adopt.
- c) Matching: Identification of the compatible child, a stage that includes theoretical matching (in the database) and practical matching (direct meetings and accommodation).
- d) Adoption: Placement of the child with the family for a period of accommodation, monitored by social workers,
- e) Adoption approval: Legal completion by court decision, which creates kinship ties similar to biological ones.
- f) Post-adoption: Post-adoption monitoring for at least 2 years to ensure the child's integration.

**Bătrânețea în umbra sărăciei. Sănătatea psihică a vârstnicilor din urbanul mare
2024-2026**

***Old Age in the Shadow of Poverty: The Mental Health of Older Adults in Large
Urban Areas (2024–2026)***

BULANCEA Mihaela Otilia

VIERU Mihaela

Coordonator: Lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Lucrarea analizează impactul sărăciei și al izolării sociale asupra sănătății psihice a vârstnicilor din mediul urban din România în perioada 2024–2026. Mulți vârstnici se confruntă cu venituri reduse, singurătate și acces limitat la servicii sociale și medicale, factori care pot genera depresie, anxietate și sentimentul de inutilitate. Studiul evidențiază rolul important al comunității și al asistenței sociale în reducerea izolării și în susținerea unei bătrâneți demne. Rezultatele subliniază necesitatea dezvoltării unor programe sociale care să sprijine sănătatea psihică și integrarea socială a persoanelor vârstnice.

Abstract

This paper examines the impact of poverty and social isolation on the mental health of elderly people living in urban areas of Romania between 2024 and 2026. Many older adults face low incomes, loneliness, and limited access to social and medical services, factors that may lead to depression, anxiety, and a sense of uselessness. The study highlights the important role of community support and social work in reducing isolation and promoting dignified aging. The findings emphasize the need for social programs that support the mental health and social inclusion of older adults.

Cooperarea dintre asistenții sociali și cadrele medicale în comunitățile supuse sărăciei extreme

Cooperation Between Social Workers and Medical Staff in Communities Affected by Extreme Poverty

BURCIOAGĂ Paula-Dorina

Coordonator: lect. dr. habil. TUȘA Enache

Abstract

Lucrarea „Cooperarea dintre asistenții sociali și cadrele medicale în comunitățile supuse sărăciei extreme” analizează importanța intervenției integrate socio-medicele în gestionarea cazurilor complexe ale copiilor cu dizabilități instituționalizate. Capitolul dedicat studiului de caz evidențiază situația minorului N.D., copil cu autism și deficiență mintală moderată, aflat în sistemul de protecție specială și beneficiar al serviciilor rezidențiale specializate. Contextul său este marcat de instituționalizare timpurie, absența suportului familial și manifestări comportamentale severe, inclusiv episoade de auto și heteroagresivitate. Analiza relevă faptul că vulnerabilitățile multiple – medicale, psihologice și sociale – impun o intervenție multidisciplinară constantă, fundamentată pe colaborarea strânsă dintre asistentul social și asistentul medical. Programul de Intervenție Specifică (PIS) reprezintă instrumentul central al managementului de caz, integrând obiective educaționale, terapeutice și de menținere a stării de sănătate. Studiul subliniază rolul asistentului social în coordonarea intervenției, monitorizarea evoluției și menținerea legăturii cu familia biologică, precum și rolul asistentului medical în supravegherea stării de sănătate și gestionarea situațiilor de criză. Rezultatele evidențiază că, în lipsa unei rețele familiale și în contextul sărăciei extreme, cooperarea interprofesională devine esențială pentru asigurarea stabilității, prevenirii riscurilor și menținerii unei calități a vieții adecvate. Concluzia capitolului susține că eficiența intervenției socio-medicele depinde de comunicarea constantă, delimitarea clară a rolurilor și adaptarea permanentă a planului de intervenție la nevoile beneficiarului.

Abstract

The paper "Cooperation between social workers and medical professionals in communities subject to extreme poverty" analyzes the importance of integrated socio-medical intervention in the management of complex cases of children with institutionalized disabilities. The chapter dedicated to the case study highlights the situation of the minor N.D., a child with autism and moderate mental deficiency, in the special protection system and beneficiary of specialized residential services. His context is marked by early institutionalization, the absence of family support and severe behavioral manifestations, including episodes of self- and heteroaggression. The analysis reveals that multiple vulnerabilities - medical, psychological and social - require a constant multidisciplinary intervention, fundamentally based on close collaboration between the social worker and the medical worker. Specific Intervention Program (PIS) The central tool of case management, integrating educational, therapeutic and health maintenance objectives. The study highlights the role of the social worker in coordinating the intervention, monitoring the

evolution and maintaining the link with the biological family, as well as the role of the medical assistant in supervising the health status and managing crisis situations. The results highlight that, in the absence of a family network and in the context of extreme poverty, interprofessional cooperation becomes essential for ensuring stability, preventing risks and maintaining an adequate quality of life. The conclusion of the chapter argues that the efficiency of socio-medical intervention depends on constant communication, clear delimitation of roles and permanent adaptation of the intervention plan to the needs of the beneficiary.

Discriminarea rasială

Racial discrimination

CĂLIN Cătălina

LARIONOVA Nicu

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Discriminarea rasială reprezintă una dintre cele mai persistente forme de inegalitate socială. Aceasta afectează accesul la educație, servicii medicale, locuri de muncă și participare socială. Fenomenul este prezent atât la nivel individual, cât și instituțional, fiind susținut de prejudecăți, stereotipuri și factori istorici. În societatea contemporană, discriminarea rasială nu mai este întotdeauna vizibilă, ci apare sub forme subtile, precum excluderea socială sau tratamentul diferențiat. Impactul asupra persoanelor afectate este profund, influențând dezvoltarea personală, stima de sine și integrarea socială. Combaterea discriminării rasiale necesită intervenții multidisciplinare, implicând educația, legislația și intervenția socială. Rolul asistentului social este esențial în identificarea și sprijinirea persoanelor afectate. Discriminarea rasială reprezintă una dintre cele mai persistente forme de inegalitate socială. Aceasta afectează accesul la educație, servicii medicale, locuri de muncă și participare socială. Fenomenul este prezent atât la nivel individual, cât și instituțional, fiind susținut de prejudecăți, stereotipuri și factori istorici. În societatea contemporană, discriminarea rasială nu mai este întotdeauna vizibilă, ci apare sub forme subtile, precum excluderea socială sau tratamentul diferențiat. Impactul asupra persoanelor afectate este profund, influențând dezvoltarea personală, stima de sine și integrarea socială. Combaterea discriminării rasiale necesită intervenții multidisciplinare, implicând educația, legislația și intervenția socială. Rolul asistentului social este esențial în identificarea și sprijinirea persoanelor afectate.

Abstract

Racial discrimination is one of the most persistent forms of social inequality. It affects access to education, healthcare services, employment opportunities, and social participation. The phenomenon exists both at the individual and institutional levels, being sustained by prejudice, stereotypes, and historical factors. In contemporary society, racial discrimination is not always visible, but often appears in subtle forms such as social exclusion or unequal treatment. Its impact on affected individuals is profound, influencing personal development, self-esteem, and social integration. Combating racial discrimination requires multidisciplinary interventions involving education, legislation, and social support. The role of the social worker is essential in identifying and supporting affected individuals. Racial discrimination is one of the most persistent forms of social inequality. It affects access to education, healthcare services, employment opportunities, and social participation. The phenomenon exists both at the individual and institutional levels,

being sustained by prejudice, stereotypes, and historical factors. In contemporary society, racial discrimination is not always visible, but often appears in subtle forms such as social exclusion or unequal treatment. Its impact on affected individuals is profound, influencing personal development, self-esteem, and social integration. Combating racial discrimination requires multidisciplinary interventions involving education, legislation, and social support. The role of the social worker is essential in identifying and supporting affected individuals.

Abordarea integrată a suportului psihoemoțional și intervenției sociale

The Integrated Approach to Psycho-Emotional Support and Social Intervention

CONDORACHE Veronica

Coordonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Lucrarea analizează importanța abordării integrate a suportului psihoemoțional și a intervenției sociale în sprijinirea persoanelor aflate în situații de vulnerabilitate. De asemenea, lucrarea evidențiază modul în care intervențiile realizate la nivel emoțional și social pot contribui la îmbunătățirea stării de bine a beneficiarilor, la dezvoltarea resurselor personale și la facilitarea integrării acestora în societate. În conținutul lucrării sunt analizate rolul suportului psihoemoțional, importanța relației de sprijin dintre specialist și beneficiar, precum și necesitatea colaborării între diferite servicii și instituții pentru realizarea unei intervenții eficiente. Prin această abordare se urmărește evidențierea faptului că sprijinul oferit persoanelor vulnerabile trebuie să fie unul complex, care să țină cont atât de dimensiunea emoțională, cât și de cea socială. -Abordarea integrată a suportului psihoemoțional și a intervenției sociale este importantă în domeniul asistenței sociale, deoarece persoanele aflate în situații de vulnerabilitate au nevoie de sprijin care să țină cont de problemele sociale, dar și de cele emoționale. Abordarea integrată a suportului psihoemoțional și a intervenției sociale este importantă în domeniul asistenței sociale, deoarece persoanele aflate în situații de vulnerabilitate au nevoie de sprijin care să țină cont de problemele sociale, dar și de cele emoționale. De multe ori, dificultățile cu care se confruntă aceste persoane nu se limitează doar la lipsa resurselor materiale sau la problemele de ordin social, ci includ și stări de stres, anxietate, teamă sau sentimentul de nesiguranță. Aceste aspecte emoționale pot influența în mod semnificativ capacitatea individului de a face față situațiilor dificile și de a se adapta la schimbările din viața sa. În foarte multe cazuri, dificultățile cu care se confruntă anumiți oameni nu sunt doar materiale, ci implică și stări de stres, anxietate sau nesiguranță, și care le pot afecta capacitatea de adaptare și modul în care funcționează în viața, zi cu zi. Suportul psihoemoțional are rolul de a oferi sprijin la nivel afectiv și psihologic, ajutând persoanele să își exprime emoțiile și totodată să înțeleagă mai bine situațiile prin care trec. Prin consiliere, printr-o comunicare empatică și construirea unei relații bazate pe încredere, beneficiarii pot fi sprijiniți ca să își identifice resursele personale și să dezvolte modalități mai sănătoase de a face față dificultăților. Intervenția socială se concentrează pe identificarea nevoilor beneficiarilor și pe înlesnirea accesului la resursele existente în comunitate, precum servicii sociale, educaționale sau medicale. Procesul de intervenție presupune evaluarea situației persoanei, stabilirea unor obiective și colaborarea cu diferiți profesioniști sau instituții pentru a oferi sprijin adecvat.

Abstract

The paper analyzes the importance of an integrated approach to psycho-emotional support and social intervention in supporting people in situations of vulnerability. The paper also highlights how interventions carried out at the emotional and social level can contribute to improving the well-being of beneficiaries, developing personal resources and facilitating their integration into society. The paper analyzes the role of psycho-emotional support, the importance of the support relationship between the specialist and the beneficiary, as well as the need for collaboration between different services and institutions to achieve an effective intervention. This approach aims to highlight the fact that the support offered to vulnerable people must be complex, taking into account both the emotional and social dimensions. -The integrated approach to psycho-emotional support and social intervention is important in the field of social assistance, because people in vulnerable situations need support that takes into account social problems, but also emotional ones. The integrated approach to psycho-emotional support and social intervention is important in the field of social assistance, because people in vulnerable situations need support that takes into account social problems, but also emotional ones. Often, the difficulties that these people face are not limited to the lack of material resources or social problems, but also include states of stress, anxiety, fear or a sense of insecurity. These emotional aspects can significantly influence the individual's ability to cope with difficult situations and adapt to changes in their lives. In very many cases, the difficulties that certain people face are not only material, but also involve states of stress, anxiety or insecurity, which can affect their ability to adapt and the way they function in their daily lives. Psycho-emotional support aims to provide emotional and psychological support, helping people express their emotions and at the same time better understand the situations they are going through. Through counseling, empathetic communication and building a relationship based on trust, beneficiaries can be supported to identify their personal resources and develop healthier ways of coping with difficulties. Social intervention focuses on identifying the needs of beneficiaries and facilitating access to existing resources in the community, such as social, educational or medical services. The intervention process involves assessing the person's situation, setting goals and collaborating with different professionals or institutions to provide adequate support.

Fundamente teoretice privind tulburările anxioase la elevi

Theoretical Foundations of Anxiety Disorders in Students

CONDUR Vasile

TOMIUC Raluca Maria

Coordonator: conf. univ. dr. MOCANU Lăcrămioara

Abstract

Tulburările anxioase la copii reprezintă o problemă majoră de sănătate mintală, cu o prevalență estimată de până la 25–30% în rândul copiilor și adolescenților. În contextul crizelor recente, precum pandemia COVID-19 și instabilitatea socială, s-a observat o creștere semnificativă a cazurilor de anxietate, organizațiile de profil raportând că un număr tot mai mare de copii necesită consiliere psihologică. În special, grupa de vârstă 11–14 ani evidențiază o agravare a dificultăților emoționale, semnalând necesitatea intervenției timpurii. Lucrarea de față își propune investigarea incidenței și manifestărilor tulburărilor anxioase la copiii din clasele 0–4, precum și identificarea factorilor asociați (familiali, școlari și individuali). De asemenea, sunt analizate efectele anxietății asupra adaptării școlare și sociale a elevilor. Un obiectiv central îl constituie evaluarea rolului asistenței sociale școlare în prevenirea și gestionarea acestor probleme, prin intervenții precum consilierea, programele de educație emoțională și colaborarea cu familia. Rezultatele cercetării urmăresc să contribuie la dezvoltarea unor strategii integrate de sprijin pentru copiii anxioși, în vederea îmbunătățirii bunăstării lor psiho-emoționale și a prevenirii consecințelor negative pe termen lung.

Abstract

Anxiety disorders in children represent a major mental health problem, with an estimated prevalence of up to 25–30% among children and adolescents. In the context of recent crises, such as the COVID-19 pandemic and social instability, a significant increase in anxiety cases has been observed, with professional organizations reporting that an increasing number of children require psychological counseling. In particular, the 11–14 age group highlights an aggravation of emotional difficulties, signaling the need for early intervention. The present paper aims to investigate the incidence and manifestations of anxiety disorders in children in grades 0–4, as well as to identify associated factors (family, school and individual). The effects of anxiety on students' school and social adaptation are also analyzed. A central objective is to evaluate the role of school social work in preventing and managing these problems, through interventions such as counseling, emotional education programs and collaboration with the family. The research results aim to contribute to the development of integrated support strategies for anxious children, in order to improve their psycho-emotional well-being and prevent long-term negative consequences.

Empatia – implicații în viața social

Empathy – implications in social life

CUIBAR Maria,
COMAN Daniel-Anton
Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Aceasta reprezintă capacitatea de a recunoaște, înțelege și simți emoțiile altei persoane, fără a le judeca sau fără a le nega, a le minimaliza. Ea presupune să te pui, simbolic, în locul celuilalt și să percepi situația din perspectiva sa emoțională și cognitivă. Există numeroase scenarii care ne pot arăta ce înseamnă, de fapt, să fii o persoană empatică: *Un prieten care ascultă fără să judece*: Atunci când cineva trece printr-o perioadă dificilă, un gest empatic este să ascuți cu atenție, să lași persoana să se exprime și să îi validezi emoțiile, fără a minimaliza problema sau a oferi soluții nedorite, chiar nesolicitate; *Un coleg care îți oferă sprijin într-un moment mai puțin plăcut*: Empatizarea se manifestă și la locul de muncă atunci când un coleg observă că cineva este copleșit și îi oferă ajutorul sau încurajarea, în loc să critice sau să ignore situația; *Înțelegerea reacțiilor emoționale diferite*: A fi empatic înseamnă să accepți că oamenii pot reacționa diferit la aceleași situații și să respecti aceste diferențe, chiar dacă tu ai acționa altfel în locul lor. Capacitatea de a empatiza joacă un rol esențial în calitatea relațiilor interumane și în starea generală de bine. Dezvoltarea acestei abilități are efecte pozitive atât asupra vieții personale, cât și profesionale, influențând modul în care comunicăm, înțelegem și colaborăm cu ceilalți. Iată care sunt beneficiile empatiei: *îmbunătățirea relațiilor personale*: abilitatea de a empatiza favorizează conexiuni autentice și profunde, bazate pe înțelegere și respect reciproc; *comunicare mai eficientă*: atunci când există un ton empatic, mesajele sunt transmise și receptate mai clar, deoarece interlocutorii se simt ascultați și validați; *creșterea inteligenței emoționale*: abilitatea de a empatiza contribuie foarte mult la dezvoltarea inteligenței emoționale, ajutând la recunoașterea și gestionarea propriilor emoții și ale celorlalți; *îmbunătățirea performanței profesionale*: în mediul de lucru, empatizarea favorizează colaborarea, leadership-ul eficient și motivarea echipelor; *reducerea stresului și a conflictelor*: înțelegerea perspectivei celuilalt ajută la diminuarea reacțiilor impulsive și a conflictelor; *creșterea stării de bine și a satisfacției personale*: oamenii empatici experimentează adesea un sentiment crescut de sens și conectare socială. În concluzie, empatia este abilitatea de a te pune în pielea celuilalt și de a înțelege sentimentele, gândurile și perspectivele sale. Avantajele folosirii empatiei în relații sunt multiple și vizează creșterea înțelegerii reciproce, a comunicării și conectării cu alte persoane.

Abstract

This represents the ability to recognize, understand and feel another person's emotions, without judging or denying them, minimizing them. It involves putting yourself, symbolically, in the other

person's place and perceiving the situation from his emotional and cognitive perspective. There are numerous scenarios that can show us what it actually means to be an empathetic person: A friend who listens without judging: When someone is going through a difficult time, an empathetic gesture is to listen carefully, let the person express themselves and validate their emotions, without minimizing the problem or offering unwanted, even unsolicited, solutions. A colleague who gives you support at a less pleasant time: Expatiation also manifests itself in the workplace when a colleague notices that someone is overwhelmed and offers them help or encouragement, instead of criticizing or ignoring the situation. Understanding different emotional reactions: Being empathetic means accepting that people can react differently to the same situations and respecting these differences, even if you acted differently for them. The ability to empathize plays an essential role in the quality of interpersonal relationships and overall well-being. Developing this skill has positive effects on both personal and professional life, influencing how we communicate, understand and collaborate with others. Here are the benefits of empathy: improving personal relationships: the ability to empathize fosters genuine and deep connections based on mutual understanding and respect; more effective communication: when there is an empathetic tone, messages are more clearly conveyed and received because interlocutors feel listened to and validated; boosting emotional intelligence: the ability to empathize contributes greatly to the development of emotional intelligence, helping to recognizing and managing one's own emotions and those of others; improving professional performance: in the work environment, empathy fosters collaboration, effective leadership and team motivation; stress and conflict reduction: understanding each other's perspective helps lessen impulsive reactions and conflicts; increasing well-being and personal satisfaction: empathetic people often experience an increased sense of meaning and social connection. In conclusion, empathy is the ability to put yourself in the shoes of the other and to understand his feelings, thoughts and perspectives. The advantages of using empathy in relationships are multiple and aim to increase mutual understanding, communication and connection with other people.

Parcursul biografic al bărbaților care se confruntă cu sărăcia extremă

The Biographical Trajectory of Men Facing Extreme Poverty

DAMIAN Mioara

Coordonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Lucrarea analizează parcursul biografic al bărbaților aflați în situații de sărăcie extremă, evidențiind interacțiunea complexă dintre factorii structurali și experiențele individuale care contribuie la instalarea și perpetuarea vulnerabilității sociale. Contextul analizat este cel al mediului rural defavorizat din România postcomunistă, caracterizat prin oportunități economice reduse, acces limitat la servicii educaționale și medicale și normalizarea unor comportamente de risc, precum consumul excesiv de alcool. Rezultatele evidențiază faptul că parcursul biografic al bărbaților afectați de sărăcie extremă este marcat de acumularea progresivă a vulnerabilităților încă din copilărie. Analiza demonstrează că transmiterea intergenerațională a sărăciei și a comportamentelor disfuncționale nu este inevitabilă, ci poate fi întreruptă prin suport social adecvat și prin crearea unor contexte de dezvoltare sigure. Concluziile evidențiază necesitatea unor politici sociale integrate, orientate spre prevenție și sprijin comunitar, capabile să transforme traiectoriile vulnerabile în parcursuri de viață autonome și demne.

Abstract

The paper analyzes the biographical data of men living in extreme poverty, highlighting the complex interaction between structural factors and individual experiences that contribute to the establishment and perpetuation of social vulnerability. The context analyzed is that of the disadvantaged rural environment in post-communist Romania, characterized by reduced economic opportunities, limited access to educational and medical services and the normalization of risky behaviors, such as excessive alcohol consumption. The results highlight the biographical facts of men affected by extreme poverty is marked by the progressive accumulation of vulnerabilities since childhood. The analysis demonstrates that the intergenerational transmission of poverty and dysfunctional behaviors is not inevitable, but can be interrupted by adequate social support and by creating safe development contexts. The conclusions highlight the need for integrated social policies, oriented towards prevention and community support, capable of transforming vulnerable trajectories into autonomous and dignified life paths.

Rolul serviciilor de asistență socială comunitară în prevenirea abandonului școlar

The role of community social assistance services in preventing school dropout

DRANGA Andreea

Coordonator: lect. dr. habil. TUȘA Enache

Abstract

Abandonul școlar reprezintă o problemă majoră la nivel global, cu implicații sociale și economice semnificative. În acest context, serviciile de asistență socială comunitară joacă un rol esențial în prevenirea și reducerea fenomenului, prin intervenții timpurii și sprijin adaptat nevoilor copiilor și familiilor vulnerabile. Lucrarea analizează modul în care aceste servicii contribuie la menținerea elevilor în sistemul educațional, evidențiind importanța colaborării interdisciplinare între instituții, importanța consilierii sociale, a sprijinului material și a implicării comunității. De asemenea, sunt discutate factorii de risc a abandonului școlar și strategiile eficiente de intervenție la nivel local. Rezultatele subliniază necesitatea consolidării serviciilor comunitare și a politicilor publice orientate spre incluziune și echitate educațională.

Abstract

School dropout represents a major global issue with significant social and economic implications. In this context community-based social assistance services play a crucial role in preventing and reducing this phenomenon through early intervention and tailored support for vulnerable children and families. This paper examines how these services contribute to keeping students in the educational system, highlighting the importance of interdisciplinary collaboration between institutions, social counseling, material support and community involvement. It also discusses the risk factors associated with school dropout and effective local intervention strategies. The findings emphasize the need to strengthen community services and public policies aimed at promoting inclusion and educational equity.

Sărăcia și excluziunea socială în comunitățile rurale

Poverty and Social Exclusion in Rural Communities

GĂȚIU Maria-Alexandra

Coordonator: conf. univ. dr. TUREAC Cornelia-Elena

Abstract

Lucrarea analizează fenomenul sărăciei și al excluziunii sociale în comunitățile rurale, evidențiind principalele cauze, forme de manifestare și efecte asupra populației. Sunt abordate aspecte precum lipsa locurilor de muncă, nivelul scăzut de educație și infrastructura insuficient dezvoltată, care contribuie la menținerea acestor probleme. De asemenea, sunt prezentate impactul asupra calității vieții, rolul asistenței sociale și importanța politicilor publice în sprijinirea persoanelor vulnerabile. În final, lucrarea propune măsuri și soluții pentru reducerea sărăciei și promovarea incluziunii sociale în mediul rural.

Abstract

The paper analyzes the phenomenon of poverty and social exclusion in rural communities, highlighting the main causes, forms of manifestation, and their effects on the population. It addresses aspects such as the lack of employment opportunities, low levels of education, and underdeveloped infrastructure, which contribute to the persistence of these problems. It also presents the impact on quality of life, the role of social assistance, and the importance of public policies in supporting vulnerable individuals. Finally, the paper proposes measures and solutions for reducing poverty and promoting social inclusion in rural areas.

Răspunderea penală a minorului și rolul intervenției educative în procesul de reintegrare socială

Juvenile Criminal Liability and the Role of Educational Intervention in the Process of Social Reintegration

GHERMAN Zorina

Coordonator: lect. univ. dr. habil. TUȘA Enache

Abstract

Studiul de față analizează răspunderea penală a minorului și rolul intervenției educative în procesul de reintegrare socială, prin prisma unui caz real instrumentat într-un centru educativ de detenție. Cazul vizează un adolescent în vârstă de 16 ani, provenit dintr-un mediu familial disfuncțional, marcat de sărăcie, violență domestică și lipsa suportului parental, care a săvârșit o infracțiune de lovire. Analiza evidențiază relația directă dintre factorii de risc socio-familiali și manifestarea comportamentului delinvent, subliniind rolul determinant al expunerii la modele violente, al eșecului școlar și al deficitului de competențe socio-emoționale. Din perspectiva cadrului legislativ, lucrarea evidențiază specificul răspunderii penale a minorilor, orientată preponderent spre măsuri educative, în acord cu principiul interesului superior al copilului. Intervenția asistentului social este construită pe o abordare multidisciplinară, care include consiliere psihologică, sprijin educațional, implicarea familiei și pregătirea pentru reintegrare socială. Rezultatele preliminare indică progrese semnificative în dezvoltarea responsabilității personale, reducerea comportamentelor agresive și creșterea capacității de adaptare socială. Studiul concluzionează că intervenția timpurie, coerentă și individualizată este esențială în prevenirea recidivei și în facilitarea reintegrării sociale a minorilor aflați în conflict cu legea penală.

Abstract

The present study analyzes the criminal liability of minors and the role of educational intervention in the social reintegration process, through the lens of a real case investigated in an educational detention center. The case concerns a 16-year-old teenager, coming from a dysfunctional family environment, marked by poverty, domestic violence and lack of parental support, who committed a crime of assault. The analysis highlights the direct relationship between socio-familial risk factors and the manifestation of delinquent behavior, emphasizing the determining role of exposure to violent models, school failure and the deficit of socio-emotional skills. From the perspective of the legislative framework, the paper highlights the specifics of the criminal liability of minors, oriented mainly towards educational measures, in accordance with the principle of the best interests of the child. The social worker's intervention is built on a multidisciplinary approach, which includes psychological counseling, educational support, family involvement and preparation for social reintegration. Preliminary results indicate significant progress in developing personal responsibility, reducing aggressive behaviors, and increasing social adaptation capacity. The study concludes that early, coherent, and individualized intervention is essential in preventing recidivism and facilitating the social reintegration of minors in conflict with the criminal law.

Supervizarea în serviciile de asistență socială

Supervision in Social Work Services

GHEORGHIU Magdalena

Coordonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Supervizarea reprezintă un element fundamental al practicii profesionale în domeniul asistenței sociale, contribuind la menținerea standardelor etice, la dezvoltarea competențelor profesionale ale specialiștilor și la îmbunătățirea calității serviciilor oferite beneficiarilor. În contextul complexității problemelor sociale contemporane, rolul supervizării devine din ce în ce mai important, fiind considerat un instrument esențial de suport profesional, reflecție și evaluare a practicii. Scopul prezentei lucrări este de a analiza conceptul de supervizare în serviciile de asistență socială, evidențiind rolul, funcțiile, formele și beneficiile acestui proces în cadrul organizațiilor de profil. Lucrarea abordează principalele dimensiuni ale supervizării, pornind de la definirea conceptului și continuând cu prezentarea obiectivelor și funcțiilor sale fundamentale. În literatura de specialitate, supervizarea este privită ca un proces profesional sistematic prin care un specialist cu experiență oferă sprijin, orientare și evaluare unui profesionist sau unei echipe de profesioniști din domeniul asistenței sociale. Prin intermediul acestui proces, se urmărește îmbunătățirea performanței profesionale, dezvoltarea competențelor practice și prevenirea fenomenului de epuizare profesională. De asemenea, lucrarea analizează diferitele forme de supervizare utilizate în practica socială, precum supervizarea individuală, de grup și organizațională, subliniind importanța adaptării acestor metode la nevoile profesionale ale asistenților sociali și la specificul instituțiilor în care aceștia își desfășoară activitatea. Un alt aspect important abordat este reprezentat de rolul supervisorului, care trebuie să dețină competențe profesionale solide, capacități de comunicare și abilități de facilitare a proceselor de reflecție profesională. În concluzie, supervizarea contribuie semnificativ la creșterea calității intervențiilor sociale, la consolidarea identității profesionale a asistenților sociali și la dezvoltarea unor practici responsabile și etice. Implementarea sistematică a supervizării în cadrul serviciilor sociale reprezintă o condiție esențială pentru asigurarea eficienței și sustenabilității activităților de asistență socială.

Abstract

Supervision is a fundamental element of professional practice in the field of social work, contributing to maintaining ethical standards, developing the professional skills of specialists and improving the quality of services provided to beneficiaries. In the context of the complexity of contemporary social problems, the role of supervision is becoming increasingly important, being considered an essential tool for professional support, reflection and evaluation of practice. The purpose of this paper is to analyze the concept of supervision in social work services, highlighting the role, functions, forms and benefits of this process within professional organizations. The paper addresses the main dimensions of supervision, starting from defining the concept and continuing with the presentation of its fundamental objectives and functions. In the specialized literature, supervision is viewed as a systematic professional process through which an experienced specialist provides support, guidance and evaluation to a professional or a team of professionals in the field of social work. Through this process, the aim is to improve professional performance, develop practical skills and prevent the phenomenon of professional burnout. The paper also analyses the different forms of supervision used in social practice, such as individual, group and organizational supervision, underlining the importance of adapting these methods to the professional needs of social workers and the specifics of the institutions in which they work. Another important aspect addressed is the role of the supervisor, who must have solid professional skills, communication skills and skills to facilitate professional reflection processes. In conclusion, supervision significantly contributes to increasing the quality of social interventions, to strengthening the professional identity of social workers and to the development of responsible and ethical practices. The systematic implementation of supervision within social services is an essential condition for ensuring the efficiency and sustainability of social work activities.

Prevenire – Identificare – Acțiune în asistența socială

Prevention – Identification – Action in Social Work

GÎLCĂ Ana-Maria

Coordonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Pentru a desfășura o activitate de prevenție, asistentul social trebuie să acționeze înainte ca situația să devină o problemă. Aceasta implică dezvoltarea acelor condiții în societate care întăresc sau sporesc oportunitățile individului, familiei sau comunității de a atinge obiectivele propuse. Obiectul de muncă al serviciilor de prevenție este individul, copil sau adult, aflat într-o situație de pericol iminent. Importanța cadrului, a rețelei de profesioniști, a abordării în echipă și a adaptării tehnicilor de intervenție în funcție de situația dată, de resursele și forțele persoanei aflate în dificultate, de contextul familial, cultural și religios, sunt elemente cheie în înțelegerea cererii și a nevoii exprimate, a actului de prevenție. Echipa multidisciplinară în asistența socială se referă la toți profesioniștii implicați în gestionarea cazului unui beneficiar. Prevenirea este mai bună decât vindecarea. Cuvinte cheie: activitate de prevenție, asistent social, individ, copil sau adult, situație de pericol iminent, abordare în echipă, echipă multidisciplinară, prevenție.

Abstract

In order to carry out a prevention activity, the social worker must act before the situation becomes a problem. This implies the development of those conditions in society that strengthen or increase the opportunities of the individual, family or community to achieve the proposed goals. The object of work of the prevention services is the individual, child or adult, in a situation of imminent danger. The importance of the framework, the network of professionals, the team approach and the adaptation of the intervention techniques according to the given situation, the resources and the forces of the person in difficulty, the family, cultural and religious context, are key elements in understanding the demand and the expressed need, the prevention act. The multidisciplinary team in social assistance refers to all the professionals involved in a beneficiary's case management. Prevention is better than cure. Key Words: prevention activity, social worker, individual, child or adult, situation of imminent danger, team approach, multidisciplinary team, prevention.

Copii instituționalizați în România (2024-2025)

Institutionalized Children in Romania (2024–2025)

GROZAVU Florentina

Coordonator: conf. univ. dr. TUREAC Cornelia Elena

Abstract

Copiii instituționalizați reprezintă una dintre cele mai vulnerabile categorii sociale, fiind expuși riscurilor de dezvoltare emoțională, socială și educațională. Prezentul proiect își propune să analizeze condițiile de viață, nevoile și perspectivele acestor copii în perioada 2024–2025. Cercetarea utilizează metode mixte, incluzând chestionare și interviuri aplicate unui eșantion relevant. Rezultatele evidențiază dificultăți majore legate de atașament, integrare socială și acces la resurse educaționale. Pe baza datelor obținute, sunt formulate propuneri concrete pentru îmbunătățirea calității vieții copiilor instituționalizați.

Abstract

Institutionalized children represent one of the most vulnerable social categories, being exposed to risks related to emotional, social, and educational development. This project aims to analyze the living conditions, needs, and perspectives of these children during the 2024–2025 period. The research uses mixed methods, including questionnaires and interviews applied to a relevant sample. The results highlight major difficulties related to attachment, social integration, and access to educational resources. Based on the obtained data, concrete proposals are formulated to improve the quality of life of institutionalized children.

Conformismul social - influențe și efecte asupra individului

Social Conformity - Influences and Effects about the Individual

MOCANU Maria

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Conformismul social reprezintă tendința indivizilor de a-și adapta comportamentele, atitudinile și opiniile la normele și valorile grupului din care fac parte. Acest fenomen joacă un rol esențial în menținerea coeziunii sociale și în facilitarea relațiilor interpersonale, însă poate genera și efecte negative asupra autonomiei personale și gândirii critice. În acest articol, am ales să analizez conceptul de conformism social dintr-o perspectivă psihosocială, evidențiind mecanismele care îl determină, rolul grupurilor sociale, influența mass-mediei și a rețelelor sociale, precum și efectele sale asupra individului și societății. Sunt prezentate, de asemenea, principalele forme ale conformismului și modalitățile prin care acesta poate influența procesul de luare a deciziilor sociale și comportamentale. Studiul conformismului social este important pentru domeniul asistenței sociale, deoarece permite o mai bună înțelegere a modului în care presiunile sociale afectează integrarea individului în societate și relațiile interpersonale.

Abstract

Social conformity represents the tendency of individuals to adapt their behaviors, attitudes, and opinions to the norms and values of the group to which they belong. This phenomenon plays an essential role in maintaining social cohesion and facilitating interpersonal relationships, but it can also generate negative effects on personal autonomy and critical thinking. In this article, I have chosen to analyze the concept of social conformity from a psychosocial perspective, highlighting the mechanisms that determine it, the role of social groups, the influence of the media and social networks, as well as its effects on both the individual and society. The main forms of conformity and the ways in which it can influence social decision-making and behavioral processes are also presented. The study of social conformity is important for the field of social work because it allows us to better understand how social pressures affect the individual's integration into society and interpersonal relationships.

Prejudecata

Prejudice

TANU Olga Loredana
Coordonator: lect. Dr. SUSANU Neaga

Abstract

Prejudecata este un fenomen prezent aproape peste tot în societate și influențează modul în care îi percepem pe cei din jur. De multe ori, oamenii își formează opinii despre alte persoane fără să le cunoască suficient, bazându-se pe etichete sau pe idei deja existente în societate. În acest articol am ales să analizez prejudecata din punct de vedere psihologic, pornind atât de la explicațiile teoretice, cât și de la exemple întâlnite în viața de zi cu zi. Sunt prezentate cauzele apariției prejudecăților, efectele pe care acestea le pot avea asupra relațiilor dintre oameni și câteva modalități prin care pot fi reduse. Consider că înțelegerea acestui fenomen este importantă deoarece prejudecățile afectează atât individul, cât și modul în care funcționează societatea în general.

Abstract

Prejudice is a phenomenon present almost everywhere in society and influences the way we perceive the people around us. Very often, individuals form opinions about others without knowing them well enough, relying on labels or pre-existing ideas in society. In this article, I chose to analyze prejudice from a psychological perspective, starting from both theoretical explanations and examples encountered in everyday life. The causes of prejudice, its effects on interpersonal relationships, and several ways in which it can be reduced are presented. I believe that understanding this phenomenon is important because prejudice affects both the individual and the way society functions as a whole.

Rolul asistentului social în prevenirea abandonului școlar în învățământul primar

The Role of the Social Worker in Preventing School Dropout in Primary Education

IVAN Mirela Loredana

Coordonator: conf. univ. dr. TUREAC Cornelia Elena

Abstract

Abandonul școlar în învățământul primar reprezintă o problemă socială și educațională importantă, cu efecte pe termen lung asupra dezvoltării copilului și integrării sale în societate. În primii ani de școală se formează bazele educației, iar întreruperea frecventării cursurilor sau renunțarea timpurie la școală pot conduce la dificultăți majore în viața adultă, precum lipsa calificării profesionale, șomajul sau excluziunea socială. Lucrarea de față își propune să analizeze rolul asistentului social în prevenirea abandonului școlar la nivel primar, evidențiind intervențiile și strategiile utilizate în sprijinul copiilor aflați în risc. Asistentul social are un rol esențial în identificarea timpurie a factorilor de risc, precum sărăcia, neglijarea, lipsa sprijinului familial, dificultățile de învățare sau problemele emoționale. Prin evaluarea situației copilului și a familiei, acesta poate interveni în mod personalizat, adaptând măsurile la nevoile specifice ale fiecărui caz. Un aspect important al activității asistentului social este colaborarea cu cadrele didactice, consilierii școlari și părinții. Printr-o comunicare eficientă și o abordare interdisciplinară, se pot identifica soluții pentru menținerea copilului în sistemul educațional. De asemenea, asistentul social facilitează accesul la resurse și servicii sociale, cum ar fi sprijin material, consiliere, programe de tip „after-school” sau intervenții de tip familial. Lucrarea subliniază și importanța prevenirii, nu doar a intervenției. Activitățile de informare și educare a părinților, dezvoltarea unor relații de încredere cu familiile vulnerabile și implicarea comunității sunt elemente esențiale în reducerea riscului de abandon școlar. Asistentul social acționează ca un mediator între școală și familie, contribuind la crearea unui mediu favorabil dezvoltării copilului. Metodologia utilizată în această lucrare este de tip teoretic și analitic, bazată pe studierea literaturii de specialitate și a legislației în domeniul asistenței sociale și educației. Prin analiza datelor existente, se evidențiază principalele cauze ale abandonului școlar și eficiența intervențiilor sociale în prevenirea acestuia. În concluzie, rolul asistentului social este unul complex și indispensabil în prevenirea abandonului școlar în învățământul primar. Prin intervenții timpurii, colaborare interdisciplinară și implicarea comunității, acesta contribuie semnificativ la menținerea copiilor în sistemul educațional și la creșterea șanselor acestora de integrare socială și profesională. Investiția în prevenție și sprijin social reprezintă un pas important în reducerea abandonului școlar și în construirea unei societăți echitabile.

Abstract

School dropout in primary education represents a significant social and educational issue, with long-term effects on a child's development and integration into society. The early years of schooling are crucial for building the foundations of education, and frequent absenteeism or early school leaving can lead to major difficulties in adulthood, such as lack of professional qualifications, unemployment, and social exclusion. This paper aims to analyze the role of the social worker in preventing school dropout at the primary level, highlighting the interventions and strategies used to support children at risk. The social worker plays a key role in the early identification of risk factors such as poverty, neglect, lack of family support, learning difficulties, and emotional problems. By assessing the child's and family's situation, the social worker can intervene in a personalized manner, adapting the measures to the specific needs of each case. An important aspect of the social worker's activity is collaboration with teachers, school counselors, and parents. Through effective communication and an interdisciplinary approach, solutions can be identified to keep the child engaged in the educational system. Additionally, the social worker facilitates access to resources and social services, such as financial support, counseling, after-school programs, or family-based interventions. The paper also emphasizes the importance of prevention, not only intervention. Informing and educating parents, building trust-based relationships with vulnerable families, and community involvement are essential elements in reducing the risk of school dropout. The social worker acts as a mediator between school and family, contributing to the creation of a supportive environment for the child's development. The methodology used in this paper is theoretical and analytical, based on the study of specialized literature and legislation in the field of social assistance and education. By analyzing existing data, the main causes of school dropout and the effectiveness of social interventions in preventing it are highlighted. In conclusion, the role of the social worker is complex and essential in preventing school dropout in primary education. Through early interventions, interdisciplinary collaboration, and community involvement, the social worker significantly contributes to keeping children in the educational system and increasing their chances of social and professional integration. Investing in prevention and social support is a crucial step in reducing school dropout and building a more equitable society.

Impactul psiho-emotional al adopțiilor asupra copiilor adoptați

The Psycho-Emotional Impact of Adoption on Adopted Children

MANOLACHI Liliana

Coordonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Adopția reprezintă o intervenție socială esențială pentru asigurarea unui mediu familial copiilor lipsiți de îngrijire parentală, însă aceasta implică și o serie de consecințe psihoemoționale asupra dezvoltării copilului. Lucrarea de față analizează impactul adopției asupra copiilor adoptați, cu accent pe formarea atașamentului, dezvoltarea identității și adaptarea socio-emoțională. Sunt explorate atât efectele pozitive ale integrării într-un mediu stabil și securizant, cât și dificultățile potențiale, precum anxietatea, problemele de încredere, tulburările de atașament sau confuzia identitară. De asemenea, studiul evidențiază rolul factorilor moderatori, precum vârsta la momentul adopției, istoricul de traume, calitatea relației cu familia adoptivă și suportul psihologic oferit. Metodologia utilizată include analiza literaturii de specialitate și interpretarea unor studii empirice relevante din domeniul psihologiei dezvoltării și al asistenței sociale. Rezultatele sugerează că, deși adopția poate genera provocări emoționale semnificative, un mediu familial suportiv și intervențiile adecvate pot contribui la dezvoltarea armonioasă a copilului adoptat. Lucrarea subliniază necesitatea unor programe de consiliere și sprijin atât pentru copii, cât și pentru familiile adoptive, în vederea facilitării unei adaptări optime și a prevenirii dificultăților pe termen lung.

Abstract

Adoption represents an essential social intervention aimed at providing a family environment for children deprived of parental care; however, it also involves a series of psycho-emotional consequences on the child's development. This paper analyzes the impact of adoption on adopted children, with a focus on attachment formation, identity development, and socio-emotional adjustment. Both the positive effects of integration into a stable and secure environment and the potential difficulties—such as anxiety, trust issues, attachment disorders, or identity confusion—are explored. Furthermore, the study highlights the role of moderating factors such as the age at the time of adoption, history of trauma, the quality of the relationship with the adoptive family, and the psychological support provided. The methodology includes a review of specialized literature and the interpretation of relevant empirical studies from the fields of developmental psychology and social work. The findings suggest that, although adoption may generate significant emotional challenges, a supportive family environment and appropriate interventions can contribute to the harmonious development of the adopted child. The paper emphasizes the need for counseling and support programs for both children and adoptive families in order to facilitate optimal adjustment and prevent long-term difficulties.

Instituția răspunderii penale a minorului

The Institution of Juvenile Criminal Liability

MIHAI Marian

CHIABURU Georgiana

ȘANDRU Alina

Coorondator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Prezenta lucrare analizează instituția răspunderii penale a minorului, una dintre cele mai complexe și sensibile componente ale dreptului penal contemporan, situată la intersecția dintre necesitatea sancționării comportamentelor antisociale și obligația fundamentală a statului de a proteja și sprijini dezvoltarea copilului. Minorul nu poate fi tratat exclusiv ca un infractor, ci trebuie înțeles în contextul particular al vârstei, dezvoltării psihologice și influențelor sociale și familiale care îi modelează comportamentul. În contextul actual, marcat de transformări sociale rapide, fenomenul delincvenței juvenile a cunoscut o creștere semnificativă, fiind influențat de factori precum mediul familial deficitar, abandonul școlar, influența anturajului și dificultățile socio-economice. În acest sens, intervenția timpurie și politicile publice eficiente sunt esențiale pentru prevenirea comportamentelor deviante. Dreptul penal modern a abandonat modelul represiv și a adoptat un model educativ, orientat spre prevenirea recidivei și reintegrarea socială a minorului. Legislația românească reflectă această orientare, consacrand un regim juridic distinct bazat pe principii precum interesul superior al copilului, proporționalitatea și individualizarea sancțiunii. Lucrarea analizează cadrul legal, conceptul de discernământ, măsurile educative și rolul instituțiilor implicate, subliniind importanța colaborării interdisciplinare. De asemenea, este evidențiat rolul asistentului social în procesul de reeducare și reintegrare. În concluzie, deși cadrul legislativ este bine structurat, aplicarea practică întâmpină dificultăți, fiind necesară îmbunătățirea cooperării instituționale și consolidarea măsurilor de reintegrare socială.

Abstract

This paper analyzes the institution of juvenile criminal liability, one of the most complex and sensitive components of contemporary criminal law, situated at the intersection between the need to sanction antisocial behavior and the fundamental obligation of the state to protect and support the child's development. A minor cannot be treated solely as an offender, but must be understood within the particular context of age, psychological development, and the social and family influences that shape their behavior. In the current context, marked by rapid social transformations, the phenomenon of juvenile delinquency has experienced a significant increase, being influenced by factors such as a deficient family environment, school dropout, peer influence, and socio-economic difficulties. In this regard, early intervention and effective public policies are essential for preventing deviant behavior. Modern criminal law has abandoned the repressive model and adopted an educational approach, aimed at preventing recidivism and ensuring the minor's social reintegration. Romanian legislation reflects this orientation, establishing a distinct

legal regime based on principles such as the best interests of the child, proportionality, and the individualization of sanctions. The paper analyzes the legal framework, the concept of discernment, educational measures, and the role of the involved institutions, highlighting the importance of interdisciplinary cooperation. It also emphasizes the role of the social worker in the process of re-education and reintegration. In conclusion, although the legislative framework is well structured, practical application encounters difficulties, making it necessary to improve institutional cooperation and strengthen social reintegration measures.

Calitatea vieții copiilor instituționalizați în perioada 2024-2026. Studiu despre organizarea și percepția beneficiarilor dintr-un centru de plasament

The Quality of Life of Institutionalized Children in the Period 2024–2026: A Study on the Organization and Beneficiaries' Perceptions in a Residential Care Center

MILITARU Ionuț Gabriel

Coodonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Prin această lucrare mi-am propus să înțeleg dacă un centru de plasament reușește să ofere mai mult decât condiții materiale, cum ar fi stabilitate emoțională, sprijin educațional și perspective pentru viitor. Instituționalizarea copiilor reprezintă o măsură de protecție specială aplicată în situațiile în care familia nu poate asigura un mediu sigur și adecvat dezvoltării minorului. De-a lungul timpului, sistemul de protecție a copilului din România a trecut prin multiple reforme, accentul fiind pus pe îmbunătățirea calității serviciilor sociale. Prezenta cercetare analizează calitatea vieții copiilor instituționalizați într-un centru de plasament în perioada 2024–2026, prin aplicarea unui chestionar la 30 de beneficiari. Studiul urmărește organizarea instituției, diferențele pe grupe de vârstă, mediul de proveniență și percepția copiilor asupra propriei situații.

Abstract

Through this paper, I aimed to understand whether a placement center manages to provide more than just material conditions—such as emotional stability, educational support, and future perspectives. The institutionalization of children is a special protection measure applied when the family cannot ensure a safe and adequate environment for the minor's development. Over time, Romania's child protection system has undergone multiple reforms, focusing on improving the quality of social services. The current research analyzes the quality of life of children institutionalized in a placement center during the 2024–2026 period, by administering a questionnaire to 30 beneficiaries. The study examines the organization of the institution, age-group differences, backgrounds, and the children's perceptions of their own situation.

Empatia – implicații în viața social

Empathy – Implications in Social Life

MURARU Simona
ZBRANCA Domnica-Petronela
Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Empatia este un fenomen complex care își pune amprenta asupra întregii vieți a individului, influențând modul în care acesta relaționează cu cei din jur și își construiește comportamentul în plan social. Fără această capacitate, comunicarea interpersonală și înțelegerea celorlalți ar fi dificil de explicat. Empatia presupune o formă de transpunere în universul psihologic al altuia, ceea ce permite o mai bună înțelegere a mesajelor și a reacțiilor acestuia. În același timp, ea este strâns legată de cooperare și de atenția acordată celorlalți, contribuind la dezvoltarea unor relații echilibrate, bazate pe toleranță și adaptare în cadrul vieții sociale (Marcus, 1997; Moscovici, 1998).

Abstract

Empathy is a complex phenomenon that influences the individual's entire social life, shaping the way people relate to others and develop their behavior within society. Without this ability, interpersonal communication and the understanding of others would be difficult to explain. Empathy involves a form of psychological transposition into another person's inner world, allowing a better understanding of their reactions, emotions, and perspectives. At the same time, empathy is closely connected to cooperation, tolerance, and social adaptation, contributing to the development of balanced interpersonal relationships. In institutional and social contexts, an empathic approach can reduce tensions, improve communication, and facilitate the management of difficult situations. Therefore, empathy represents not only an emotional ability, but also an important mechanism of social interaction and relational balance.

Sărăcia în rândul populației vârstnice din urbanul mare: Aspecte specific

Poverty Among the Elderly Population in Large Urban Areas: Specific Aspects

MUSTAȚĂ Nicoleta

Coordonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Sărăcia în rândul populației vârstnice din mediul urban reprezintă un fenomen complex, determinat de interacțiunea unor factori economici, sociali și politici. Prezentul articol analizează particularitățile acestui fenomen, punând accent pe caracteristicile specifice ale persoanelor vârstnice din marile orașe, care se confruntă cu numeroase dificultăți, precum pensionarea timpurie, lipsa unui venit stabil și accesul limitat la servicii sociale. Studiul își propune să evidențieze principalele cauze ale sărăciei în rândul acestei categorii de populație și să identifice posibile direcții de intervenție pentru ameliorarea condițiilor de viață ale vârstnicilor din mediul urban.

Abstract

Poverty among the elderly population in urban areas represents a complex phenomenon influenced by multiple economic, social, and political factors. This article analyzes the specific aspects of this phenomenon, focusing on the characteristics of older adults living in large cities who face several challenges, such as early retirement, lack of a stable income, and limited access to social services. The study aims to highlight the main causes of poverty among this category of the population and to suggest possible solutions for improving the living conditions of elderly people in urban environments.

Vulnerabilitățile sociale și economice ale familiilor monoparentale

Social and Economic Vulnerabilities of Single-Parent Families

NAHOI Dănuț-Ionuț

Coordonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Famiiliile monoparentale, caracterizate prin prezența unui singur părinte care își asumă responsabilitatea creșterii și educării copiilor, reprezintă o realitate tot mai frecventă în societatea contemporană. Aceste familii se confruntă adesea cu multiple vulnerabilități sociale și economice, care influențează atât viața părintelui, cât și dezvoltarea copiilor. Una dintre cele mai importante dificultăți este reprezentată de situația financiară precară. În majoritatea cazurilor, familia depinde de un singur venit, insuficient pentru acoperirea tuturor nevoilor legate de locuință, hrană, educație și sănătate. Din acest motiv, riscul de sărăcie este mult mai ridicat în comparație cu familiile biparentale. Pe lângă problemele economice, părinții singuri întâmpină dificultăți în găsirea și menținerea unui loc de muncă stabil. Programul rigid al multor angajatori nu permite întotdeauna echilibrarea responsabilităților familiale cu cele profesionale. Astfel, părintele este nevoit să facă sacrificii importante, iar timpul acordat copiilor poate fi redus semnificativ. În același timp, costurile pentru îngrijirea și educația copiilor, precum grădinița, activitățile extracurriculare sau rechizitele școlare, reprezintă o presiune suplimentară asupra bugetului familiei. Famiiliile monoparentale se confruntă și cu vulnerabilități sociale. Mulți părinți singuri se simt izolați și lipsiți de sprijin emoțional sau comunitar, ceea ce poate conduce la stres, anxietate și epuizare. Aceste stări afectează indirect și copiii, care pot avea dificultăți în dezvoltarea relațiilor sociale și în menținerea echilibrului emoțional. De asemenea, accesul limitat la servicii medicale și educaționale de calitate poate influența negativ sănătatea și dezvoltarea copiilor pe termen lung. Prin urmare, familiile monoparentale au nevoie de sprijin social și instituțional pentru a reduce efectele acestor vulnerabilități și pentru a asigura un mediu stabil și echilibrat pentru copii.

Abstract

Single-parent families, characterized by the presence of only one parent who assumes responsibility for raising and educating children, represent an increasingly common reality in contemporary society. These families often face multiple social and economic vulnerabilities that affect both the parent's life and the development of the children. One of the most significant difficulties is financial insecurity. In most cases, the family depends on a single income, which is often insufficient to cover all needs related to housing, food, education, and healthcare. As a result, the risk of poverty is much higher compared to two-parent families. In addition to economic problems, single parents face difficulties in finding and maintaining stable employment. The rigid schedules imposed by many employers do not always allow a balance between family and professional responsibilities. Consequently, the parent is forced to make important sacrifices, and the time devoted to children may be significantly reduced. At the same time, the costs of childcare and education, such as kindergarten, extracurricular activities, or school supplies, place

additional pressure on the family budget. Single-parent families also face social vulnerabilities. Many single parents feel isolated and lack emotional or community support, which can lead to stress, anxiety, and exhaustion. These emotional states indirectly affect children as well, as they may experience difficulties in developing social relationships and maintaining emotional balance. Furthermore, limited access to quality healthcare and educational services can negatively influence children's health and long-term development. Therefore, single-parent families require social and institutional support in order to reduce the effects of these vulnerabilities and ensure a stable and balanced environment for children.

Violența îndreptată împotriva copiilor din mediul rural și urban

Violence Against Children in Rural and Urban Areas

ONEL Oana Daniela

Coordonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Violența îndreptată împotriva copiilor reprezintă o problemă socială majoră, cu efecte profunde asupra dezvoltării fizice, emoționale și sociale a minorilor. Studiul fenomenului atât în mediul rural, cât și în mediul urban evidențiază diferențe semnificative în ceea ce privește formele de manifestare, cauzele și accesul la servicii de protecție. În mediul rural, violența este adesea influențată de factori precum nivelul scăzut de educație, accesul limitat la servicii sociale și persistența unor norme culturale tradiționale care pot tolera disciplinarea severă a copiilor. În mediul urban, deși există un acces mai mare la servicii de sprijin și instituții de protecție, copiii pot fi expuși altor forme de violență, inclusiv violență psihologică, neglijare sau agresiune în mediul școlar și online. Cercetarea urmărește identificarea principalilor factori de risc, analiza impactului asupra dezvoltării copiilor și evidențierea importanței intervențiilor educaționale, sociale și instituționale pentru prevenirea și combaterea acestui fenomen. Rezultatele subliniază necesitatea unor politici publice eficiente și a unei colaborări între familie, școală și comunitate pentru protejarea drepturilor și bunăstării copiilor.

Abstract

Violence against children represents a major social issue with significant consequences for their physical, emotional, and social development. Examining this phenomenon in both rural and urban environments reveals important differences in terms of forms of manifestation, causes, and access to protection services. In rural areas, violence is often influenced by factors such as lower levels of education, limited access to social services, and the persistence of traditional cultural norms that may tolerate harsh disciplinary practices. In urban environments, although access to support services and protection institutions is generally higher, children may face other forms of violence, including psychological abuse, neglect, or aggression within schools and online environments. This study aims to identify the main risk factors, analyze the impact of violence on children's development, and highlight the importance of educational, social, and institutional interventions for preventing and combating this phenomenon. The findings emphasize the need for effective public policies and strong cooperation between family, school, and community in order to protect children's rights and well-being.

Conceptul de devianță școlară

The Concept of School Deviance

PĂTRAȘCU (CIULIN) Maria

Coordonator: lect. univ. dr. habil. TUȘA Enache

Abstract

Devianța școlară reprezintă un fenomen complex, specific mediului educațional, care reflectă abaterile de la normele și valorile acceptate în cadrul instituțiilor de învățământ. Lucrarea de față își propune să analizeze conceptul de devianță școlară din perspectiva unor autori relevanți din domeniul asistenței sociale și al sociologiei educației, precum Neamțu Cristina, Cojocaru Ștefan și Cojocaru Maria. Sunt abordate definițiile, tipologiile, cauzele și consecințele devianței școlare, precum și modalitățile de prevenire și intervenție. Analiza evidențiază faptul că devianța școlară nu trebuie privită exclusiv ca un comportament negativ, ci ca un semnal al unor disfuncționalități individuale sau sociale. De asemenea, lucrarea subliniază rolul esențial al familiei, școlii, și comunității în prevenirea și gestionarea acestui fenomen.

Abstract

School deviance represents a complex phenomenon specific to the educational environment, reflecting deviations from the norms and values accepted within educational institutions. The present paper aims to analyze the concept of school deviance from the perspective of relevant authors in the field of social work and the sociology of education, such as Cristina Neamțu, Ștefan Cojocaru, and Maria Cojocaru. It addresses definitions, typologies, causes, and consequences of school deviance, as well as methods of prevention and intervention. The analysis highlights that school deviance should not be viewed exclusively as negative behavior, but rather as a signal of certain individual or social dysfunctions. Furthermore, the paper emphasizes the essential role of the family, school, and community in preventing and managing this phenomenon.

**Strategii de prevenire a infecțiilor cu transmitere sexuală în rândul adolescenților
– intervenția asistentului social în mediul școlar**

***Strategies for the Prevention of Sexually Transmitted Infections Among
Adolescents – The Intervention of the Social Worker in the School Environment***

ROTARU Gabriela

Coordonator: lect. univ. dr. habil. TUȘA Enache

Abstract

Prevenirea infecțiilor cu transmitere sexuală (ITS) în rândul adolescenților reprezintă o prioritate majoră de sănătate publică, având în vedere vulnerabilitatea specifică acestei categorii de vârstă, caracterizată prin explorare, lipsă de experiență și acces limitat la informații corecte. Mediul școlar constituie un spațiu esențial pentru implementarea strategiilor de prevenire, iar asistentul social joacă un rol central în dezvoltarea și aplicarea intervențiilor adaptate nevoilor elevilor. Acest studiu își propune să evidențieze principalele strategii de prevenire a ITS în rândul adolescenților și să analizeze rolul asistentului social în mediul școlar. Printre cele mai eficiente metode de prevenire se numără educația sexuală comprehensivă, bazată pe informații corecte științifice, promovarea comportamentelor responsabile, facilitarea accesului la servicii de consiliere și testare, precum și implicarea familiei și comunității în procesul educațional. Asistentul social contribuie la prevenirea ITS prin intervenții directe și indirecte. La nivel individual, acesta oferă consiliere elevilor, sprijin emoțional și informații adaptate nivelului lor de dezvoltare. De asemenea, identifică factorii de risc precum lipsa supravegherii parentale, consumul de substanțe sau presiunea grupului de egali și intervine pentru reducerea impactului acestora. La nivel de grup, asistentul social organizează sesiuni de informare, ateliere interactive și campanii de conștientizare, utilizând metode participative care încurajează dialogul deschis și reduc stigmatizarea. Un alt aspect important al intervenției îl reprezintă colaborarea interdisciplinară. Asistentul social lucrează împreună cu cadrele didactice, consilierii școlari, personalul medical și părinții pentru a crea un mediu sigur și informativ. Această colaborare facilitează identificarea timpurie a problemelor și dezvoltarea unor programe integrate de prevenire. În plus, asistentul social poate media relația dintre elevi și serviciile de sănătate, încurajând accesul la testare și tratament. Strategiile eficiente de prevenire includ și dezvoltarea abilităților de viață ale adolescenților, precum comunicarea asertivă, luarea deciziilor și gestionarea presiunii sociale. Prin aceste competențe, tinerii sunt mai bine pregătiți să adopte comportamente sigure și să evite situațiile de risc. De asemenea, utilizarea tehnologiei și a platformelor digitale poate amplifica impactul intervențiilor, prin diseminarea rapidă a informațiilor și crearea unor spații de informare accesibile. În concluzie, prevenirea infecțiilor cu transmitere sexuală în rândul adolescenților necesită o abordare complexă, multidimensională, în care asistentul social are un rol esențial. Intervențiile realizate în mediul școlar, bazate pe educație, consiliere și colaborare interdisciplinară, contribuie semnificativ la reducerea riscurilor și la promovarea sănătății sexuale. Consolidarea acestor strategii și adaptarea lor continuă la nevoile adolescenților sunt esențiale pentru obținerea unor rezultate durabile.

Abstract

The prevention of sexually transmitted infections (STIs) among adolescents represents a major public health priority, given the specific vulnerability of this age group, characterized by exploration, lack of experience, and limited access to accurate information. The school environment is an essential setting for implementing prevention strategies, and the social worker plays a central role in developing and applying interventions tailored to students' needs. This study aims to highlight the main strategies for preventing STIs among adolescents and to analyze the role of the social worker in the school setting. Among the most effective prevention methods are comprehensive sexual education based on scientifically accurate information, the promotion of responsible behaviors, facilitating access to counseling and testing services, as well as involving family and community in the educational process. The social worker contributes to STI prevention through both direct and indirect interventions. At the individual level, they provide counseling to students, emotional support, and information adapted to their level of development. They also identify risk factors such as lack of parental supervision, substance use, or peer pressure and intervene to reduce their impact. At the group level, the social worker organizes information sessions, interactive workshops, and awareness campaigns, using participatory methods that encourage open dialogue and reduce stigma. Another important aspect of the intervention is interdisciplinary collaboration. The social worker works together with teachers, school counselors, medical staff, and parents to create a safe and informative environment. This collaboration facilitates the early identification of problems and the development of integrated prevention programs. In addition, the social worker can mediate the relationship between students and health services, encouraging access to testing and treatment. Effective prevention strategies also include the development of adolescents' life skills, such as assertive communication, decision-making, and managing social pressure. Through these competencies, young people are better prepared to adopt safe behaviors and avoid risky situations. Furthermore, the use of technology and digital platforms can amplify the impact of interventions by rapidly disseminating information and creating accessible spaces for education. In conclusion, the prevention of sexually transmitted infections among adolescents requires a complex, multidimensional approach in which the social worker plays an essential role. Interventions carried out in the school environment, based on education, counseling, and interdisciplinary collaboration, significantly contribute to reducing risks and promoting sexual health. Strengthening these strategies and continuously adapting them to adolescents' needs are essential for achieving sustainable outcomes.

Implicarea comunității în viața unei persoane aflate în dificultate

Community Involvement in the Life of a Person in Difficulty

SANDU Aurelian-Iulian

NEGREA Laura-Cristina

RAZLOVEANU Cătălina

DRAGAN Aida

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Evaluarea socio-medicală a persoanelor vârstnice reprezintă o componentă esențială a intervenției sociale și medicale, având rolul de a identifica nevoile complexe ale beneficiarilor și de a propune strategii de suport adecvate. Aceasta presupune analiza integrată a stării de sănătate fizice și mentale, a condițiilor de locuire, a situației economice, a relațiilor familiale și a rețelilor de sprijin formal și informal. Prin utilizarea fișelor de evaluare socio-medicală, specialiștii pot observa factorii de risc și factorii protectivi care influențează calitatea vieții și nivelul de independență al persoanei. În plus, evaluarea contribuie la planificarea unor intervenții personalizate și la coordonarea eficientă a serviciilor medicale, sociale și comunitare. Astfel, procesul de evaluare devine un instrument vital pentru prevenirea izolării sociale, instituționalizării și agravării stării de dependență, promovând totodată autonomia, demnitatea și integrarea socială a persoanelor vulnerabile. Următorul studiu de caz are ca scop exemplificarea modului în care evaluarea socio-medicală permite identificarea nevoilor individuale și mobilizarea resurselor familiale și comunitare pentru asigurarea unui sprijin adecvat și sustenabil.

Abstract

The socio-medical assessment of the elderly is an essential component of social and medical intervention, with the role of identifying the complex needs of the beneficiaries and proposing appropriate support strategies. This involves an integrated analysis of the physical and mental health status, housing conditions, economic situation, family relationships and formal and informal support networks. By using socio-medical assessment forms, specialists can observe the risk factors and protective factors that influence the quality of life and the level of independence of the person. In addition, the assessment contributes to the planning of personalized interventions and the efficient coordination of medical, social and community services. Thus, the assessment process becomes a vital tool for preventing social isolation, institutionalization and worsening of the state of dependency, while promoting the autonomy, dignity and social integration of vulnerable people. The following case study aims to exemplify how socio-medical assessment allows for the identification of individual needs and the mobilization of family and community resources to ensure adequate and sustainable support.

Modele de intervenție în asistența socială privind gestionarea depresiei

Models of intervention in social work for managing depression

ȘANDRU Alina-Mioara

CIUBOTARU Andra-Ștefania

Coordnator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Această lucrare analizează instituția răspunderii penale a minorilor, una dintre cele mai complexe și sensibile componente ale dreptului penal contemporan, situată la intersecția dintre necesitatea sancționării comportamentului antisocial și obligația fundamentală a statului de a proteja și sprijini dezvoltarea copilului. Un minor nu poate fi tratat exclusiv ca un infractor, ci trebuie înțeles în contextul particular al vârstei, al dezvoltării psihologice și al influențelor sociale și familiale care îi modelează comportamentul. În contextul actual, marcat de transformări sociale rapide, fenomenul delincvenței juvenile a cunoscut o creștere semnificativă, fiind influențat de factori precum un mediu familial deficitar, abandonul școlar, influența grupului de egali și dificultățile socio-economice. În acest sens, intervenția timpurie și politicile publice eficiente sunt esențiale pentru prevenirea comportamentului deviant. Dreptul penal modern a abandonat modelul represiv și a adoptat o abordare educativă, orientată spre prevenirea recidivei și asigurarea reintegrării sociale a minorului. Legislația română reflectă această orientare, instituind un regim juridic distinct bazat pe principii precum interesul superior al copilului, proporționalitatea și individualizarea sancțiunilor. Lucrarea analizează cadrul juridic, conceptul de discernământ, măsurile educative și rolul instituțiilor implicate, evidențiind importanța cooperării interdisciplinare. De asemenea, este subliniat rolul asistentului social în procesul de reeducare și reintegrare. În concluzie, deși cadrul legislativ este bine structurat, aplicarea practică întâmpină dificultăți, fiind necesară îmbunătățirea cooperării instituționale și consolidarea măsurilor de reintegrare socială.

Abstract

This paper analyzes the institution of juvenile criminal liability, one of the most complex and sensitive components of contemporary criminal law, situated at the intersection between the need to sanction antisocial behavior and the fundamental obligation of the state to protect and support the child's development. A minor cannot be treated solely as an offender, but must be understood within the particular context of age, psychological development, and the social and family influences that shape their behavior. In the current context, marked by rapid social transformations, the phenomenon of juvenile delinquency has experienced a significant increase, being influenced by factors such as a deficient family environment, school dropout, peer influence, and socio-economic difficulties. In this regard, early intervention and effective public policies are essential for preventing deviant behavior. Modern criminal law has abandoned the repressive model and adopted an educational approach, aimed at preventing recidivism and ensuring the minor's social reintegration. Romanian legislation reflects this orientation, establishing a distinct legal regime based on principles such as the best interests of the child, proportionality, and the

individualization of sanctions. The paper analyzes the legal framework, the concept of discernment, educational measures, and the role of the involved institutions, highlighting the importance of interdisciplinary cooperation. It also emphasizes the role of the social worker in the process of re-education and reintegration. In conclusion, although the legislative framework is well structured, practical application encounters difficulties, making it necessary to improve institutional cooperation and strengthen social reintegration measures.

Comportamente și practici sociale specifice comunităților afectate de sărăcia extremă

Social Behaviors and Practices Specific to Communities Affected by Extreme Poverty

SCUTARU Cristina

Coordonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Încă din cele mai vechi timpuri, sărăcia este definită drept o stare caracterizată prin lipsa mijloacelor și veniturilor necesare supraviețuirii. În prezent, combaterea și reducerea sărăciei sunt două obiective vizate de mai marile puteri ale lumii. În România recesiunea economică prelungită a condus la apariția unor dezechilibre, la sărăcirea unei părți semnificative a populației și la acumularea unor deficite pe termen lung. Lipsa acută a resurselor minime pentru supraviețuire este frecvent întâlnită în marea majoritate a comunităților. Comunitățile unde sărăcia extremă este des întâlnită, sunt cele mai vulnerabile în ceea ce privește investiția în nivelul de educație atât al adulților dar mai ales al copiilor.

Abstract

Since ancient times, poverty has been defined as a state characterized by the lack of means and income necessary for survival. Currently, the fight against and the reduction of poverty are two objectives aimed at by the world's greatest powers. In Romania, the prolonged economic recession has led to the emergence of imbalances, to the impoverishment of a significant part of the population and to the accumulation of long-term deficits. The acute lack of minimum resources for survival is frequently encountered in the vast majority of communities. Communities where extreme poverty is common are the most vulnerable in terms of investment in the level of education of both adults and especially children.

Vulnerabilitățile sociale și economice ale familiilor care au copii cu dizabilități intelectuale

Social and Economic Vulnerabilities of Families with Children with Intellectual Disabilities

SÎRGHE Ion Catalin

Coordonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Vulnerabilitățile economice și sociale ale acestor familii, care au copii cu dizabilități intelectuale, sunt multe și complexe. Lucrarea analizează aceste dificultăți întâlnite, enumerând câteva dintre ele și modul în care părinții reușesc să rezolve problemele întâlnite. Complexitatea vine de la specificul zonei și distanța pe care sunt nevoiți părinții să o parcurgă. Indisponibilitatea mijloacelor de transport în comun, pune o mare presiune pe părinți, ei fiind astfel limitați la acces la servicii sociale, necesare pentru terapiile copiilor. Lipsa specialiștilor în domeniul logopedie și terapie comportamentală se adaugă la lista de probleme și dificultăți întâlnite.

Abstract

The economic and social vulnerabilities of these families, who have children with intellectual disabilities, are many and complex. The paper analyzes these difficulties encountered, listing some of them and how parents manage to solve the problems encountered. The complexity comes from the specifics of the area and the distance that parents have to travel. The unavailability of public transportation puts great pressure on parents, thus limiting their access to social services, necessary for children's therapies. The lack of specialists in the field of speech therapy and behavioral therapy adds to the list of problems and difficulties encountered.

Rolul asistentului maternal în procesul de adopție

The Role of the Foster Carer in the Adoption Process

SÎRGHI Adrian

Coordonator: conf. univ. dr. TUREAC Cornelia Elena

Abstract

Lucrarea analizează rolul asistenței maternale și al adopției în sistemul de protecție a copilului din România, evidențiind modul în care aceste două forme de protecție contribuie la asigurarea unui mediu familial stabil pentru copiii separați temporar sau definitiv de părinții lor biologici. Asistența maternală reprezintă o alternativă la instituționalizare, apărută și dezvoltată în cadrul reformei sistemului de protecție a copilului, având ca obiectiv principal oferirea unui mediu familial temporar care să asigure îngrijirea, educația și dezvoltarea armonioasă a copilului până la reintegrarea în familia naturală sau integrarea într-o familie adoptivă. În cadrul lucrării sunt prezentate principalele concepte teoretice referitoare la asistența maternală, rolul și responsabilitățile asistentului maternal, cadrul legislativ aplicabil și etapele procesului de recrutare, evaluare și atestare a persoanelor care doresc să desfășoare această activitate. Asistentul maternal are un rol esențial în dezvoltarea copilului plasat, fiind responsabil de asigurarea unui mediu sigur, stabil și stimulat, de sprijinirea dezvoltării emoționale și sociale a copilului, precum și de menținerea relațiilor acestuia cu familia biologică sau cu alte persoane semnificative din viața sa. Lucrarea evidențiază, de asemenea, anumite dificultăți și efecte negative care pot apărea în cadrul sistemului de asistență maternală, precum prelungirea excesivă a perioadei de plasament, dezvoltarea atașamentului puternic între copil și familia substitutivă sau dificultățile legate de reintegrarea copilului în familia naturală. În acest context, adopția este prezentată ca o soluție permanentă și stabilă pentru copiii care nu mai pot beneficia de îngrijirea familiei de origine, oferindu-le posibilitatea de a crește într-un mediu familial durabil și sigur. Partea aplicativă a lucrării are ca obiectiv identificarea rolului asistentului maternal în procesul de pregătire și integrare a copilului în familia adoptivă, precum și evaluarea modului în care acesta sprijină copilul în înțelegerea și acceptarea adopției. Cercetarea sociologică realizată utilizează metoda studiului de caz, analizând situația unui asistent maternal care are în plasament un copil declarat adoptabil și care urmează să fie integrat într-o familie adoptivă. Prin această abordare sunt analizate atât relația dintre asistentul maternal și copil, cât și implicarea acestuia în procesul de pregătire pentru adopție. Rezultatele cercetării evidențiază importanța sprijinului emoțional oferit copilului, a comunicării deschise despre adopție și a colaborării dintre asistentul maternal, specialiștii din cadrul serviciilor de protecție a copilului și familia adoptivă. În concluzie, lucrarea subliniază faptul că asistentul maternal are un rol decisiv în facilitarea tranziției copilului către o familie permanentă și în asigurarea unei integrări cât mai armonioase în mediul adoptiv.

Abstract

The paper analyzes the role of foster care and adoption in the child protection system in Romania, highlighting how these two forms of protection contribute to ensuring a stable family environment for children temporarily or permanently separated from their biological parents. Foster care is an alternative to institutionalization, which emerged and developed within the reform of the child protection system, with the main objective of providing a temporary family environment that ensures the care, education and harmonious development of the child until the child's reintegration into the natural family or integration into an adoptive family. The paper presents the main theoretical concepts related to foster care, the role and responsibilities of the foster carer, the applicable legislative framework and the stages of the process of recruitment, evaluation and certification of persons who wish to carry out this activity. The foster parent has an essential role in the development of the placed child, being responsible for ensuring a safe, stable and stimulating environment, supporting the emotional and social development of the child, as well as maintaining his relationships with the biological family or with other significant people in his life. The paper also highlights certain difficulties and negative effects that may arise within the foster care system, such as excessive prolongation of the placement period, the development of strong attachment between the child and the foster family, or the difficulties related to the child's reintegration into the natural family. In this context, adoption is presented as a permanent and stable solution for children who can no longer benefit from the care of their family of origin, giving them the opportunity to grow up in a sustainable and safe family environment. The applicative part of the paper aims to identify the role of the foster parent in the process of preparing and integrating the child into the adoptive family, as well as to evaluate the way in which he/she supports the child in understanding and accepting adoption. The sociological research uses the case study method, analyzing the situation of a foster parent who has a child declared adoptable in foster care and who is to be integrated into an adoptive family. Through this approach, both the relationship between the foster parent and the child and his involvement in the process of preparation for adoption are analyzed. The results of the research highlight the importance of emotional support offered to the child, open communication about adoption and collaboration between the foster parent, specialists within child protection services and the adoptive family. In conclusion, the paper emphasizes the fact that the foster parent has a decisive role in facilitating the child's transition to a permanent family and in ensuring a harmonious integration into the adoptive environment.

Agresivitatea

Aggressivity

ȘANDRU Ana-Maria

CIRIBAȘA Andreea- Diana

Coordonator: lect. univ. dr. SUSANU Neaga

Abstract

Agresivitatea reprezintă unul dintre cele mai complexe și controversate fenomene studiate în psihologie, sociologie, biologie și științele educației. De la interpretările instinctuale până la explicațiile cognitive și sociale, comportamentul agresiv a fost analizat din multiple perspective teoretice. Prezentul articol oferă o sinteză științifică asupra conceptului de agresivitate, prezentând principalele teorii explicative, factorii care influențează manifestarea agresivității, formele acesteia, categoriile de victime și contribuțiile majore aduse de cercetători precum Sigmund Freud și Konrad Lorenz. Sunt analizate, de asemenea, influențele biologice și neuropsihologice implicate în apariția comportamentului agresiv, pe baza unor surse academice consacrate.

Abstract

Aggression is one of the most complex and controversial phenomena studied in psychology, sociology, biology, and educational sciences. From instinctual interpretations to cognitive and social explanations, aggressive behavior has been analyzed from multiple theoretical perspectives. This article provides a scientific overview of the concept of aggression, presenting the main explanatory theories, the factors influencing the manifestation of aggression, its various forms, the categories of victims, and the major contributions of researchers such as Sigmund Freud and Konrad Lorenz. It also examines the biological and neuropsychological influences involved in the emergence of aggressive behavior, based on well-established academic sources.

Rolul educației sanitare în îmbunătățirea calității vieții în comunitățile rurale afectate de sărăcie extremă

The role of health education in improving the quality of life in rural communities affected by extreme poverty

ȘOLDAN Mădălina-Elena

DÎRJA Florian

Coordonator: lect. univ. dr. Iulian MITRAN

Abstract

Lucrarea analizează rolul educației sanitare în îmbunătățirea calității vieții în comunitățile rurale afectate de sărăcie extremă, evidențiind legătura dintre nivelul de informare și comportamentele de sănătate. Contextul este caracterizat de acces limitat la servicii medicale, infrastructură deficitară și un nivel scăzut de alfabetizare medicală, factori care favorizează apariția bolilor prevenibile și mențin exclusiunea socială. Cercetarea are ca obiectiv principal evaluarea impactului educației sanitare asupra calității vieții, fiind utilizată o metodologie mixtă bazată pe chestionare și interviuri aplicate unui eșantion de 50–100 de persoane. Rezultatele indică un nivel redus de informare și o frecvență scăzută a controalelor preventive, dar și un interes crescut pentru programe educaționale. De asemenea, s-a constatat o corelație pozitivă între informare și adoptarea comportamentelor sănătoase. Concluziile evidențiază faptul că educația sanitară contribuie la prevenirea bolilor, creșterea responsabilizării individuale și reducerea vulnerabilității sociale. Sunt propuse intervenții precum campanii educaționale, implicarea actorilor locali și adaptarea mesajelor la specificul comunităților.

Abstract

This paper examines the role of health education in improving the quality of life in rural communities affected by extreme poverty, highlighting the link between awareness levels and health behaviors. The context is defined by limited access to healthcare, poor infrastructure, and low health literacy, which contribute to preventable diseases and social exclusion. The main objective is to assess the impact of health education on quality of life, using a mixed methodology based on questionnaires and interviews with a sample of 50–100 participants. The results show low levels of awareness and limited preventive healthcare practices, but also a strong interest in educational programs. A positive correlation was identified between knowledge and healthy behaviors. The findings suggest that health education plays a key role in disease prevention, increasing individual responsibility, and reducing social vulnerability. Proposed interventions include educational campaigns, involvement of local actors, and adaptation of materials to community needs.

Rolul serviciilor de asistență socială în comunitățile sărace și izolate

The Role of Social Assistance Services in Poor and Isolated Communities

TENCHIU Lavinia

TENCHIU Daniela

Coordonator: lect. univ. dr. habil. TUȘA Enache

Abstract

Proiectul analizează importanța serviciilor de asistență socială în sprijinirea persoanelor vulnerabile care trăiesc în comunități caracterizate prin sărăcie, izolare geografică și acces limitat la resurse esențiale precum educația și sănătatea. Lucrarea evidențiază rolul fundamental al acestor servicii în reducerea excluziunii sociale, oferirea de sprijin material și consiliere, precum și în promovarea integrării sociale. Studiul de caz prezentat reflectă intervențiile realizate într-o comunitate izolată din România, unde implicarea asistenților sociali, implementarea programelor educaționale și oferirea de ajutoare materiale au contribuit la îmbunătățirea condițiilor de trai și creșterea participării școlare. Proiectul subliniază, totodată, provocările întâmpinate — resurse limitate, dificultăți de acces și bariere culturale — și propune soluții precum creșterea finanțării, dezvoltarea infrastructurii și promovarea educației continue. Concluzia centrală evidențiază faptul că serviciile de asistență socială reprezintă un pilon esențial în dezvoltarea și coeziunea comunităților vulnerabile.

Abstract

This project analyzes the importance of social assistance services in supporting vulnerable individuals living in communities characterized by poverty, geographic isolation, and limited access to essential resources such as education and healthcare. The study highlights the fundamental role of these services in reducing social exclusion, providing material support and counseling, and promoting social integration. The case study presented focuses on an isolated community in Romania, where the involvement of social workers, educational programs, and material aid have contributed to better living conditions and increased school participation. The project also identifies major challenges—limited resources, difficult access, and cultural barriers—and proposes solutions such as increased funding, infrastructure development, and continuous education. The main conclusion emphasizes that social assistance services are a vital pillar for the development and cohesion of vulnerable communities.

Inegalități sociale și spațiale: Zidurile orașului și izolarea satului

Social and spatial inequalities – City walls and village isolation

VOINEA Mihaela

LICA Mirela-Simona

Coordonator: lect. univ. dr. MITRAN Iulian

Abstract

Lucrarea de față își propune să exploreze o realitate pe care, de multe ori, o observăm cu ochiul liber, dar pe care nu o analizăm mai în profunzime. Locul în care trăim ne modelează destinul social. Tema centrală se concentrează pe dualitatea inegalității din România, și analizează comparativ cele două fenomene dureroase, dar diferite ca manifestare: ghetoizarea urbană și sărăcia extremă rurală. Ambele reprezintă forme de excluziune. Mecanismele prin care acestea „închid” oamenii în cercuri vicioase ale vulnerabilității sunt specifice fiecărui mediu. În prima parte a studiului, ne îndreptăm atenția către mediul urban. Aici, inegalitatea este, foarte vizibilă pentru că este concentrată. Ghetoizarea nu înseamnă doar clădiri dărăpănate sau lipsa infrastructurii, ci reprezintă un proces de „separare” socială. Într-un oraș, bogații și săracii pot locui la câteva străzi distanță, însă zidurile invizibile create de stigmatizare, lipsa locurilor de muncă decente și limita către o educație de calitate transformă anumite zone în „insule” de izolare. Analizăm cum stigmatul de a locui într-un anumit cartier devine o barieră în sine, împiedicând mobilitatea socială a tinerilor și transformând marginalizarea într-o moștenire lăsată de la o generație la alta. Cea de-a doua direcție a cercetării privește spre satul românesc, unde sărăcia are o altă „față”. Dacă la oraș vorbim despre aglomerare și excluziune activă, la sat vorbim despre izolare și abandon. Sărăcia extremă în mediul rural este adesea mută și cronică. Lipsa investițiilor, îmbătrânirea populației și prăbușirea micilor exploatații agricole au lăsat comunități întregi fără nicio perspectivă economică. Aici, spațiul nu te „împinge” la marginea orașului, ci te „uită” într-un loc unde medicul ajunge rar, școala are resurse minime, iar singura soluție pare a fi migrația. Studiul comparativ scoate în evidență o concluzie interesantă: deși mediile sunt diferite, numitorul comun este lipsa accesului la oportunități. Locuitorul din ghetou se luptă cu prejudecățile și supraaglomerarea, iar cel din mediul rural se luptă cu distanța fizică față de serviciile de bază. Lucrarea analizează cum aceste inegalități spațiale se transformă rapid în inegalități de șanse. În final, argumentăm că nici o strategie de combatere a sărăciei nu poate fi eficientă dacă nu ține cont de aceste particularități geografice. Nu poți aplica aceeași „rețetă” într-un cartier de la marginea Bucureștiului și într-un sat izolat din Vaslui. Lucrarea îndeamnă la o reflecție asupra politicilor publice, sugerând că, înainte de a repara economia, trebuie să „reparam” legătura dintre oameni și spațiul în care aceștia își duc existența, oferindu-le nu doar ajutoare sociale, ci punți reale către restul societății.

Abstract

The present work aims to explore a reality that we often observe with the naked eye, but which we do not analyze in more depth. The place where we live shapes our social destiny. The central theme focuses on the duality of inequality in Romania, and comparatively analyzes the two painful phenomena, but different in manifestation: urban ghettoization and extremely rural poverty. Both represent forms of exclusion. The mechanisms through which they “lock” people in vicious circles of vulnerability are specific to each environment. In the first part of the study, we turn our attention to the urban environment. Here, inequality is very visible because it is concentrated. Ghettoization does not just mean dilapidated buildings or a lack of infrastructure, but represents a process of social “separation”. In a city, the rich and the poor may live a few blocks apart, but the invisible walls created by stigma, the lack of decent jobs and the limit to quality education transform certain areas into “islands” of isolation. We analyze how the stigma of living in a certain neighborhood becomes a barrier in itself, hindering the social mobility of young people and transforming marginalization into a legacy passed down from one generation to the next. The second direction of the research looks at the Romanian village, where poverty has another “face”. If in the city we talk about agglomeration and active exclusion, in the village we talk about isolation and abandonment. Extreme poverty in rural areas is often silent and chronic. The lack of investment, the aging population and the collapse of small farms have left entire communities without any economic perspective. Here, space does not “push” you to the edge of the city, but “looks” you into a place where the doctor rarely arrives, the school has minimal resources, and the only solution seems to be migration. The comparative study highlights an interesting conclusion: although the environments are different, the common denominator is the lack of access to opportunities. The ghetto dweller struggles with prejudice and overcrowding, and the rural dweller struggles with the physical distance from basic services. The paper analyzes how these spatial inequalities quickly turn into inequalities of opportunity. Finally, we argue that no strategy to combat poverty can be effective if it does not take into account these geographical particularities. You cannot apply the same “recipe” in a neighborhood on the outskirts of Bucharest and in an isolated village in Vaslui. The paper urges a reflection on public policies, suggesting that, before repairing the economy, we must “repair” the connection between people and the space in which they live, offering them not only social assistance, but real bridges to the rest of society.